

“ ୫ । ୧୯ ଥାରୁ ମରେ ଯେ ଅପରି
ଜ୍ଞାନିକ କବୁ ଯାଏ, କଲେବୁର ସାହେବ ହେତୁ
ଆପରି ସତକ ଦରଖାସ୍ତ ଉଷରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଗର୍ହ
କରିବା ଧୂଳରେ ମନୋଯୋଗ ଧୂଳର ଦରଖା-
ସ୍ତରାଶର ସକଳ ଦଳର ମୃଣି କରିବେ ଏହି
ଦେବ ବିଷୟର ଯଥାର୍ଥ ଜାଣି କରଖାର୍ଥେ
ଅୟତ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣର ଆବଶ୍ୟକ ଭାବା ମାତ୍ର
ଅନିବାର ଆଜ୍ଞା କରିବେ । ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ
ମାତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ଭାବାର ମୂଳବର୍ଷର ହସାବ-
ପ୍ରାଗୁ ଯେତେ ଲଭ୍ୟ କାହିଁ ହୁଅଥର, ଅପରିତରଃ
ତତ୍ତ୍ଵ କଲେତର ସାହେବଙ୍କ ନାହିଁ
ମୁଲୁ । ଯେଉଁ ଦର୍ଶକ ମାତ୍ର ଧର୍ମ-
କୁଥରି କାହିଁ ବିମେଷ କର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବ
ଦର୍ଶ ଲଭ୍ୟର ପୁରୁଷର ଲଭ୍ୟର ଅନେକ
ବିମେଷ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ଭାବା ଉପ-
ଯକ୍ଷ ମରେ କବେଚନ୍ମୁ ।

୬। ମେ ପ୍ରାଣିତରେ କଷ୍ଟ ଥାଏଁ
ଦୁଃଖ, ଦେବଳ ଜନ୍ମପରୀମୁ ବାର୍ଷିକରେ ଯେ
ବୀରୁ ଓ ଶର୍ତ୍ତ କୋରାପାଏ ତତ୍ତ୍ଵ କୌଣସି
ବ୍ୟଧ କି ଚର୍ଚିହେତୁର କିମ୍ବା ଏହି ଲଭ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ
କାଳିକର କି ତାହାଙ୍କ ପଶୁକାରି କିମ୍ବା ପରିର
ଗନ୍ଧବ୍ୟଧ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗନ୍ଧକଷ୍ଟ କି ମୁନକମେ-
ତର କୋରି ରେଖ କି ହେବ କି ଏ ବସନ୍ତହେତୁର
ମୋହରିତ କିମ୍ବା ବାଦ ଦେବର ଅନୁମତି
ହାତି ।

ମେଘ ମୋଟପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେବଳ କିମ୍ବଲିଖିତ
ବନ୍ଦୟ ବାହୁ ଦିଆଯାଇଥାଏବ ।

(କ) ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିମାୟିଥାରୁ ପ୍ରତିହେଲେ ।
ଯେ ଦ୍ୱାରା କି ସମ୍ବନ୍ଧ କି ଦ୍ୱାରା କେବଳ
ଏହି ଦୁଇରେ ବି ବ୍ୟକ୍ତିମାୟିରେ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଇ ପଣ୍ଡାଗନ୍ଧିତ ଗତ ଉଚିବସ୍ତର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଗଲା ମୋହରେ ଗର୍ବ ହେଲା
ପ୍ରତିରେ ଜାହା ବାଦ ଦାଖିବ ।

ଯେଉଁବରଷର ହାତୁର ଥାର୍ମ ହୃଦୟ ସେହି
ବର୍ଷରେ ଏହି ଦୃଢ଼ି ବି ବ୍ୟବସାୟର ଶମିତା ଯେ
ଗୁରୁର ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଓ ଅଧିଗ୍ନଧର ଓ ଖାଦ୍ୟର
କଂଦହାର ହୋଇଥାଏ ଜାହା ରାଜାର ଦିନା
ରାଜନୀର ଦିନୀ ଦିନା ବଳନନୀ ରାଜାର ଶମିତା
ଏହି ଏ ବୁଦ୍ଧିର ଓ ବ୍ୟବସାୟ ପରି ଯେଉଁ
ଗୁରୁର ଦ୍ୟବହାର ହୃଦୟ ଜାହା ରାଜାର ନିମିତ୍ତ
ଯେତେ ତଙ୍କା ଦିଅମାରିଥାଏ ଜାହା କାହିଁ
ଫାର୍ମର ଏହିପରିକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯେ ଏହି
କର୍ତ୍ତର ବି ବ୍ୟବସାୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଗୁରୁର

ଦିନ କୌଣସି ଅଂଶ ଅଜଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବ-
ହାର ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏହି ବୃତ୍ତିର ବି-
ବିବିଧାୟର କମିଶ ଯେ ଅଂଶର ବିବିଧାୟ
ହୁଅଇମୋହପ୍ରତିର କେବଳ ସେହି ଅଂଶର
ଉତ୍ତା କ୍ଷାନ୍ତ ଦେବାକୀ ସେବା ।

ଯେବେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଏହି ମୂର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଜଗନ୍ନାଥ ମର୍ତ୍ତ ଦେବାକୁ ହୃଥର ଜେମେ ମାତ୍ରିଷ
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କର୍ତ୍ତରେ ସେହି ଚଙ୍ଗା ମର୍ତ୍ତ ହେଲେ
ବିନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମୂରର ଅଳ୍ପ ନୂହ
କହା ଉପରେ ଗଢ଼କର୍ମ ଚନ୍ଦକା ହୃଥାବରେ
କାହି ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଯେଉଁ ବର୍ଷରେ ହାଲ୍ୟ ଥାଏଁ ହୁଅଇ ସେହି
ବର୍ଷରେ ଯୋହିମାନେ କେବଳ ସେହି ବୃଦ୍ଧିରେ
କି ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟାରେ କର୍ମ ବରାପକ୍ରମ ସେମାନଙ୍କ
ବେତନର ହଙ୍କା ବାବ ଦେବାକ ହେବ ।

ସେହି କର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ
ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାଏ ହେଲେ ଆହାର ମୂଳ୍ୟ ବାଢି
ଦେବାକୁ ହେବ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣର ଠାଳୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲା ସେହି ଦର୍ଶରେ କୌଣସି କାହିଁର ଏକ
ବୃତ୍ତିରେ ତି ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଗୁ ହୁଅଥାଇ
କେବେ ସେହି ଅନୁଭବ ଲାଗୁରେ ଏହି କଷତି
କହାଯାଇଥାଏ ଯେ ପାଡ଼ିଶାଖଙ୍କୁ ଅଧିକ
କରାଯାଇଥାଏ କାହିଁ ଯେ କର୍ତ୍ତରେ ଜୀବ
ଏ ତେବେ ଉତ୍ସାହରେ ଯାଇବ ସେହି ଏକ

କ୍ୟାମ୍ବାମୁ କି ବୁନ୍ଦିର ଲମ୍ବି ଯେ ତଥା ପ୍ରହର
ହୋଇଅଛି ତାହାର ମୁଦ ବାଦ ଫେରାକୁ ଦେବ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଶତ୍ରାକଷଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା ତାହାର
ମୋତାହା ସ୍ଵାର ଲାବନର ଉପରେ କିମ୍ବା ଦିଳ-
ପୂରେ ଠଙ୍କା ଧାଇବାର ନିୟମରେ ଯେ ବିମା
ଗ୍ରେସାଏ ଜହାନ୍ୟ ବର୍ଷରେ ଯେତେ ଠଙ୍କା ଧିଆ-
ଗଲ ଏହିଭାବର ଉପରେ ପତକରୁ ଟ୍ରେଣ୍‌ଜାର
ଅନ୍ୟକ ସେହି ଠଙ୍କା କାହିଁ ଦେବାକୁ ଦେବ

(୯) ଗୁମାନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵାପ୍ନ ହେଲେ

କାହିଁ ତ ସ୍ଥାନଘରେଟେ କି ହେଲେ ଏହା ।

ହୁମୁହାଦି କମିଟି ଯେ ଉତ୍ତା ଦୟାଯାଏ ଗାହା
ଏହି ମୁହାଦି ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଏହି କମିଟି
ବରେ ରଖିବା କମିଟି ବିନାର ଯେ ଅଛି
ଥିଲୁଏ ଗାହା ।

ଯେବେ ଦୁରଖ୍ୟକାରର ଏହି ସର ମରମ-
ର ଖର୍ଜ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ, ତେବେ ଯେଉଁ-
ଷିଳ୍ପାକ୍ଷାନ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସେହି ବର୍ଷର ମରମ-
ର ଗର୍ଭ ଲାଗିଲେ କି ନ ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ

ଏହି ଘରର ନୟକ ଭାବୀ ଉପରେ ଗଛକୁ
ଦିଗ୍ନତ୍ତ୍ଵା ବାହି ଦିଆଯିବ ।

(୮) ଦୂରିତ ଉପର ଅସ୍ଥ କି ଲାଭ ହେଲେ ।

ଯେ ବର୍ଷର ଖାଲସ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ହେବୁ
ବର୍ଷ ନିମିତ୍ତ ଭୁନୀର ଯୋଗେ ହଙ୍କା ଜାଞ୍ଚଣା କି
ନ ଲାଗଇଥା ଦେବକି ହୁଅ ତାହା ।

ଯେଉଁ ବର୍ଷର ଗୁହସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୁଆରୀ,
ଏହି ବର୍ଷ ତୁମିର ଭକ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେ କୁଳା
ଜାହା ବାପ ମେହାନ୍ତି ହେବ । ବିନ୍ତୁ ତୁମିର
ହାୟି ବୋଲୁବ ଜିତି ଯାହା ଗର୍ଜ ହେଲା ଜାହା
ହେବ ।

ପୁନିର ଶାଦିଷ୍ଵେଷ୍ଟବର କମିଉ ଯେତେ ଛଙ୍ଗ
ଗର୍ବ ହେ ଜାହାର ପରି ବାହି ଏଥିଲେ ।

(v) ଦୂମ କି ସୁରାଦର ହେ ଲଭ୍ୟ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀକୃତୀ ଅଧାୟ କଗଳାର୍ଥେ ମୋହି ଶ୍ରୀକୃତୀ
ଦୟରେ ମନ୍ଦିରରୁ ଏ ହାର ଅଜ୍ଞାନ ଯେତେ
ହାତେ ଶର୍ତ୍ତ ହୁଅର ଗାହା । ହୁମ୍ମାଖୁରମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ହାତ୍ସ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ବର୍ମଣାରମାନଙ୍କ
ବେଳନ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ ଶର୍ତ୍ତ ଏହି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ
ଥର ଦିବ୍ୟ ।

ବନ୍ଦିକ ପ୍ରତିକୁ ଯେ ବାର୍ଷିକ ମୁସି ଦେବାରୁ
ତାହା ବାବ ଦେବାର ହେବ ।

ଧୂମଘ୍ରା ଯଦ୍ୟରେ କି ଉତ୍ସମେ ବିନ୍ଦୁର ହେବାର
ଶୂକଳା ବନ୍ଦୁ ଏବେ ପକାର ଛୁଟାବ ଶୁଣା-
କା ସହଜ ଜନ୍ମପାଇଁ ନୁହଇଲା ଅଗେବକ ଏହା-
ଗୁ ଅଗେବରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅସ୍ଵକ ଶମଜା
ଦୁଇଲା

ସାହିତ୍ୟ ମୂଦ୍ରଣ

ଏହୁବେ ୨ ଗଜଟ ଲେଖି ଯେ ଶାନ୍ତି
ପର ଅନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧ କ୍ରାତା କି ଜାହାଙ୍କର
ଏହି ପରିଭ୍ରମା ଏକାଶ ଉର୍ମିଦାର ପଞ୍ଜାବ

ବ୍ୟାକ ପାତ୍ର

ସାପ୍ରାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶାଖା
ପାଇଁ

ଜାନ୍ମ ମୁଲ୍ୟ

ଅଗ୍ରିମ ବାଷପ ମୂଲ୍ୟ	୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ପେଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
ମଧ୍ୟମିଳ ପାଇଁ ତାରମାସକୁ	୪୯

ଏହି ପରମୋଧର ଅଭିନାଁ ।

ଯେହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ପାହି ଓ ଜାତକର
ବନ୍ଦହର ଅନୁଦେଶରେ ଚିତ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ଅତି
ଅନ୍ୟବିରାଜ କରାଯାଏ । ଉତ୍କଳଦେଶ ବାସୁଦରେ
ଦକ୍ଷିଣତାର ଅଭିନାଁ ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ପରମାଣ-
ମାନ୍ୟରେ ଅଥବା କଳନ୍ତର ଦେଇ ଛକ୍ତି ଉଥାର
ଦେବା ଦୟାପ୍ରତିକାର ପ୍ରବଳ କରାଯାଏ ।
ଯେ ଦେଶରେ ଧନ ଅଥବା ସେଠୀରେ କଳନ୍ତର
ପରମାଣ ଦୂର ହୁଅର ଅନ୍ୟକୁ ଏଠା-
ମହାକଳମାନେ ଦିଦେଶୀୟ । ଜାତକ ପଞ୍ଜେ
କୋରେ ସମେକର ଜାହାଁ ଯେ ଉତ୍କଳରେ
ଅନ୍ତରେ ଉପକାର କରିବେ ବସ୍ତକାରେ
କଳନ୍ତର ଜୀବ ଦେଇ ଏହି ଏହାକୁ ଦେଖା ।
ପ୍ରତିକାର ଅଥବା ଏଥି କଳନ୍ତରବାରେ କିଛି-
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ନ ହୁଅଛି । ମହାକଳର ଅବସା
ନ୍ୟାପେ, ତେବେ ଜାତକ ଥନ ଅର୍ଜନର ବିଶେ-
ଷ ଉପାୟ କାହାର ହାତ୍ରେ । ମୁହଁ ପର କରାର
ଦରରେ ଯେ ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ସଂଘରୀତା ହୋଇ
ଆମୁଦ୍ଧିତ ତାହାକୁ ସେଥର ଅନ୍ତକରଣ କରିବାକୁ
ହେବ ଏହି ନା କା ବ୍ୟାକିଲାପ ଯେହିପେ
ମୁଖ୍ୟ ରଖା ଦୋଷ ଆସୁଥିବୁ ହେବି ରକ୍ଷା
କରିବାକୁ ଦେବ ଏଥବୁ କଲ ବନକୁଦିନ
ତୃତୀୟ ଦେଇଥିଲା । ଗଲଦର୍ଶ ତୁରିଜାରେ ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାବ ହୋଇଥିଲା ଏବର୍ଗତତା ହେଲା
ଜ୍ଞାନେ ଦେବାର କଠିନ କେବଳ ବନକୁଦିନ
ବୁଦ୍ଧି ହେବାର କିମ୍ବା ବନକୁଦିନରେ ଅନ୍ତକରଣ
କରିବାର କିମ୍ବା ବନକୁଦିନରେ ଅନ୍ତକରଣ

ହେବି କିମ୍ବା କରିବାର ଅଭିନାଁ ବିମ୍ବ
ଦେଇବୁ ରଣ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅର ।
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ଅପ୍ରତିତ ଯେତା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ସକରେ ରଣ କରିବୁ କୁଣ୍ଡ ପଢ଼ାର ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ
ତାହା ପରମୋଧ ଦେବ ସେଥର କିମ୍ବା ଅନ୍ତକରଣ
କେବଳ କରିବାର ଦେବାଯାଏ । ମହାକଳ ଓ
ଜାତକର ଏଥି ଅବସା ଅଭିନାଁ କରିବାର
ଅନ୍ତକରଣ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟକୁ ପରମାଣ
କେବଳ ମହାକଳ କରିବାର ଦେଇ ହେବି ।

ଏ ଧାରଯାଦା କରିବାରେ ଯେ ଅନେକ
କେବଳ ସମୟ ରଣ କରିବାକୁ ପଢ଼ାର ଏହା
ଅବଶ୍ୟକ କରିବାକୁ ଦେବ ଫଳତାର ରଣ-
ଦ୍ୱାରୁ ଯେବେ କେବଳ ଉପକାର ନ ହୁଅନ୍ତା
ତାହା ଦେଲେ ରଣ ଦେବାରେ ଏସ୍ଵରୁ ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ
ହାଥ ନ ହୁଅନ୍ତା କୁଣ୍ଡ ଯେମେବ ଅପରା ଅୟ
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ରଣ କରାର ଏବା ହେବିଲେଇର
ଉପକାର ଅଛି । ଗରମାସ ଉତ୍ତାର ଯେତା
କୁଣ୍ଡ ମିଳିବ ଅଥବା ତାହା ବ୍ୟଥ କରିବାର
ନାହିଁ ପ୍ରୟେ ତନ ହେଲା ଏ ଅବସ୍ଥାରେ କଳ-
ନ୍ତରଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଅଥବା ବ୍ୟଥ ମୁକାର କର
ଦେଇବୁ କୁଣ୍ଡ ତକ୍ତା ହୁଏଗଲ କରିବାରେ କିମ୍ବା
ଦେଇ ନ ହୋଇ ବିଶେଷ ଉପକାର ହେଲା ଏ
ଗରମାସ ଉତ୍ତାର କୁଣ୍ଡ ମିଳିଲେଇ ରଣ ପରମୋଧ
କରି କିମ୍ବା ହେଲା ଏହି କେବଳ ଏହି
ଅନ୍ତକରଣ କରିବାକୁ ନ ପଢ଼ାର ଏହି ଦେବାର
ପ୍ରତିକରେ ଅମୂଳନକର କିମ୍ବା ବତ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ।

କୁଣ୍ଡ ଯେଉଁମନ୍ତରେ ଅପରା ଅବସାର ଅଛି
ରଣ କରିବୁ କୁଣ୍ଡ କେବଳ ପ୍ରଥମେ ଅଛି ହୋଇ
ଦିମନ୍ତର ରଣ ବୁନ୍ଦି କରିବୁ ଅଥବା ଅନ୍ତକରଣ
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ପକାର କରି କଳନ୍ତର ଓ ମନ୍ଦିରମା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ କୁଣ୍ଡମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ କରିବୁ ସେମା-
ନକର ଅବସା ଅଭିନାଁ କରି କୁଣ୍ଡମୁଣ୍ଡ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତି
ମହାକଳ ଓ ଅନ୍ତକରଣ କରିବୁ ବିର୍ତ୍ତମାନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛର ।

ପ୍ରଥମେ ରଣ ଉତ୍ତରତାର ଅବଳିତରେ
ନାଲଗ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ରକ ଯେତେ ରାଜ୍ଯ-
ନ୍ତ୍ର ହୁଅର ତାହା ଉତ୍ତରତାର ପ୍ରୟୋକ୍ତନ
ନ ରଜେ । ମିଠାଜଣିଦ୍ୟା ଓ ତମ୍ଭେ ବିଦଳ
ସମୟରେ ଅବଲ ଓ ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ଅବଲ
ହେବ କିମ୍ବା ଅନେକ ସାହସ୍ର ହେଲା ତାହାର
ମନ୍ଦିରମା ଅବଲକରୁ ଅଭିନାଁ ଓ ସେଠୀରେ
ଯଥା ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ କୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତରତାର
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ପ୍ରଥମକଳ ହୁଏ । ଏହି ମେଲୁକ
ମହାକଳର ଲାଭ ଜାତକର ପୁର୍ବତା କୁଣ୍ଡ ହୁଏ
ନାତକ ଯେବେ ଯେ ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ହେଲା ତେବେ
ତାହାର ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ଅଭିନାଁ ଏ ଦେଇରେ
ମହାକଳ ନିର୍ମତ କରିବ କୁଣ୍ଡ ଯେତେ ତାହାର
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ଅନ୍ତକରଣ କରିବାକୁ ନ ହୁଏ
ମୁହଁ ବୁନ୍ଦି ହେଲାରୀରେ ତାହାରକର
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ପ୍ରଥମକଳ ହେଲାରୀ ହେଲାରୀରେ
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ପ୍ରଥମକଳ ହେଲାରୀ ହେଲାରୀରେ
ବିଦ୍ୟମ୍ଭୁବ ପ୍ରଥମକଳ ହେଲାରୀ ହେଲାରୀରେ

ଅୟବାର ନ ହୁଏ ଦିନରେ ସେ ଜାତକର ଦର୍ଶନ
କରି ପାରିଲେ ମୁଁ ମହିଳାଙ୍କ ଦରମ୍ପ ମହିଳାଙ୍କ
ଦରମ୍ପ । ଏଥରେ ମହିଳାଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ଲାଗୁ
କରିବାକୁ ଉପରି ଧାଇ ଦିନ ଦେଇଥିବା
ଟଙ୍କାର ଦୂରଚିତ୍ରଗୁଣ ବଠାଇ ନେଇ କରାଇ
ଯେତେବେଳେ ଦେଖଇ ସେ ପାଇବ ଅଛନ୍ତି ଏହି
ହେଲା ତେବେଳେ ତମିବାଟୀ ଲାଗରେ ଅଟି
ବାହାର ପଦିଷ୍ଠାଯା ଦରରେ ବଢି କରୁ ଯହି-
ଇହି ବରକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଜଳ ଦରନ୍ତି । ଅରଦକ
ଦେଖା ଯାଏ ସେ ମହିଳାଙ୍କ ଦେବତାଙ୍କୁ ଜଳ-
କରୁ ହେବଳ ବିଷଳ କରି ମହିଳାଙ୍କ ଅପରା
ଅର୍ପଣ କିମ୍ବା ରହି ।

ମହିଳା ଦେବା ପ୍ରଥା ବନ୍ଦରେ ଯତ ଏହା
କହିବା ଅମୃତାନନ୍ଦର ଅବିପ୍ରେତ ନୁହିଲ
ପୂର୍ଣ୍ଣପର ଅଗଢା ଅବସ୍ଥା ପରି ଦୃଷ୍ଟି ର
ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂସାର ନିଃଶ୍ଵର କରିବାରୁ ଯହାର
ପାଶା ପରିପ୍ରେତ ମହିଳା ଉପକରଣ ହୁଅର ସତ୍ତା
ହେଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ଧରିବୁ ହୁଲିର ନେଥିବା
ମହିଳା କେଉଁ କୌଣସି ଦୂରୀୟ କରୁ ନାହିଁ
ସେଠାରେ ଯେତେ ଅସ୍ଵଚ ମନ୍ଦିର ଦିଆ ଯାଏ
ହେଠାରେ କେତେ ଅସ୍ଵଚ ବ୍ୟକ୍ତିଗତେରଙ୍କ
ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇବା ହୁଅର ମହିଳାର ମେବେ
ବାତିନ ବନ୍ଦହାର କରିଲା ଓ ମହିଳାର ନ ଦେ-
ଇ କୌଣସି ଘରେ ଝକା ଅବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାରୁ
ହୁନ୍ଦିବା ହୁଅ ଓ ହୁଏଇ ଜାହାର ପଞ୍ଚଭିତ୍ର
ବକ୍ଷାଂଶୁଦ୍ଵାରୀ ଘର ଗୋଟିଏ କରି ଅଗ୍ରପ୍ରତିଶୀଳ
ବିଦ୍ୟାଧରେ ଦେଖ କରିଲା ଓ ପୂର୍ବରୁ ହରର
ଶାରୀ ବୁଲିଲା । ଅବୁଦେଶୀୟ ବଡ଼ ପାଇସନ
ଓ ତିନିଏ ରମ୍ଭନ କେବଳ ମହିଳାର ପରିବର୍ତ୍ତ
ପରିଦ୍ୱୟ ହୋଇଥିଲା । ମହାକଳ ହେ ହ
ବିଅର କେଲ ଫର ଦିଲ୍ଲି ନାହିଁର ହେ
ଯେବେ କେତେ ତ ମହିଳାର ନ ଦେଇଁ ପ୍ରହଙ୍ଗ
ମୁସିର ଝକା ଜମଳ କରିବାରୁ ମନ୍ଦିର କରିଲ
ଯେବେ ଜାତିରେ ଯୁଗେନ ପ୍ରି ଉପରିଭାଗ
ଦେବା ।

ଅମୁମନକର ବର୍ତ୍ତମାନର ସହିତରେ କାଳ
ମହିଳାର ଦେବାକୁ ଅନ୍ଧାର ବୋଲି ଦେଖେ
ଦେବାକ ଓ ପାଦିର ଲକ୍ଷ ଦେବାକୁ ଦେଖୁ ଯଥାଏ
ବିଜ୍ଞାନେ ମହିଳାର ନ ଦେବା ମହିଳାନଗ୍ର
ମିଠାରୁଣୀଥ କେ ଜୀବରେ ଲଜ୍ଜା ନ ଦେବନ୍ତବା
କବ କହିବାର ଏହି ମହି ଉପରୁ ଅନ୍ଧାର
ଅତିଥି ଅମୁମାନକର ମର ଏହି ଯେ ଉତ୍ତମ

ମହିଳାରୀ ଓ ଉତ୍ତମ ମହାକଳ ମହିଳା
ଦେବାର ପ୍ରଥାରୁ ତଠାର ଦେବାର ରୋଧ
କଟୁ କହି ହେଲେ ସବୁଗାଥାରୟର ଅନେକ
ମହିଳା ଦେବାର ସମୃଦ୍ଧିନା ଅଛି ।

ପୁନିସର କର୍ତ୍ତା

ପୁଲିକର ବେଳେ କର୍ମଚାରୀ ଏ କୁ ସାହେବଙ୍କୁ
କରିଗା ଯେତେବେଳେ ବେଳେ ତଥାପାର
ବୁଝରେ ୨୦ ଲା ନେଇଥିବା ବିଷୟରେ
ଆମ୍ବେମନେ ଏଥି ଧୂର୍ବ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରି-
ଥିଲୁ ତଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହିନ୍ତେଟ ସାହେବଙ୍କୁ
ବୁଝରେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ସବୁଜାଣିଷ୍ଠେକରିବୁ
ଏକମ ସ ବ୍ୟବ ଓ କଳେଖବଳ ତେବେଳେକାରୁ-
ଫୁଲକିନ୍ତୁ ଅର୍ଥବିଦ୍ୟ ଦେବାର ଅଛି ହୋଇଥିବୁ
ମାହିନ୍ତେଟ ଗ୍ରାମକୁ ଅର୍ମଣ୍ଡିଂ ସାହେବ ଏମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବୁଝର ବୁଝର ପା ଅନ୍ଧାରରେ ଏ
ବିଦିଶ କରିବାର ଅଗସ୍ତ୍ୟରେ ଦୋଷ କଲେ
କିନ୍ତୁ ଅଗସ୍ତ୍ୟମନେ ଆପଣା କୋଷ ଲକ୍ଷର
କିମ୍ବା କେଞ୍ଚିତ ନ କରି ସତା ବୃକ୍ଷରେ ପଢ଼ିବା
ପରିବାର ସାମାନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରିଯାଇଛନ୍ତି
ଏହି ସାହେବ ଉତୋତ ହେଉଥିବା ବେଳେ
ବାହାରି ଉଥରେ ଅଗ୍ରଯୋଗ ଆମ୍ବେମାନେ
ପରିବାର କରିଥିଲୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ଦେଲୁ ତଥା
ଦେଇନାହୁଁ ।

ଏ ମୋକଦିନାରେ ଗେଟିଏ ପ୍ରଥାନ ବିଧି
ପ୍ରବାନ୍ତ ପାଇଥିବ ତହୁଁଯୁରେ ବିଛି ନ ଦେବ
କଣ୍ଠ କରି ତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ
ଅମଣା ନିର୍ବିଶ୍ଵାସ ସାବଧି କରିବାକୁ କେତ୍ତା
ବର ବଞ୍ଚି କଲେ ଯେ ଫେମନ୍ତେ ଦୂର ଦୂରପ୍ର
କରିବାକୁ କର ନ କି ପହେବଳୁ ସବୁ
କରିବାର ସେ ଅନନ୍ତ ହୋଇ ଫୁରାନ
ଦେଖିଥିଲେ । ଏଥର ବୋଧ ହୁଅର ଫେ
ପୁଲସକର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ ଥିଲା ନିର୍ମିତ ମନ୍ତ୍ର ଯୋଗାଇ
ନିଯମ ଉପର୍କଳ କରିବାକୁ ଲାଗିବାକୁ
ବର୍ତ୍ତୁ କାହିଁବରେ ବନ୍ଦାନେ ଶନାପରି ବାକ୍ତି
ଦାନ ଦିଶା ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ଅଧ୍ୟ-
ଧର କରି ଥାଇବା କରିବାର ଯେଉଁ ଜନବଦ
ଅଛି ଏ ମୋକଦିନା ପିଅର ଏକ ଉତ୍ସାହରୀ
ଅଧିକା ହେ ଯାହା ହିତ ସରବାଦୀ ହାତରେ
ଦୂରକୁ ଦୂରା ସନ୍ଦୂରେ ଅପଣା ଅଶ୍ଵବାନ୍ତରେ
ଗୋବ ଅଧିବା ଅନ୍ୟ ଗୋବଠାର ଦେଖି ମାରି

ନେବା ଯେ ଅପର୍ଜିତ ଅପର୍ଜିତ ଏବଧା ମଳିଶର
ମନ୍ଦିର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉତ୍ତରଦୟେ ବୁଝାଇ ଦେବାର
ଦିଗନ୍ଧିରେ ଦିଗନ୍ଧିରେ ବାଲକୁ ସେମନ୍ତ ଜେ ପାଦଧାର
କି ହେବେ ଓ ଯେମନ୍ତ ଭାସରେ ପତି ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଦୃଢ଼ ପାଇଲେ ଦେଖେ ନ ହେବ ।

କୋରିବାଣାମାହିସ କୁଣ୍ଡିର ଘରିଲ

ବିଜ୍ଞାନ ରା ॥ ପିଲାରେ ପାହିବୁ କର୍ତ୍ତା
ସହିବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଦର କର
ଶିଖିବ କଲେ ଏବଂ ପେଟଦଳର ବି ଫରୁଳ-
ଦି ଧାମହତ୍ୟମର ଗୋରକ କରି ଧରିଲା ପଥେ
ଏହାକର ମାଟିରୁଣୀ କାହାର କଳାଇବା
ସମୟର ଦିନକ ମୁଖ୍ୟମ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆରାଜ-
ପ୍ରତିକର ଯେଉଁ କଥାର ଲୋକମନେ ଲୁହ
ହୋଇଲେ ସେଥିର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଯେ ଏହାକ
ଅକ୍ଷ କିମ୍ବା ହୃଦୟଶିଖିଦାର ନାହିଁ । ବେଳେ
ଦେହମୟ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଉଚ୍ଛାରକ
ମହାବିଲେଶିର୍ବିଦ୍ଵରେ ନବବିଦେଶୀରେ କାଳ-
ମାହାତ୍ମା କରିପାରେ । ମଧ୍ୟ ଦୂରତଳ କରିଲା
ନ କେତେବୁ ମେତ୍ରିବ ମୁଖ ଦିଖାଯୁଣି ଅମ୍ବେ-
ନ ନେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ କିମ୍ବା ହେଲା । କୌଣସି
କିମ୍ବା ଅପରିକରେ ଅର୍ଦ୍ଧବି ଦେବର ବିଧାନ
ଅଛି ଏହା ଅଧିକ କୋଣି ମୋକ କାହିଁ
ନାହିଁ । ଅକ୍ଷରୁ ପାଦ ଦିଗବର୍ଷ ହେଲା ଏ
କିମ୍ବା ତାର ଦେଇ ଏଥରେ କେତେ ବାହମ
ଦୂର ବିଲବିକଳେ କେତେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ଅପି-
ବିଲବୁ ଜାଗରା ଦେଇ ନ ଥିଲୋ । ପ୍ରତିତ
ଏଗମ କଟେଇବ ବସୁରେ ଏ ଆରାଜ କର୍ମ
ଦିଲାଗୁ ପାତ୍ର ଜାହାର ବି ୧୦ ମା ବିଲବାନ
ଶାର ଏକଜଗ ଠାର କା ଅର୍ଦ୍ଧବି
ହେଲା । ଅମ୍ବେନ ନେ ଅବଗତହେଲୁ
ଅର୍ଦ୍ଧବି ବର ହାତିମ ଏ ଦିଥା ମୁକୁ ଭରୁ
ଥାଇ ଦେଲେ ଯେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ଅପରିକରେ
ମେ ତାହାର କେବଳ ଏଗମ ନାହିଁ କରି
ଏହାର ଏହା କହିବୁ ଦେଖ ଦେଲା ।
ମେ ଓ ତାରେକାର ଏମୟ ପରିପରେ ଯେବେ
ଦେଇବ ଦେବା ଅଭିଭବ ଅଭିପ୍ରେ
ଇ ଜାହା ହେଲେ ହୁଣୀ କାହିଁବାୟୁକ
ଏକଥାର କରୁର ଅଗଭି ବରିକ
ଯେ ଅଛି ଯେତେ ଲଭିତରିବ ସହିତରେ
ନବ ଦେଇଥାରେ । ଅମ୍ବେନ ଜାହା

ପଦେବ ପୁଅର ଯେ ତ ୧୦ ଟା ଲିଖିଛି
“ଶର୍ଣ୍ଣ” ଗନ୍ଧରେ ସାହିମର ଓ ପାରେବର
ମେଘ କଷ୍ଟ କି ଦରକୁର କ୍ଷପେଜି ହୋଇ ନ
ପାରେ ଅନ୍ୟତରେ ଯେମନ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ବିଧ୍ୟର
ପରଗୋଡ଼ରୁ ଶର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧାପାଦ ୧୦ ରେ ମାତ୍ର
ଦେବ ଅର୍ଥ । “ଅପିଲରେ ତ କ୍ଷା ବାହାଲଭାନ୍ତି
ଲେ ମନ୍ଦଦେଇ ଉପରେ ଗାର୍ଜ ବହିବ” ପରିଃଟାଙ୍କର
ମନ୍ଦହାର ୨୦ ଅଇନର ଦି ୨୦ ଟା ମାତ୍ରରେ
ଏହିମାତ୍ର ଥିବାର ଯେଉଁ ମନ୍ଦିଷ୍ଟ ତିକ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରକା ଶର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଆମ୍ବେ
ମାନେ ବୋଥ କର୍ବ୍ବ ଯେ ଯେହିଲେ ଅଭିଲ
ବିଦେଶୀ କରିବାର କେବେ ଶର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ିଥିବ
କେବଳ ମେହିପାଳକେ ସେ ତତ୍ତ୍ଵ ଆବଶ୍ୟ ହେବ
ଛରୁବା ଥା ମା କେଇନ ସେହିର ଅର୍ଥ ମୂଳ
କଥେ ଶର୍ଣ୍ଣ ଧରିବାର ହେବାକ କଲେ ଅର୍ଥ
ତୁମିମାନେ କାହିଁବ ଅପିଲ କରିବ ବୁ ଅମେବେ
ତେ ପଞ୍ଚ ଏକକର ଯାଦା ଇତ୍ତା ଜାହା କରିବେ
ଜଣକ ଜାପରେ ଅର୍ଥିତ୍ତ ଦେଲାଗୁ ନନ୍ଦରେ
ରତ୍ନା ହେଲା ଯେ ତତ୍ତ୍ଵବାହୀ ଶାନ୍ତିର
ଅପିଲ କଲେ ପାଦେବ ଜଗମାନା କେଉଥିଲା
ଏହା ଶୁଣି କେବେ ରୂପରେ ଧାପଣା ପାର
ତୁମ୍ହା ହୋଇ କରିବାକୁ ଲିପିକ ଲାଜ କରିବେ
ତୁମ୍ହର ବିଧ୍ୟ ଯେ କୈ ୫୩୫ ମନ୍ଦିହାର
୨୦ ଅଇନ ରତ୍ନ ହେଲାଟି ଏଥିର କିମ୍ବା ଯେ
ଏହିକି ଅର୍ଥ ଏହିପରି ଧିବ ନାହିଁ । ମୁହଁ
କାଳରେ ଏ ଅଇନ ଏହିବ ମନ୍ଦି ଜେବେ
ଦେଖାଇର ଗଲା ।

କିମ୍ବରେ କିନ୍ତୁ ଅଦେଶ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।
ଗତମ୍ ସ ତା ୧୩ ଶିଖରେ ଶ୍ରାୟକ୍ରୁ ଲେଣ୍ଡ୍-
ନାମ ଗର୍ଭିର ସାହିବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାରେ ବାଚି-
କମ ଖୁବ୍ ଛଳକାର ଡେଗା ହୀତ ଉଚିତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
କର୍ମାନ୍ଵନାକେ ପଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଅଛନ୍ତି ଯଥା
ଶ୍ରୀ ଏପ୍ ବଣ

ବାରୁମାଟୁର ହଟକ । ମ ହୋ
 ଗ୍ରା ଯେ ଉତ୍ତଳ
 ବାରୁମାଟୁର ବାଲେଶ୍ଵର ॥ ସ୍ଥିତି
 , , କି, ପଥକେଣ

ଏହି ପରି ଦେବତାଙ୍କ ପି, ;
ବାବୁ ଗମନକୁ ମନୁମଦାର ଅଶୀଶୁଣୁ ଛାନ୍ତିବିଦୂର
ବିନ୍ଦୁକ ପ୍ରଥମ ତ୍ରୋଳ

ବାବୁ ଶ୍ୟାମପ୍ରସଦ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଉପଚାରୀ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ୧୯୩୫ ମେ ଶତାବ୍ଦୀ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଉପଚାରୀ

ମହାନଥ । ୧୯୫୨ । ୧୦୩

ବାଲେଶ୍ୱର	୯ ମ ହେତୁ
ମିଶ୍ରର ଡବଳର ଥର ମେକୟ ପୁର ବାଇଜର	୧୦ ମ ହେତୁ
କିନ୍ତୁକ	୧୧ ମ ହେତୁ

ବାବୁ କେଦାରନାଥ ପାଳ ଡେବରଣ୍ୟାର
ମହାନଦୀ । ମ ଛୋଟି
ମିଶ୍ରଚ, ଏ. ବାବେତ୍ ଡେବରଣ୍ୟାର

ମହାନ୍ତିର	୧ ମ ଶେଖା
ପେଟ ଗୋଟିମ ଏବନଦି	ଓବରସିଲ
କାନ୍ଦେଖା	୫ ମ ଶେଖା

ବାବୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମିଥ
ମନ୍ଦିର = ମୃତ୍ୟୁ

ମୁଖ୍ୟ ତୁ, ଏମ, କଲୁଡ଼ ସାହେବ କାନ୍ଦିରୁ
ଏବୁଂ ଜାଣୁ ମାଛମୁଁ ନିମ୍ନ ହେଲେ ।
ଗାନ୍ଧାର ତା ୨୦ ଶିଖରେ ବିଳକର ଅଧି-

ଥୁବା ତରତାକ ସଂଦାଦିଗ୍ର ଜରାଗଲା ଯେ
ଭାବଭବର୍ଷ ରାସନ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନୂତନ ଅଛନ୍ତି
ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଲୋକର ସେହେଠିରୁ ପର୍ଲିମେଣ୍ଟ
ପତ୍ରରେ ଅଗତ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ମୁକୁ ଆର୍ମଣ୍ଟ୍‌ଜୁନ୍‌ପାର୍କ୍‌ରେ ଏହିବେ କଟକିଲାରେ
ପ୍ରାଦୁ ଅଠବର୍ଷ କାଳ କାଷକରୁ ଗତମାସ ଡାୟିକ
ଛାଇରେ ବିଷ୍ଣୁଦର ଧାରେ କଲକତାରୁ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ହେଠାର କାହାକିରେ ବିଲାତକୁ ଗମନ
କରିବେ ।

କୃତିକଷ୍ଟାର ଏହାଗରେ ଘରପୋଡ଼ ହୁବାନ
ଲାପିବଛି କରିବାରେ ଦେବ ତୃଷ୍ଣର ଦେଖାଯାଇ

ଗରନ୍ତିବରେ ବହୁଭାବର ଏ ଜୀବରେ ଅନ୍ତିମ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଦୁଃଖରେ କରିଥିଲୁଗା
ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଧରିପେଇବିବାର୍ତ୍ତା ଉଚ୍ଚ ପଦରେ
ପରିଭ୍ରାଗ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ମାତ୍ର କର କେପଣନିଜେକିଛ ଏକ ନୀତିଜ
ପଣ୍ଡା ନିର୍ମାଣ ବରିଅବରୁ ଜାହା ଅପେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରେ ସେଥୁରେ କୌଣସି ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି-
ବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯେପରି କୌଣସିରେ
ଘନ ଚଲେ ଏଥିମା ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧିପରି ଥରେ ଚଲି
ଦେଲେ ଏ ଗ୍ରାମ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଏଥର
ଅହର ଏକ ସୁଖ୍ୟା ଏହି ଯେ ଯହ ଫହିତ
ପଣ୍ଡାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନମଧ୍ୟରେ ବାନ୍ଧି କୌଣସି
ଅନ୍ୟଷ୍ଟ ନାକୁ ଦେବାର ଦେଲେ ନିଆଯାଇ-
ପରେ ।

ଯାଗନ୍ମାନକ ଏବିପ୍ରକାର କାଠ ଦରତର୍ଫର୍ଷ-
ରେ ଲଭ୍ୟେ କର୍ମବାଣ ପଦ୍ମମ ଅଞ୍ଜୁଲିଯାତ୍ର
ଆଶିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେଉଥାଇ କହିବୁ ଯେ ଏ
କାଠ ବଢ଼ିଗ ଓ ଅନେକକାଳସାଧୀ ଏବି
ତରୁ ସେଥିର ବିଶ୍ଵାସ କରିପାଗନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
ସେବାଠର ଯାହା ମୁଖ ଆଉ ପୃଷ୍ଠାନ୍ତରରୁ
ଜାହାଜରେ ଆଶି ଯେ ସେଥିରୁ ବିର୍ଯ୍ୟନ୍ତୁ ଲାଗୁ
ହେବ ଜଣା ନାହିଁ ।

ତେପଣୀ ଛାନ୍ତିକର କଜନରଳର ମୁଁକ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚାର୍ଦ୍ରା ଦିଗ୍ବିର ବୌଦ୍ଧି ବର୍ମନ ରତ୍ନ
କ *** ଏ ସୃଜନକର୍ତ୍ତା ବର୍ମନରେ ରହୁ ପାରିବେ
ନାହିଁ ମାତ୍ର କର୍ମନନ୍ଦବାର ସାଂଖ୍ୟିକ୍ରମ ଦିଲ୍ଲି
ବଲେ ବ *** ସଂ ବ୍ୟାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଂପରିବେ।

କହୁଥିବ ମହାଶ୍ରୀ ବଦର୍ଧ ହର୍ଷକ୍ଷେତ୍ର
ଧୂରେ ଅପଣା ଗଜମଧୁରେ ଗନ୍ଧବି
ମହୁ ନେବର ରହିଛ କରିବାରୁ ଜଦ୍ଵାର
କଟର୍ର ଅନେକ ସଙ୍କର ପ୍ରଜମାନଙ୍କର
ପର ବହୁବଳ ମହାଶ୍ରୀ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଗ୍ର-
ଶୟ ହନ୍ତୋଷ ପକ୍ଷକ ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ଫଳମି
ହିନ୍ଦା ଦୂରତୋପ ବୃଦ୍ଧ କରିବାର ଆଶା ନେଇ-
ଅବରୁ ସରଗନ୍ଧିଲ୍ଲ ଦର୍ତ୍ତମାନ ଉଠିଗୋଛେ
ହେଲ ।

ତେଜିରୁହବ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ହାଇ-
କୋର୍ଟର ଜଳ ଅନବେଳ ୫ କାନାଥ
ଦିନେର ବିଷ୍ଣୁ ସମଜାପ୍ରତି ଦୋଷାଗ୍ରେସ କରି
ବେଳ ଚିଲର ସାହେବ ସ୍ଥାଳୟ ଫମ୍ ଦିନରେ
ପଞ୍ଚମ ପ୍ରକାଶ ଉବିବାର ଅବଳକର ଅବ-
ନାନା ଅଧିକାରୀ ପ୍ରଥାଜୀ ବିଭିନ୍ନଙ୍କ
ଅନ୍ତରେ ଥୁବ ହୋଇଥିବାକୁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଅନ ପବଲିକ ଡେଵିଲିଙ୍ଗନ ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ
ସତ୍ୟପୂରାଜା ଦେଶର ଏକେଥା ସାହେବଙ୍କର
ମୁକୁତନ ସଂଘୃତ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂତ୍ରହ କରିବାର ବେଳୁ
ଧଳ ହୋଇଥାଏଛି । ସେ ଯେଉଁ ଧର୍ମିତମାନଙ୍କ
ଏହି ଉଦେଶରେ ପଠାଇଥିଲେ ସେମାନେ
ଯୋଥୁମ୍ଭାର ଗୁରୁକୁରୁହରେ ୧ ମୁଣ୍ଡ ଦୁଃ୍ଖ ପଦ୍ମ
ରହୁ ପ୍ରୟୋଗାବ୍ଲେବାର ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟି ଅଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କଳାକାରୀ
ମାନ୍ଦୁକଚକ୍ର ଏବଂ ଜାବଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାଗା
ଦିନର ହେଉଥିଲା । ଏ ଧରନା - ଶାନ୍ତି ହେବା
କିମ୍ବା ହିଂଟ କୁହା ଯାଉ ନାହିଁ ।

ଦେଇପରିବାର କୋଳକୁ, ଉଣ୍ଠିଲୁଗର ଗେଡ଼ିଏ
ଦୃଷ୍ଟିକବାଲିକା ପ୍ରତ୍ୟହ ପୂର୍ବୀ ସ୍ଵର କାହାର ପୁଣ୍ୟ
ସନ୍ଧିଶାନ୍ତମୟ ପ୍ରର୍ଦ୍ଦନ ଏବଂ ଦଶା ପାପ ହୋଇଥାଏ
ଆଏ ଏ ସମୟରେ ତାହାର ତୌରେ କାହେଁ-
ହୁଏ ଜାନ ନ ଆଏ । ସେ ହୋଲେ ପ୍ରତ୍ୟହ
ସେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରୁକୁ ଦେଖିବାରୁ ପାଏ, କିନ୍ତୁ
ତାହାଙ୍କ ଦିହିରେ ଦ୍ଵାରା କଥା କହିଲା ପାରିବା
ଦଶା ଶରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗକିରଣ ଅନନ୍ତା ଧାରାନ୍ତିର
କରେ ।

ବିକ୍ର୍ୟାଦ ବୋଲକୁ ଯେଉଁ ଦିବସ ସୁଧେଜ
ଗଲରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ ଆନନ୍ଦକ ହୋଇଥିଲା
ଦେବନ ପ୍ରିୟ ଅବତୋରଣ ଓ ତାହାକାଳର ପ୍ରା
ସେଠରେ ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲେ ଗର୍ବକୁମାର ଅଲଭି
ହୃଦୟରେ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏ କଥାତୁ
ପରମା ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ତିର ମନ୍ଦର ଚମେଷ ଗୋରା
ଦର ବିଷୟ ଯେବେତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାରମପ୍ରକଳନ
କରିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅମ୍ବାର ଚୋଇ ଆସୁଥିଲେ ଏକାଏହେ
ଯେ ଏ ଜଳ ଦେଖିବାକୁ ସେ ମୁଁ ଚମକିତ
ହୋଇଥାଏ ।

ବନ୍ଦଶ୍ରୀମତୀ ପେଟେଣ୍ଟ ଗ୍ରାମକୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ
ସାହେବ ଚକ୍ରମାଲର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହ କରିଛନ୍ତି

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ଶାଲ ଶାମ୍ପୁରୁ ଉଚିତସାହିକା ସାଧାଦିକ
ମହାଗଧ ସମୀକ୍ଷାତ୍ ସହିନୟ କବିତାର ମିଳିବା
ଏହାକି ଅମ୍ବର କିମ୍ବାରିତ ଏହି କବିତାର
ଛାନ୍ତିରୁ ଧଂଘେଥିଲା ମୁଖର ଅପରାଜିତ କବିତା-

ଜ୍ୟୋତି ପଦେବାରେ ସ୍ମରଣ କରୁ ଏହି ଅଶୋଚବ୍ଲୁ
ପରିବାରୁକୁ କରିବା ହେବେ ।

ଅମ୍ବେ ଗଜ ଉଛଳ ହତେଖିଣି ପାଠକରି
ଆଦିଶୟ ହାସନ୍ଧର୍ମକରେ ମନ୍ଦ ହୋଇ ପରାମର୍ଶ
ଦିବୁଥର୍ମୁ ଯେ ଏଥରି ଉଛଳବଣ ପାଧେ
ଉଛଳନାଥମଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଣା ନ
ଅଗ୍ର ଚର୍ଷିତରେ ୧୫ ୧୨୦ ମହିନୀ ଲାଗି

ପାଠେ ପାଠ୍ୟମାନରେ ଏହି ନୀତିକଣ ଭାଷାର ଲିଖିମୁ
ପାଠେରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏଁ ଯେ ଏପରି
ଦିଲ୍ଲିଲ ସମ୍ବଦ ପରିଚ୍ୟାଗ୍ର ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ଦେବ
ଦିଦେଶରେ ପାଠେରି କି ପରିଶଳ ଅର୍ଥପଦକିଳି
ହେବେ ତାହା କହି ନ ପାଇଁ ୩ ପୃଷ୍ଠା, ପଞ୍ଚ-
ବର୍ଗମାନେ ଅଗରାୟ ଶଶୀପୁର୍ବ ଦୁଇକଳିମାରେ
ମନୋହର ଗାଜପୁର୍ବ ଦନ ଯାପନ କରିଥାଏ
ଏହି ସାଥୀରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବର କିଷ୍ମତିରେ
ମଧ୍ୟେ ରୂପେ ଅନରହିବ ଥାଏ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ଦୁଇମିଶ୍ର କନଟେକ୍ସ ପୋର୍ଟି କହନ୍ତି
ଏ ରତ୍ନାର ଅର୍ଦ୍ଧବାରଣ କବି ଦିଲ୍ଲି
ରତ୍ନାର ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରହ ପଦମାନଙ୍କ ର
ଅର୍ଦ୍ଧନର ଦୋଷ ଏବଂ ଅନେକ ହୁଲରେ ଚର୍ଚ
ଓ ଦୀପ୍ତି । ଏ କୁହାଙ୍କର ଅମେଳ ଦେବାନାର
ଅଭେଦ ମଧ୍ୟଦକଳ ଶିକ୍ଷତରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥାଏଁ ଯେ ଆପଣ କହିବବୁ ଫରୁହମ
କର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଶିକ୍ଷା କବନ୍ତି ତୁମ୍ଭରେ ରତ୍ନାର
ବିଷୟରେ ପବ୍ଲିକ ହେଲେ ଲିଲହେବନ ହେଲେ
ଏପରି ଅମୂଳକ ରାଜ୍ୟ ରତ୍ନା ପାଠକର
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଆମ୍ବମାନେ ଅଭେଦ ଉପହାସ
କରିବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନ ହୁଏ । ଅନ୍ତର ମୟ

ହତେଷିଗୀ ସରଳ ତୁମ୍ଭାଳ ଗତରା ବିଜୟରେ
ଅନେକ ପ୍ରଥମ ବାଦି ଯେଣ୍ଡାଗ ଦରାଏଛନ୍ତି
ତାହା ଶର୍ପିର ପାପେ ବୋଧ ମୁଖର ଯେବେଳେ
ଶମ୍ଭବର୍ତ୍ତ ସରଳ ଦରା ଅର୍ଥ ବଗର ନ ହୋଇ
ସେଜାପରିବଳ ସରଳ ବିଗରାନ୍ତି ସରଳ
ନାମ୍ବୁ ବିଦ୍ଵତ ପୃଷ୍ଠାକ ମୁକ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର କଣା ଯାଏ ବୁଝିଲେ ମରଳ କରି
ଅର୍ଥ ହୁଏ ପ୍ରତିରେ ଅନ୍ତର ହୋଇ ନ ଧାରି
ଏ ଶିତ୍ତର ନାମ ସଂକ୍ଷେପ ଦେଇଥିଲେ ସରଳ
ପରିଦର୍ଶନରେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା, କିନ୍ତିନ
ଏହି ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ଯାହାଦ୍ଵାରା କୋଥ ହୁଅଇ
ଯାହାକୁ ସରଳ କେଲି ଏ ଗ୍ରହ ହୁଏ ଏମନ୍ତ
ଏ ହୋଇ ସମୟ ବିଜୟମାନଙ୍କର କିନ୍ତ କିନ୍ତ
ଏହି ଉତ୍ସକ ହୋଇ ଏହି ଚାରିତକ ଆଂଶି
ଶିଖିଗ ପୃଷ୍ଠାକ ଅଛି ଲାଗୁ କଲେବଳରେ
କିମ୍ବା କୋଇଅଛି ଅଛି ଏକ ସଂକ୍ଷେପ ଗ୍ରବଳ

ରଜବାଳ ସଂଶେଷ ବିଧିକାଳୀ ଓ ସଂଶେଷ
ବ୍ରିତୋଳ ଏମନ୍ତେ ନାମ ହୋଇଥିଲେ ଟଙ୍କା
ଅପରି ନ ଥାଇଁ ଏମୟ ପାଠକମନ୍ଦେ ବୀର
କଗନ୍ତୁ ଯେ ଏମନ୍ତ ବିବେଚନା ଭାବର ବି
ଅନୁଚିତ ମଧ୍ୟ ଏମନ୍ତ ହୋଇଛି କୋଳ ବିଜ୍ଞ
ପ୍ରକଳ୍ପକାଳେ ଅବମାନନ୍ଦ କବ୍ୟାଲୁଙ୍କ ପାରେ
ଯେହେତୁ ଏ ଭାବର ଦେଇରେ ଜାତୀୟ ପାଠ୍ୟ
ମୂଲ୍ୟକ ନ ଥିଲା ପରିମଳିତର ଏ ପ୍ରସ୍ତବ କରନାମା
ପ୍ରକଳ୍ପ ଯେ ଅଭିଭବ ଅଭିଭବ ପ୍ରକଳ୍ପ କଲେ
ଭାଷାରେ ବିବିହାର ଅଛି ଯଥା ଅଶ୍ଵାଲଭାଷା
ଦେଖିବୁ ଫୁଲାଙ୍ଗ ଲାକ୍ଷଣ୍ୟକା। ସେବୁପରି
ଏହାର ମର୍ମାଦା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଗ୍ରହିତର୍-
ମନ୍ଦିର ଦିକ୍ୟରେ ଏହି ପାର୍ଟ୍ନା ଯେ ଏଗର
କଷମ୍ପମନ୍ଦିର ଥିଲେବନା କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟମୂଳକ
ବଚନାରେ ଡକୁତ ହଥିଲା । ହତେଷିଆ ଗମନ-
ଦିକ ଉତ୍ସବ କଷମ୍ପମ ଉତ୍ସବ ହ କରେ
ଦେବକ ପ୍ରଗାଶରେ ପଢ଼ିବ ହେଲେ ଯେ
ଏହିଦିନ ଅଧିକାର ଅଛି କେବଳ ପ୍ରକାଶ
କରେ । ଥାଇବକସନାକର ଭାବର ଏହି ଯେ
ମୁଁ ଦେଖ ସମ୍ମା ବିବେଚନା କରି ପରେ
ବିଭିନ୍ନ ଚକ୍ରୀ ଦେବକାଳୀ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ଏ
ହାତାବର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ମନ୍ଦିରକ ହୋଇଥିଲା
ଏକ ମୃତ୍ୟୁକ ବାଲ ମୁଦ୍ରି ଏହୁବର ଏମନ୍ତ
ହୋଇଥିଲା ବୋଧ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ହେଉ
ଏଥର ଏହିତ ଜ୍ଞାନକ ପ୍ରସ୍ତବ ଦେବକାଳୀ
କର ଦର୍ଶନରେ ପଢ଼ିବ ହେଲେ ଉତ୍ସବ ହେବ
କି ।

۱۶

ବେଶ୍ୟାପରମ

ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର

ବାର୍ତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମିଗୋପ ଦସ ମେ ହଳ

କଲ୍ପନା ତାମନ୍ଦୁ ସହିତ ପ୍ରେସ
 „ ବିଶେଷମୋହନ ଦସ ବାଲେପୁର
 ଅଗ୍ରିମ ତଜମନ୍ଦୁ ସହିତ ପ୍ରେସ
 „ ଦାମୋଦରପ୍ରସାଦ ଦସ ବାଲେପୁର
 ବିଶେଷ ତାମନ୍ଦୁ ସହିତ ପ୍ରେସ

ଶ୍ରୀ ଏହି ଉତ୍ତଳପାତିକା ସହିତ ଚାହୁଁ ଦିନ-
ଅନ୍ଧାର କୁଟୁମ୍ବରେ ଦୂର୍ଧ୍ଵାତିଥି ଯହିଲାମ୍ବେ
ମହିଳା ପ୍ରେସର ହେଲା ।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ପରିମ ଦାର୍ଶକ ମୂଳା । ୧୫
ବର୍ଣ୍ଣମୁଁ ମୂଳ ଦେଲେ ବର୍ତ୍ତକୁ । ୧୬
ପଦସ୍ଥଳ ପାଠ୍ ଜାହମାମୁନ । ୧୭

ଦେଖାନାଳର ମହାରାଜ ଓ କୃତ-
ବୋଧାତ୍ମକ

ଜୀବାହରଣ ଏହି ମେ ବଗଳାଯିଲାରେ ଶାଥ-
ରେ ବନ୍ଦୁଦୂରୀ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଧ୍ୟାନକଷ୍ଟ
ହୋଇଛି ଖଣ୍ଡ ବଗଳାଯିଲାରେ ବର୍ଣ୍ଣକଷ୍ଟକରେ
ନିର୍ମିତ ହେବା କାଳରେ ଉଚ୍ଚ ପୂର୍ବବାଲଦ୍ୱାରା
ଅର୍ମସ୍ତୁ-ସାହେବ ଫେରାଯିବାକ କଟକ ଘୋଷା-
ଇଣ୍ଟିକୁ ଅର୍ପଣ କଲେ ଶାଥରେ ପଞ୍ଚତି ପଦାନ
ପୂର୍ବରୁ ଦାଳାଙ୍କର ମର ନେବାର ଥିବାଙ୍କି
ଥିଲା ମାତ୍ର କରିପ କାହିଁ ବୋଲି ନାହିଁ କାହିଁ
କରେ ପ୍ରକାଳୟ ଏକଷେ ସୋଧାଇମ୍ବିନ ବିଶ୍ଵ-
ବର ହେବାର ଥିଲେ ଅନେକ ମୋର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଜନ୍ମ ବିଦେଶରେ
ଅବେଦିନ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ ଗଣନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଅମ୍ବିଷାହେବ ଏ ଦେଖଇ
ପ୍ରାଚୀ ଦରିଦ୍ର ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କ ବାର୍ଷି
କିମ୍ବରେ ଏଥେ ଲେଖିବାକୁ ପରିମଳାବୋଲି
ଅମ୍ବେମାନେ ଅର୍ଥକୁ ଦୂରର ଛେଦିଷ୍ଠୁ
ମାତ୍ର ଯେଜେବେଳେ ଏକ ସମ୍ବେଧିତରେ
ଏ ବାଥାର ଭୃତ୍ୟାପନ ହେଲା ତେଣେବେଳେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଯାହା ପରୁର ତାଣୁ ବହୁବାହୀ
ନାହିଁ ରହ ନ ପାଇଁ ଯେବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଜୀବି ହାନିଦୂରକ କଥା ଲେଖିଥିବା
ଜବେ ପଠିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନାକରି ଯେ
ମୁମ୍ବାନଙ୍କର ଭୂତ ସଂଶୋଧନ କରି ବାଧ୍ୟକ
ରବେ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ବରାହୀ ଥାମ ଯେ
ଏବ ସୋଧାରୀ ସଂଶୋଧନରେ ଦେଇର ଉପ-
ର ଦରିବାକୁ ଦସମ ହେଉ ତ ପ୍ରତିଦିନ
ଥାମ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କମଳା ଦରି ହେବ ନା

ମାନଙ୍କର ଦୟାପୁ ହେବାର ବିରାମ
ଏହି ସେ ଶ୍ଵାସର ଶଶୀଶ୍ଵରନାମ କେବଳର
ଭଣି କରିବାକୁ ଅଧିକ ତ ନବନ ଓ କାହାର
ଦେବେ ଶମଗା ଦେଇ କରିବାରୁ ଯଥମଠେ
ହେଲେ । ମହାବ୍ଲୁଷ ବମ୍ବିଜୀ ରମ୍ଭରେ ଧନ ଘରଟିର
କଳ ଉଚ୍ଛାର କାହାକର ଅର କି ଅକ୍ଷରାଳୀ
ଖୁଲୁ ଯେ ସେହେଠିରୁ କଳ ଧନ ସୋମାରେ
ପୁରୁ ଦେବ ପୂରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ତେବେ-
ଶ୍ଵାସ କରିବିର ମନ୍ତ୍ର ନ ଲୋଇ ଦୟାପେ
ଯୋଗାଇନ୍ତି ଏହେ, କମୋଦିର କରିବିରୁ
ଅଦ୍ୱାର ଦେଲେ? ହେବେ ନହିଁମୁଁ କହିବା
ଏ ଧନ ଦୟାପୁ ଶ୍ଵାସ ଦେବାର ମନ୍ତ୍ର

ଏହା ବୋଲି ଅମ୍ବେମାନେ ଉବସା ନ କରି
ଯେ କୌଣସି ସଦେହେମୁକ୍ତ ଉପାୟଦ୍ୱାରା
ବୋଲାଇଛି ଆପଣାର କ୍ଷମତା କି ଦ୍ରୁତିୟ କରୁ
କରନ୍ତୁ ।

ପରିମେଷରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ବକ୍ରବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ପୁରୁଷ ଜନକାରୀର ଏହା ସୋବାଲ୍ଲା
ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଧ
ହେଉ ନାହିଁ ଯେବେ ବୌଦ୍ଧି ଏକ ସମାଜ ବି
ଶେବାଦ୍ୱାରା ଏ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉଚିତ
ହୈଥାର ତେବେ କରିବା ଅଧିକ ଦେବେକ
ଧର୍ମର ଓ ଦ୍ୱାରାନ୍ତେବଳଗର ପରାମା ପ୍ରହରଣପୂର୍ବକ
ଦୂର ତନିକଣ ବାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ
ତାହା ବିହି ହେଉ ପାରେ ବିଶେଷରେ କହିବ
ସୋବାଲ୍ଲା ଏହି ଉତ୍ସାହ ଭାବ ବାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ
ପାରିବୁ କାରଣ ସର୍ବଦେଖାରେ ଉତ୍କଳଭାଷା
କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରପେ ଜାଣିବା ଲୋକ ଅତି ବିରଳ
ମାତ୍ର ଅମୃତାନନ୍ଦର ବିଜ୍ଞାନରେ ବନ୍ଦପ ଉତ୍ସାହ
ଦତ୍ତମ ନୁହଇ ଏଥରେ ସବୋକ୍ତୁଙ୍କ ଲୋକ
ପାପ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ । ଯେବେ କରିଯା
ଆବାଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋକ୍ତନୟ ପୁରୁଷର
ନାମ ଓ ସେଥିର ରଗନାମିତ ପରିତ୍ୱର୍ତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି-
ଗେ ପୁରସ୍କାର ସରମାନ ହିତ କରି ସବ୍ସାଧା-
ନଗରୁ ଜାଗାରିଦିଅନ୍ତି ଭାବା ହେଲେ ଅନେବି
ଲୋକ ଏ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ହେବେ ସବ୍ସାଧା-
ନାହାର ପୁରୁଷ ଭଲ ହେବ ଭାବାକୁ ‘ପୁରସ୍କାର
ଦିଅଯାଇ ମେହି ପୁରୁଷ ମୁକ୍ତି ହେବ
ଏହି ଯେତ୍ରମନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରମାତ୍ର ଦିଅଳ ହେବ
ସେମାନଙ୍କର ପରିପ୍ରକାଶ ଦିଅଳ ହେବ ନାହିଁ
କାରଣ ପୁରସ୍କାରର ବାହ୍ୟରେ ସେମାନେ ଦିମଣି
ଦତ୍ତମ ରଚନା କରିବାକୁ ଯିଷା ବରିବେ ତେ
ଅଧିକତଃ ଯେତ୍ରମାନେ ରଚନା ବାର୍ଯ୍ୟରୁ
ହିରଣ୍ୟକ ବୋଧ କରିଛୁ ସେମାନେ ତାହି ଲଭର
ପରାମାରେ ଏଥରେ ପ୍ରକୃତ ହେବେ ଏଥିଷେ
ଦିବା ଅଧ୍ୟନକର ଶୋଭିଏ ନୁହନ କାରଣ
ହେବ । ବିଚବ ସୋବାଲ୍ଲାର ମଧ୍ୟ ଏଥରେ
ଅଲାର ନାହିଁ କାରଣ ଯେବେ ସୋବାଲ୍ଲାର
ପୁରୁଷ ଉତ୍ସାହ ହେବ ତେବେ ସୋବାଲ୍ଲା
ଏଥରୁ ଫଳ ମୋର କରିବେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା

କରିଦେଇଗି ଲୋକପାତ୍ର କରିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ
ହିଁ ନିଜି ପରାମା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଏହି ଏହି ମାତ୍ରରେ

ଲୋକସଂଗୀଳ ନେବାର ଯେଉଁ କହିଲା ଥିଲା
ସଞ୍ଚିତ କଟକ ନଗରରେ ତାହା ଆମ୍ବୁ ହୋଇ
ଅଛି ଶ୍ରୀସୁଲ୍ମ ମାତ୍ରାର୍ଥନ ସାହେବ ମାତ୍ରାର୍ଥ
କଟକଜଗରତ୍ତା ଏ ସଂଗୀଳ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ବାର-
ଭାଗରେ ବିରକ୍ତ କର ପରି ଏକ ଦିନ୍ଯ ଦୂର
ଭାଗ ଏବାଏକ କଣ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଯଥା,
ପାହିଦାରେଗୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଓ କାନ୍ତିନଗୋର
ପ୍ରଭୁତ୍ବ ହତ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର ସେମାନଙ୍କୁ
ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ
ଯେତେବେଳେ ଅଛି ତାହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରକର୍ତ୍ତାର ନାମ
ଓ ଘରର ନମ୍ବର ଏକ ଟିକଟରେ ଲେଖି ବସାଇ
ଦେବେ ଉତ୍ସାହ ସେ ସରସମସ୍ତର ଲୋକ-
ସଂଗୀଳ ହେବ ଗତ କାଲିତାର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅକ୍ଷୁ
ହୋଇଥାଏଇ । ନିଶ୍ଚରବାସିମାନେ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇ ପାଇନ୍ତି
ଏବା ଉତ୍ସମ୍ମାଧୂସ ଓ ତୌରିଦାରୀ ମାତ୍ରାର
ନୂତନ ଆଇନ ତାଣୀ ସମୟ ଏଇପଥ ହେଲାନ୍ତି
ସେ ମଙ୍ଗା ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାରେ ବିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମା-
ନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କହୁଥାରୁ ଯେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ସେଇସବ
ବୌଧାସି ଉଦେଶ୍ୟ ନହିଁ । କେବଳ ଲୋକ-
ସଂଗୀଳ ଯଥାର୍ଥମତେ ପ୍ରତିଶା କରିବାର ବୋଲିଏ
ଉପାୟ ଅଟୁଇ ଓ ଧାରାବକ୍ର ତିରକୁ ଉତ୍ସେନ
କିବାରଣ ଆଶାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାର
ପ୍ରକାର ପରିଚୟ ଦେଲୁ । ଏହିନେଥ ଲୋକ-
ସଂଗୀଳପ୍ରତି ସବତ୍ତବିଜନର ସଦର ମୁହାମ ଏବା
ଜୀବମାହାର ଓ କୋରକମାହାର ସମ୍ବ୍ରତରେ
ପୁରୁଷ ହେବାକାରଣ ଆଦେଶ ଯାଇଥାଏଇ । ସେ
ସମସ୍ତ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଅଧିଳମେ ଏହି ପ୍ରକାର କାମ୍ପୁ
ମାନ ହେବ ଦେଇଯାକର ଲୋକସଂଗୀଳ କରିବା
ସାମାଜିକ ବ୍ୟାପାର ନୁହିଁ ଓ ଏହା ଏବା ଏବାହନରେ
ତଥାତ ବିଦି ହୋଇନ ପାରେ ଅଛି ଏହି ଗବର୍ନ୍ମ୍-
ମେରୀ ପୂର୍ବାରୁ ଏବା ଉପାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଥା
ମେହିଜ ପ୍ରକାର ବିବାହିତ ।

ଗଲ କାଳ ନୁହିଲ ତୋଳିଦାଘ ଅରଜ
ପଞ୍ଚରୂପେ ଧାଉଶରମିଶୀର ସବ ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଉପରୁକୁ କଥା ସବେ ଏକମିଶୀର
ବୋଲି ସଞ୍ଚିର ନାହିଁ । ଏକମିଶୀର କେବଳ
ତୋଳିଦାଘ ଧାରୁ ଅଧି ବ୍ୟଥ ବୁଦ୍ଧିବା ଓ
ନଗରର ଗୋଟି ତୁ ହାତ୍ୟ କୁରି ଛାପାଯୁ
ଛିର କରିବାକୁ ଦିଅଥିଲେ କମିଶୀରେ କି ହିର
ହେଲ ଅଗମ ସପ୍ରାତିକେ କଣାଇବା ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକା

କେବେଳଦିନ ହେଲା “ହାଇକିନ୍” ନାମରେ
ତଥା ପଦପ୍ରେରକ କଟୁକସ୍ତରପଦିକାରେ ସାଧା-
ରଣ ମୃଦୁଲକଷା ସ୍ମୃତିରେ ପ୍ରତି ପ୍ରାତି ଏକ
ଶତ ପଦ ପ୍ରକାଶ ଦରାଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏବମସ୍ତ ପଦ ଆଜି ପ୍ରାତି ହୋଇ ପାଠ ବଢ଼ି-
ଅଛୁଟ ଏକ ସେ ସମସ୍ତରେ ନଗର ପରିଷାର
ଓ ସାଧାରଣ ମୃଦୁଲକଷା ବିଜୟରେ ଅନେକ
ପ୍ରସାଦ ଅଛୁଟ ବିଯାହା କର୍ତ୍ତ୍ତପକ୍ଷମାନେ ମରେ
ଯୋଗ ପୂର୍ବକ ବିବେଚନ୍ୟ କଲେ ପୁଣ୍ୟ
ଦେବ ।

ଗର୍ବପ୍ରାହର ପଦିକାରେ ଭବୁ ପ୍ରେରକ
ଏ ଦେଶର ଧାରୀ ଓ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଅବଶ୍ୟା
ଦୃଷ୍ଟିନ କର ଯାହା ଲେଖିଥିବାରୁ ଜାହା
ଦିଶେଷତଃପେ ସମସ୍ତାଧାରସଙ୍କ ଗୋରାରେ
ଅଣିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ୍ଲନ କର ଏ ପ୍ରକଳ୍ପଲେଖା-
କାରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହେଲୁ ।

ଅସୁଦେଶୀୟ ଚିହ୍ନକଳ ଅବରୀ ମନ
ହେଲେହେ ଗଢ଼ୀର ଜାତିର ଅଧିକାର ହେଉ
ନାହିଁ ବି ଯାହା ମୁଣିଷିତାଧାରୀ ଅଭିଭବେ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଉଥାଏ । ନିଃରର
ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦେଶୀୟ ଚିହ୍ନକଳ
ସାହାଯ୍ୟ ବିଅକ୍ରି କରୁ ଲେଖ ଉଛିତ ଦେଲେ
ତାକୁର ଲେଖା ହୁଅରେ ଏବାରେ ତାକୁର
ପ୍ରାଚୀର ଫରମଣ ଦୂରିଥା ହେଉଥାଏ ମନ୍ୟ
ବାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାଳ୍ୟଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଉପହାର
ହୁଅର ଅଥବା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧା ଅଛି ।
ମୋଧିଲରେ ଏହମତି ସମେତ ହୀମା ଉତ୍ସମ-
ଦେଶୀୟ ଚିହ୍ନକଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କି କୁହାଯି ବହୁତ
ପୂର୍ବିନା ହୁଅର ଏବଂ ମନ୍ୟ ଅନେକଲୋକ
ନଗରକୁ ଆଏ ହୀମା ହଜାରିଥାଏ କାହାଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟରେ ଡାକ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ କରୁଣ ସ୍ଵର୍ଗ ପୁରୁଷ ଲା କ୍ରାମାଦବିଶ୍ଵାର
ମାନେ ମନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ସେଗର ପ୍ରତିବାର କରନ୍ତୁ
ମାତ୍ର ପ୍ରସବସଂଦାନ୍ତ ବିଧିବିବାଳରେ କଣ୍ଠେ ଯୁ
ହୋଇ କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ଏହାର ଚିହ୍ନକଳ
ହେବା ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଦାୟୀଗତିଯା କରନ୍ତୁ
ହେମନେ କେବଳ କରୁଣର୍ଗା ଓ ପୁରୁଷକ
କୁରିରୁପରେ କର୍ଜର କରି ବାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।
ତୁମ୍ଭା କାହାକୁ କରନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କୁ କରା ନାହିଁ
ଏବଂ ଦେଶୀୟ ଅନୁବାନ ଲୋକର ବିଶ୍ଵାପ
ଏହି ଯେ ପ୍ରସବକେମର ଚାହିୟା ନାହିଁ ।
ପ୍ରସବକେମର ଜଣିତ ହେଲ ସମ୍ପଦ ମନ୍ୟର

କାଳ ମେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଦ୍ୟ ଚିହ୍ନା କରିବାର
ଥାର ସେବିକ ମୂର୍ଖ କରିବାର ଅନାହାର ଜୀବି
କରଇ ଏକ ଗାହାଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତ କିମ୍ବା କବଜାତି
ସନ୍ନାନର ବୌଣୀ ଚିହ୍ନା ହୁଅଇ ନାହିଁ ।
ଏହମୟୁଗେ ଦାଢ଼ୀ ପ୍ରସ୍ତ ଓ ଗାହାକୁ ଅସାଧ
ହେଲେ ମହାଯଜାନର ଯାହାଯେ ଲୋଡ଼ା ହୁଅଇ
ଏଥରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରବାନ୍ତ ଅଥବା ମୂରକା
ବେଗରେ ଥିଲେ ଥାର ଚିହ୍ନା ହେଉଥିଲେ
ଏଥରେ ଆଶ୍ରମ କି ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏ
ଅକ୍ଷୟା ଜନ୍ମାଇଲେ ହୃଦୟ କିମ୍ବା ହୁଅଇ
ହାଇଜନ କହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରସ୍ତ ଓ ଶିଶୁର ଯାଦି-
ଶ୍ରୀ ଦେଖୀଯ ଚିହ୍ନା ଅଗ୍ରନ୍ତ ମାହାରିକ
ପାହାଦାଧ୍ୟକ ଅଛନ୍ତି ଓ ଚାହୁଁ ଦେବାର ପ୍ରଥା
ସେଥିର ଉତ୍ସାହରଙ୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
ତ୍ରୈ ଲୋହପ୍ରୀ ଗଣରର ବିଗେଷାଂଗରେ
ହେବା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ ବୁଝାଯାଏ । ଅସ୍ତ୍ରଦେଶୀୟ
ମେଦଳ ମରଣ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ବହୁତମେହିକ-
ଦେହରେ ଚାହୁଁ ରିକ ଦେଖାଯିବ । ମୂର୍ଖଜୀ
ଏହି ଅନୁକ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି କିମ୍ବା ଚିହ୍ନାର
କାରଣ ଅଛନ୍ତି । ଫଳଜଣ ଯେହୁଲେ ଅଜ୍ଞଧାରୀ
ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଉପୁରଗ ପୂର୍ବଜନମାନ ହୁଅଇ
ଯେ ହୁଲେ ଏହାର ପ୍ରତିକାର କରିବାର ଅଗ୍ରନ୍ତ
ଆକଣ୍ଠକ ମାତ୍ର କରିପ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଏଥାରି
ମୋତନ ହେବ ଭାଷା ହୁଇ କରିବା ବିନ୍ଦନ
ତଥାର ଅନୁମାନକ ବିବେଚନାରେ ଯାହା
ଜୀବିମ କିମ୍ବା ହେଉଥିବ ତାହା ପରାମ କର-
ବାର ଉଚିତ ।

ପ୍ରସତେରକ ପ୍ରସାଦ କରନ୍ତି ସେ ଦେଶୀୟ
ଆହାମ୍ୟକରାଯାଇଲୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ
କରୁ ଦୟାପେ ଶିକ୍ଷା ବିଧାଯିକା ବିଜ୍ଞାନ କର
କେବଳ ହାତାଟୁ ଦ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟା
- ॥୫୭ ॥ ହରବାରଦୟା କଷ୍ଟୟ ପ୍ରସତ ପଢାଇବା-
ର ବୌଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନେ ଯେବେ ହୋଇଥାରେ
ଅପାରଣ ଅସମ୍ଭବ ଅଛଇ କାଗଣ ଦ୍ୟାପତ୍ରିଧ
ନାଚକାରୁ ହ୍ଵାଲେବ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ନାଚକାର
ଦ୍ୟା ଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ପୁରୋଗ ହେବାକୁ ଅନେକ
ବାଳ ଦଳମୁ ଅଛି ପ୍ରକୃତ ଏମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା
ଦୟାପେ ମୂଳ କିମ୍ବା ? ଅମୂଳନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରତି
ଦ୍ୟାର କାରବ୍ୟ ଚହିସାଲମ୍ବରେ ପାଞ୍ଚଜଣ
ନେତ୍ରୀର ଦ୍ୟା କିମ୍ବା କୁକୁର ଦ୍ୟାର ତାହାର
ଦ୍ୟାମାନଙ୍କ ମୋଖ୍ୟ ଉପଦେଶ ଓ ନଗରରେ
ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ହ୍ଵାନରେ ଗର୍ଭିଣୀ ନାଥ-
ନ ଶିଦ୍ଧାମାରଣ ତାହାର ମିଥେ ସେଠାର

ଏମାନଙ୍କ କଣେ ସେଇ ତିହୟା ଦେଖାଇବା
ଦ୍ୱାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପିଲାଇ ପାଇନ୍ତି ନର୍ମାନସୁଲକରେ
ଯେଉଁପେ ଅବଧାନ ଓ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଶୋଭନ୍ତି
ପ୍ରଦାନିବାକ ଶିକ୍ଷା ଦିଆ ଯାଉଛେ ସେହିବୁପେ
ଦାୟୀମାନଙ୍କୁ ଜଣବେ ତିନି ଗୃହିଙ୍କା ଲେଖିଏ
ଶୋଭନ୍ତି ଦେଇ ଏକବର୍ଷକାଳ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ
ଏହାଙ୍କଥାରୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେଇବେ ଉପକାର
ହେବ ଓ ନମେ ଗର୍ବ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ଦେଇବୁ
ତେବେ ରଲ ଦାଢ଼ା ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତହେବେ ଏଇନି
ଅନ୍ତର୍ମାନ କୌଣସି ଉପାୟ କୋର ନ ଥାରେ ଓ
ମନ୍ତ୍ର ଏଥରେ ସରକାରର ବିସ୍ତର ବନ୍ଧୁ ନ ହେବ
ଦାତବ୍ୟତିକାଳୟ ଫଳ୍ଗୁର ଦାୟୀଙ୍କର ଦେଇନ
ଦିଆ ଯାଉପାରେ ଓ ତାକୁରସାହେବ ମନୋ-
ଯୋଗ ପୂର୍ବକ ଏ ହୃଦାକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ହେଲେ ଆଉ କୌଣସି ଦିଆର ଅଧେକ୍ଷା ନାହିଁ
ପରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକଳ୍ପାହେବ ତାକୁର
ଟି ପାନ୍ଦିବନ୍ତୁ ବାରୁ ସବଅଗେଯୁଣ୍ଠା ହର୍ଜନ ଥିଲେ
ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦିନ ପିଲାନେ
ଅନେବ ପ୍ରସବ କିହୟା କରିଥିଲେ । ସେପରି
ଉତ୍ତାହିମହତ ଯେବେ ବର୍ଦ୍ଧମାନର ତାକୁର-
ମାନେ କର୍ମ ବର୍ତ୍ତୁ ତେବେ ଅଜ୍ଞାୟୀନରେ
ଏକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ।

ପାଠ୍ୟାନୁକ୍ରମିତି

ଆମ୍ବିମାନେ ଅଦଗର ହେଲୁ ଯେ ଜନ-
କମଣ୍ଡାକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବ ଉତ୍ତରା କାଳର
ଜନ୍ମ ଅଗେବର କିମ୍ବା ହେବାର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ୍
ମନ୍ତ୍ରର ବରସତକୁ କଥକ ଧୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର
ପ୍ରକାଶିତ କିମ୍ବା ଦୂରଜଣ ଲେଖାଏ କର୍ମ ଦେଖ
କରିବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ ଏହାକି ଅଧୀନରେ
ଏବ ସଦର ମହିକୁମା ମାନ୍ଦରେ ବେଳେ
ଗୁଡ଼ ଏଥମନ୍ତର ଓ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବେ ଦୃଷ୍ଟି
କଷ୍ଟ ଏହାରେ ଦେଉନର ନୂନୀମାନ୍ଦର
ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ ।

✓ ଦୁଇ ହତେ ପିଲାର ସନ୍ଧାଦିକ୍ଷା ବାବୁ କାଳୀ-
ପଦ ଦିନୋଗାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଯତ୍ନରେ ଦୂରକ ଛାନ୍ତି
ଉଦ୍‌ଦୂରସ୍ଥିଲ ବୁଝରେ ମେଟିଏ ଶୃଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ମନ୍ତ୍ରପିତି ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ଵକ
ବୟସରେହୁର ଅଧିକ ସରକାର କରେଣେ ବି
ଅନ୍ୟଶ୍ଵାନରେ ଦିବସରେ କର୍ମ ବଚନବାଗସ୍ଥିଲେ
ରେ ପାଠ କରିବାର ଅଯୋଗ ଏବଂ ଦେମନେ
ନିଜ ଶୃଦ୍ଧି ମନ୍ତ୍ରାମ୍ଭ ଲାଭଶାଖରେ ଏବଂ

ମେ ରୁଗ୍ରାଣ୍ଡା ଅଧ୍ୟୟନ କରେବ କୁଳା
ଦେଇନ ଅଠାଶା ମାତ୍ର ଏ କର୍ଯ୍ୟଟି ଉପରେ
ହୋଇଥାଏ ଅମ୍ବେମାନେ ଚରଣାନର୍ତ୍ତ ଯେ
ଏଥରେ ପ୍ରସାଦ କର୍ତ୍ତାର ମାନସ ସଫଳ ହୋଇ
ଦେବାଲୟ ଜନ ସମାଜର ମନ୍ଦିର ସାଧନକର୍ତ୍ତା

ଅମ୍ବେମାନେ ଥାନକର ପହିର ଅବଶୀଳ
ଦେଲୁ ଯେ କଟକ ଜମୀନମୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ
ଯେଉଁ ଗୃହଙ୍କାଳୀ ସ୍ଵପିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ
ଶୁଦ୍ଧ ସଂଖ୍ୟା ଦିନ ୨ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ । ବିନା
ବେତନରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆପାରାଗ ରିକ୍ଷା
ଦେବାର ନିଯମ ଅଛି ହୁନ୍ରେ ଥାଏଇ ଏଥରେ
ବିଦ୍ୟା ପ୍ରବୃତ୍ତି ବିଶେଷ ଦୁଇଥା ଦେଖାଯାଏ
ଡେଶାର କାନ୍ତିନ ଗୋଟିକ ବିଷୟର ଯେଉଁ
ନୃତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଅନୁମୋଦନ ଦରିଥାଏନ୍ତି । କଲେଚ୍‌ର ସାହେ-
ବକ୍ ପ୍ରସାଦାନୁଷ୍ଠାରେ କଟକରେ ଜ ୨୭ ଏ
କାନ୍ତିନ ଗୋଟି ରହି ଥର ସମସ୍ତେ ବର୍ଗବ୍ୟତ
ହେବେ । ପଞ୍ଜୀଆରିଙ୍କର ଉଠି ସବାର ବଥା
ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସମ୍ମଗ୍ର ତାହା ମଞ୍ଚରନ
କର ବାନ୍ଧନଗୋଟିକ ପାଥ୍ ଏମାନଙ୍କର
ଗେଟିଏ ତାହା ବଢ଼ୋବସ୍ତୁ କଲେ ଚିଲ ହେବ

ବି ନାହିଁ ସ୍ଥାନୀୟ ହାତମଙ୍କଳାର ମରି ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଅଛନ୍ତି ଗବ୍ରେନ୍ଡେଶ୍‌ର ମନ୍ଦିର ଏହି ଯେ
ଧୂଆରଙ୍ଗ ଯାବିର ବାସୀପୁଣ୍ଡର କରି ସେମାନଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରର ବ୍ୟୋମରେ ଜଣନ୍ତି ଉପମୁକ୍ତ ଦେଇନ
ଦେଇ କାନ୍ଦନଗୋଟଙ୍କର ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗପ
ସେମାନଙ୍କଳାର କର୍ମ ନେବେ ଯାମାୟ ହାତମଙ୍କଳର
ଅଭିପ୍ରାୟ କି ଅବଦ୍ୟ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ବାବୁ ନିଜ୍ୟଗୋପାଳ ମହିଳାଙ୍କ ବଦଳିରେ
ବାବୁ ହୃଦୟକାନ୍ତ ତୋଥୁଣ୍ଡ ବାଲେଶ୍ୱର ମନୁ-
ସଂ ନିଯକ ହୋଇଥିଲା ।

ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବି ପରିମାଣରେ
ସରକାରୀ କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ କମ୍ ଯାଉଥିବା ଗାହା
ଦର୍ଶାଇବା କାବଣ ଉତ୍ତର ପର୍ମି ମର ଗାରଣ୍ଡିମେଲ୍ଲା
ଏବ ପର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରକର କରିଥାନ୍ତି ସେଥିରେ ଦେଶ
ଯାଏ ପେ ବିଜୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରଜଣ ଇରେ
ନେପୋୟ ଏବ ଜ ୧୭ ଶ ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀ
ନିଯୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଏବ ସତ୍ୟ ମହିଳାମାନେ
କ ୧୩ ଏ ଉତ୍ତରନେପୋୟ ଏବ ଜ ୧୭ ଶ
ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ରେଳଗୁଡ଼ିଖାଗୁ ହେବର ସେନନ୍ତି ଉପକାର
ହୋଇଥାଏ ହେଉସ ଅଧିକାର ହେବାକ କାହା
ଦେଖାଯାଏ ।

ପ୍ରଦେଶର କଣେ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟର
କମିଶ୍ନ୍ର ଉପରେ ନାଗପୁର ରେଳାଓର ଚାନ୍ଦି
ସାର ଚାନ୍ଦିଗ୍ରାମ ନାମ କଲା ଓ କଲାକାର
ରେଳାଓର କଣେ ଦେଶାୟ ଲୋକ ଗଣିଷ୍ଠ
ମୁହଁର ଅଧାର ପାଇଲା ।

ନବକ୍ଷେତ୍ରପିଯୁଠାର ରେଳାଲାଗୁରୁ ଅଛି
ଏବାପୁ ଏକ ଥୀମେକ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟର ଜାହାର
ନାମ ମିଶିଦେଖାନ ମେ ଏରେବେଳେ ମଧ୍ୟ
ବିଶ୍ୱାସ ଜାହାର ବିଜାର ଦ୍ୟା ହେବ ବିନ୍ଦୁ
ଅଛି ଉତ୍ତରବେଳ ଜାହାର ଅବ୍ଦି ବିହିବାର
ମୁହଁର ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତର ଲୋକ ପାଇଲା
ତାରେ ।

ଆପ୍ଟିକାର ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ ଗର ଫିର୍ବି
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଗ୍ରିଷ୍ଟର ଅନ୍ତର
ମଧ୍ୟର ଉପରେକୁ ପଦିକା ମାନକରେ ପାଠ
ବିନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଚ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟର ୧୦୦ କୋଟ ପୃଥ୍ଵୀରେ
ଥିବା ଏକ ବୃକ୍ଷକ ସାବଧାନ ପଦାର୍ଥ ବିନ୍ଦୁ
ହେଉଥିବ ଏଥି ଅଗ୍ରିଷ୍ଟର ବିନ୍ଦୁ ପୂର୍ବେ ଶୁଣ୍ଟାନ୍ତିର
ନ ଥିଲା ।

ପଞ୍ଜାମ ଲାଗରେ କୁଣ୍ଡ ଓ ପୃଥିରା ଘୟାଯା
ବାରା ମାନ୍ଦ୍ରାକ ରହିଲମେଖା ଲୋକପାତ୍ରଗୁ
୨,୨୦୦ ଲା ପରାନ କରାଅଛନ୍ତି ।

ଅଗମା ପରିମାଣରେ ମେଲ୍ ଭାବିନୋନ୍
କରେ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଜାହାର ଅଧିକ ଦେଖିଲା
ବିଜନ୍ଧନ ପ୍ରୟକ୍ରିୟା କମିଶ୍ନ୍ର ପାରେବଜାର
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବୁ ମାତ୍ର ପୂର୍ବର ପାଠକଙ୍କ
ହୃଦ ଦେଇଥିବାର ବିଜନ୍ଧନ ପ୍ରକାଶ କରି
ବାଣ୍ଯ ଶବ୍ଦ ରହିଲା ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ।

ମୁଖ ଗଙ୍ଗାମରଣ ।

ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଲା ଅଧି ବିବା ଅବଶେଷ ।
ଦିନେ ଦିଗବିମୁ ଜେଳ ଡେଲ୍ ନାମ ଯେ ।

କର୍ତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲା ।

ମୁହଁର କୁତୁହା ବିବା ହେଲେ ମୁଗ୍ଧାରଣା ଯେ ।
ବିରବାକେ ପରିଚାର କରିବା କରିବା ଦିବି ।
ପାରି ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ ବିବାହ କରିବା ଯେ ।

ରବାହିତ କରିଲା ।

କାନ୍ତ କରିବ ପ୍ରାଚୀ ଗୁରୁତବର ବିବାହ ଯେ ।
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ରହିଲା ।

ଦିନେ ହେଲେ ମୁହଁର ମୁହଁର ହେଲେ ।

ଦିନେ ହେଲେ ମୁହଁର ମୁହଁର ହେଲେ ।

ମହାନେ ବରତ ରଙ୍ଗ ମଲଦକ ହେବ ଯେ ।
କି ଅବା ବୁଦ୍ଧମାତ୍ର ବିନ୍ଦୁକୁ ଦିବି ।
ବିନ୍ଦୁ ମୁମିରେ ଶାପି ମୁମିର ଅବନ୍ତି ଯେ ।
ମନବିଜଳ ଦୂରବିଜଳ ।

ଦିନ ଗର ତାଳେ ଦେବପଠନନ୍ଦ ତମିତି ଯେ ।
ବିନ୍ଦୁ ତିର୍ଯ୍ୟ ଜବ ଦିବି ବି ଅନ୍ତି ।
ଅବର ରଙ୍ଗ ଜଗତେ ଜୟତୀକାର ଶାର ଯେ ।
ବି ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ ରଣ୍ଯେ ।

ବାଧା ଯୋଗେ ତର୍ପାକ ପୂର୍ବର ପରେ ହୋଇ
ଏବମରେ କରିବ ରଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ବିନ୍ଦୁ ରଙ୍ଗରେ ମୁଗ୍ଧରେ ତମିନ ବ୍ୟପିଲା ଯେ ।
କରିବିଲା ମୁହଁରାକାର ।

ବିନ୍ଦୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବିଲା ଯେ ।
ବିନ୍ଦୁ କରିବିଲା କରିବିଲା ଯେ ।
ବିନ୍ଦୁ କରିବିଲା କରିବିଲା ଯେ ।
ବିନ୍ଦୁ କରିବିଲା କରିବିଲା ଯେ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ଭାବିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
କରିବିଲା କରିବିଲା କରିବିଲା ଯେ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ଭାବିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
କରିବିଲା କରିବିଲା କରିବିଲା ଯେ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ମଧ୍ୟ ମୁହଁରାକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ଅବା ମେ ବୁଦ୍ଧି କରିବ ହେଲନ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ।
ବିନ୍ଦୁ ମନେ ଅହା ହେଲନ୍ତ ତା କରିବ ।
ଅନେକ ରମଣୀ ଦୁଲ୍ଲାଲେ କରିବ ଯା ବିମୋହିତ ।

ମୁହଁ ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏବ ମୁହଁ ଯେ ।
ପରବର୍ତ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତି କରିବ ।
ମୁହଁର ମଧ୍ୟରେ ହେଲେ ପୂର୍ବନ୍ଦର ଯେ ।
ବି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ନ ଦ୍ୱା ଦ୍ୱା ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।
ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରି

ବାଦ ଗୁରୁଙ କାରଣ ପୁନର୍ବ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ଏକ ତାହାଙ୍କର ମୂଳ୍ୟର ଅନୁମତିକଳା
କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଥିତକାରୀ ସେ ସହିତ ଦୋଷ ଥୁବାର
ବିକ୍ରି କଲେ ବିନ୍ଦୁ ପୁନର୍ବ୍ୟକ୍ରମରେ ପୁଣ୍ୟ ଗ୍ରୂପ
ମୁକ୍ତ ରହିଲା । ଟେଲିରସାହେବ ଏମେହେ ଜ୍ଞାନ
ହୋଇ ଉଚ୍ଛଵମାନ ପଦିକାରେ ଅନୁରକ୍ଷଣ
ଥାପିକାନାଥ ସିଦ୍ଧି କାମରେ ନିରଜନ୍ମ ପଦ
ପ୍ରକାଶ କଷାୟକେ ସେବାରୁ ଅନ୍ତରକଥାର
ଉପଦ୍ରବ ଓ କିନାକାରୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ହାତୁ-
ହୋର୍ତ୍ତର ପ୍ରଥାନ କଳ ଏ ପଦମାନ ପାଠ କରି
ଜନ୍ମମ ଅଦ୍ୟାତ୍ମର ଅବମାନନ୍ଦା ହୋଇଥିବାର
ସ୍ଵରକର ଟେଲିରସାହେବଙ୍କୁ ଧରିବାର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା କଲେ ଏ ପଦମାନକରେ ଅନ୍ତର
ଅମୁଳକ କଥା ଥୁବାର ବାବିଦ୍ୱାରା କରି ଟେଲିର-
ମାହେବଙ୍କୁ ୫ * ୦୦ ଟା ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ବଜାମାଧ
ପରିମା ସହିତ କାରିବାର ବରଗାର ଅଜ୍ଞା
ଦେଲେ । ଘରେ ଟେଲିରସାହେବ ଅପରା
ଦୋଷ ପୂରାର କରି ଅଦ୍ୟାତ୍ମରେ ଶମାର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ କାରିବାରଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ
ପର ବିନ୍ଦୁଙ୍କୁ ଗମନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମୂଳମବଦ୍ଧମା ଏହିଷେ କରୁଣ ହେଲା
ଏହି କିମ୍ବର୍ଯ୍ୟନ୍ତାକୁ ଉପରସମାନ ପରିଚାଳନ
ମଧ୍ୟବଳୀ କ୍ରୂରେ ଯେଉଁ ଧନ୍ୟଲୋକଜନ
ପରାମର୍ଶ ଦେଲା ବେଳେରେ ବାଚକୋର୍ଡ କରିବା
କରୁଣ ଆଜ୍ଞା କିମ୍ବର୍ଯ୍ୟ ଓ କରିବାକୁ ଅରେଇ
କିମ୍ବର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧନ କରିବା ଓ ସେଥୁରେ ସବାମା-
ଆଗଣ ଅବୁଜା ଫୁଲାର ଲେଖାଥିଲା । ପ୍ରଥାନ
ବିବରଣ୍ୟର ଭାବା ପାଠକିତ୍ୟମାନ ପରି-
କାର ମୁହଁର ଓ ପ୍ରକଳିତିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ
ଅହିଲୀଙ୍କ ଅବମାନନ ଅପରାଧରେ ଉପର
ଦେବାକୀରଣ ସମନ କଣ୍ଠ ହରେ । ଏହିକୁ
ସମନ ଅନୁଯାୟେ ଉପର୍ଯ୍ୟଳ ଦୋଷ ପରିକାର
ଧ୍ୟେ ଦଳ ଭାଷ୍ଟାଳ ଫେନରକ ଉତ୍ତର ପ୍ରସାଦ
ଲେଖିବାର ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର ଓ ସମ୍ମାନକ
ଭାବା ମୁହଁର କରିବାର ସେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ମୁହଁ
ଦିଅଯାଇ ପ୍ରାତି ସମ୍ମାନକ ଅପରାଧର କଥା
କାହିଁ ଦେଇଥିଲୁ ମବଦ୍ଧମା କିମ୍ବପେ ଲାଗୁ
ହେବ କୁଣ୍ଡଯାଇ ନ ଥାରେ ମାତ୍ର ପରିକାର
ହତ୍ଯାକାର ପକ୍ଷରେ ଏ ଦିଗନ୍ତର ଫଳ ଅର
କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ । କାହାର ଏଥୁଗେ ହଂଘାଦ-
ପଥର ସ୍ଥାନିତାକାର ବର୍ତ୍ତର ହେବ ।

ଏ ପ୍ରକାଶ ଲେଖିଛେଲୁ ଉତ୍ତାମ ଅନ୍ଧା
ହେଲୁ ସେ କଣ୍ଠଗମାନର ହାତିଥିଲା

ପାଇଅଛିନ୍ତି । ପ୍ରଥାନ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ଗଦର ଅର୍ଥ ଯେହିପଥ ଭବିତୁଳେ ଯନ୍ତ୍ରାବଳୀ
ଦେଖିଯ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଜାହା ବନ୍ଦବନ୍ଦାର ନ କରି
ଥିବାର କହିବାର ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଯାହା-
ହେଉ ବନ୍ଦ ପୂର୍ବରୂପେ ମନ୍ଦମା ଶିଖିବି ହେଲା
ତ ସମ୍ବାଧପରି ମାଧ୍ୟମିତା ବି ଅଗାମିତର
ମହତ୍ତ୍ଵ କିଛିମାତି ଦିଗଳିଙ୍କ ହୋଇ କାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଶ୍ରୀ ମୟ ଚୌକୁମାର ।

ଗର ସ୍ପଷ୍ଟ ହର ଛନ୍ଦପ୍ରେସ୍ ଅଟ ପଢିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ଗ୍ରାମୀ ଚୌକିଦାରର
ଦିଲ୍ଲିତ୍ସାଥନ ପଶ୍ଚରେ ନୃତ୍ୟ ନିର୍ମଳ ଦରବାରୁ
ଯେଉଁ ବନିଶୀ ବବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ଦ୍ୱାରା ନିସ୍ତର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଧେବ
ଦର ସେଥିରେ ଥିଲା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁଙ୍କ ବନାଇଥାଏ
ହାନି । ହମ୍ମା ବଜକ ମଜହେ ସେ ନିସ୍ତର୍ଯ୍ୟମାନ
ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ ଓ ସମୟାଧାରଣର
ନନୋନାର ହେବ ଏହି ଜାହାଙ୍କର ଆପା ।
ଆମ୍ବେମାନେ ସେ ଆପ ପର୍ଯ୍ୟ ଉନ୍ନତି ଦାଖିଲେ ଏହାଯା
ଦରବାରୁ କେତ୍ତିତ ହୋଇ ବନିଶୀର ପ୍ରତ୍ୟାବନ
ବାବୁଙ୍କ ଯାଠମାନଙ୍କ ଗୋଚର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତର
ପରିଚାର ମନ୍ଦିରର ବିନ ପ୍ରତାପ କଲେଅବେ ।

କମଳୀ ପ୍ରତ୍ୟୁଷବ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେବକ
ଶାମରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପଞ୍ଚାବର ନିଯନ୍ତ୍ର
ହେବ । ଏଥର ସବ୍ୟଦ ଜ ୨ ଏତ ଅଧିକ ଏକ
କଳିକଣ୍ଠ ଉତ୍ତା ନ ହେବ । ଯେଉଁଲୋକ-
ମାନେ ତାମରେ ଦୟାଦା କାମ କରନ୍ତି ସେହି
କାମ ମୁହଁ ପଲାଦ୍ୟାରେ ମନୋମାତ୍ର ହେବେ
ଦେବଲ କମିକାର ତାହାର କର କୁ ପଞ୍ଚରେ
ବସଇ ବସନ୍ତମ ହୋଇଥାରେ ଦେଖାନେ
ଶାମର ନିବାସୀ ହେବନ୍ତି କା ନ ହେବନ୍ତି
ଏହା ଏତେ ସବ୍ୟଦ ହୋଇଥାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେ
ଏତ ଗର୍ବମେଘାତୀଳ କିମ୍ବନ୍ତି ହେବ ଓ
ଦୃଢାନ୍ତ କୌଣସି ସଜ୍ଜର ସହିତନ୍ତି ହେଲେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ସରାମାନେ ଲୋକ ଦିନକୁ କର
କବଳ ନାହିଁୟକୁ ଜଣାଇଦେବେ । ପଞ୍ଚା-
ବ ଅଥବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଭୂତି କଲେ ଅର୍ଥକ-
ରେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । କୌଣସିରୁ ପଦମ୍ଭ
ପଦମ୍ଭ କରିବା ପରାରେ ପଞ୍ଚାବଜଳର
ଶୁଣ୍ଡ ସମଜା ଥିବ । ନାଥ ସେଥର ଅଣିଲ
ଦେଖିଲୁକାରେ ହୋଇଥାଇବୁ । ସାଧାରଣ
ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାମରେ କଥେ କେବେ

ବୌଦ୍ଧା ଲକ୍ଷ୍ମୀ କୁନ୍ତି ପ୍ରାମର କୁହଙ୍ଗଳୀ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଓ ମୋର ଜଣେ ବୌଦ୍ଧା କୁହଙ୍ଗଳୀ
ଦେଇନ ଅଧିକ ହୋଇ ନ ପାରେ ଜାହା
ଅନ୍ୟ ଶ୍ରାମ ସହିତ ନିକିତ ହେବ । ଶ୍ରାମର
ନବାମିଯତ୍ର ବୌଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି ଶିଥୁର ହେବ ଓ
ପଞ୍ଚ ଏଜଳ ସମ୍ମତ ପଦବ ହେ କମି ପର୍ଯ୍ୟ ନେଇ
ବୁଝି କରାନ୍ତି ବୁଝିଲେ କରିଗାରିବ । ବୌ-
ଦ୍ଧର ଅପସ୍ଥିତ ପଚନା ହେଲେ ଜାହଙ୍ଗାର ପୁରୁଷ
କୁ ଜାହା ଜଣାଇବା, ସମେତପୂର୍ବ ଓ
ହଠାର ମୃଦୁର ବିମ୍ବାଦ ଦେବା, ମିଶ୍ରମର
ପ୍ରସ୍ତ୍ରାଜନ ନୁଦାରେ ସୁଲାଘୁ ଭୟାବନାନ
ଦେବା, ଯେ ସମସ୍ତ ଅପରଥକୁ ଧରିବାର
ବୋଷନା ବଥ ଯାଏ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା,
ଶ୍ରାମର ଦୁଷ୍ଟଲୋକଙ୍କ ପରି ଦୃଷ୍ଟି କରିବା, ଏବଂ
ସାଧାରଣଙ୍କେ ଶ୍ରାମର କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ପଞ୍ଚତିର
ପଦବ ଦେବା ବୌଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତିର ବାର୍ଷିକ ହେବ ।
ଏମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ପାଦୀ ବୌଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି ପଞ୍ଚଏତା
ରେ ହେବ ଓ ଯାହାଏକ ଦୋଷ ଦେଖିଲେ
ଏହାକୁ ବାହାର କରିଦେବେ । ପଞ୍ଚଏତକର
ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ବହ ଯେ ବୌଦ୍ଧର ଅପରଥ
ପଦବ ହେଉ ମାତ୍ରକେ ଦେଖିବ ଯମିଦ ଧରୁ
ବୁଝି ବଥାଗଲୁ ବି ଜାହା କହି ପରି ଦୃଷ୍ଟି
କରିବେ ଓ ଯେବେ ବୈମାନେ ଜାହା ଶୁଣି
କରିବି କଥା ଲୁଗର ରଖିବେ ତେବେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହ୍ୟ ପୁରୁଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିବେ
ଦେବାର କମି ପ୍ରସ୍ତ୍ରାବ କରିଥିଲୁ । କହି-
ବି ର ଉପରେ ଅପରଥର ସମ୍ମଦ ଦେବା ବିଜ୍ଞା-
ନ୍ତ୍ରେ ଯେ କାହା ଅଛି ଜାହା ଲାପକ କରିବାକୁ
କମି ରଖିବା କବ ନ କରୁ ଦେଖାନେ ପୁରୁଷ
ବାଧୀ ବାଧୀ ବରୁବେ । ପୁରୁଷର ସୁରକ୍ଷା
ଯେତ୍ପରି ପୁଲର ବର୍ଣ୍ଣନା ପରି ଅଧିକର ଧାଇ-
ଥିଲୁ ସେଇପ ବୌଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି ବାର୍ଷିକ ପରି
ଅନ୍ତରାର ଧାଇବେ । ବୌଦ୍ଧମୂର୍ତ୍ତି ବେଳନ
କୁହଙ୍ଗଳୀରେ ମାସକୁ ୩ ଏ କା କେଣାର୍ଦ୍ଦୀ ହିନ୍ଦ
ବାହାରୁ । ଏହା ମାତ୍ରକୁ ମାତ୍ର ନ
ଦୂରରେ ଦେବାର ହେବ । ବୌଦ୍ଧମୂ-
ରୁ କରନ କହା ପାମର ସକଳ ଲୋକହଠାର
ବାହାର ଦୁଇପ ଅଧିକ ହେବ ଓ ଜାହିର
ଦେବାର ଏତେବେଳ ଲୋକର ଅଦୟା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ନାହିଁ । ଯେ ଯେବ ମାସକୁ ବହାରା
ନକରୁ ଅନ୍ତର ସେ କମା ଧାଇବ ଏବଂ
କିମ୍ବା ମେହାର ମାତ୍ରକୁ ଏକପରାମର
କୁହଙ୍ଗଳୀର ବୁଝାନ ହେବ । ଯାହା କମା

ବାକେଶ୍ୱର ସମ୍ବାଦବାହିକାର ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବିକ୍ରିକାରୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରାଚୀ
ପୁନଃବୁଦ୍ଧି ଅର୍ଥର ହେବାରେ ଅନେକ ଅମରଳ
ହେଉଥିବ ସଙ୍କାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପୁନଃ
ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାର ଉଦେଶ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଦୂର୍ବଳ
ନି ଦେଇବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକୁ ଧରାଯାଇ ପଣ୍ଡବ
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଯେ ଲୋକମାନେ
ନାହାପରିବାର ଅମରଳର ଅଧିକ ବରବେ
ଅର୍ଥର କି ଅଛି ? ଅମ୍ବେମାନେ ଭରଷାବର୍ତ୍ତ
ଯେ ପାତ୍ର ଏଥର ପ୍ରତିବାର ଦେଇ ଏକ
ପୁନଃବୁଦ୍ଧି ସର୍ବକୁ କରିଯାଇ ଯେ, ଯେମନ୍ତ
ଅଜାପଣ୍ଟିକୁ ଧରାଯାଇ ବାହାରକୁ ଅପନାନ
ନ କରନ୍ତି ।

କୁହି ଦେଗରେ ନତ ଅପ୍ରେଳମାସ ମୋଷରେ
ଏକଦିନ ଘର କୁହି ଓ ବଜ୍ରାଯଙ୍କ ହୋଇଥିଲା
ଏକଜଣ ଗଢ଼ିର କୋତିମାନ ବଜ୍ରାଯରେ
ପ୍ରାଣ ଛାପିବା ଦୟା ।

ପାଇ ଶେଷମୁନ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବୋଜରର
ଅନ୍ତର ଅପଗା ପୁଣ୍ୟକୁ ହଜ ହୋଇଅଛି
କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେତେବୁଦ୍ଧ ମହା ଜଣା ଯାଇ
କାହା ।

କାରୁଳରେ ଏହି ଜନରକ ହୋଇଥାଏ
ଯେ ବୋଣି ଗ୍ରାମ ମେଳି ଅଂଶ ଉପିଷ୍ଠିତ ଅଥବା
କାରୁଳରେ ଅଛି ମେଳି କୁ ବରତବର୍ଷର ଚୌରାସୀ
ନାରିକିଥ ପବି ପିକାଳ ହିମେଶ ହୋଇଥାଏ

ଦିପେ ଶୀର୍ଷକଳେତ୍ରର ବାବୁ ଛରବାଲୀ ମନୋ-
ଆୟଦୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜଳକଳ ଭୁଲ କରିରେ
କିମ୍ବା ହେଉଥିବାକିମ୍ବା ।

ଗବ୍ରୁମେଘ ଦଳ ଲ ଗଜମାମରେ ଦୟାନ
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ନିରାପଦିରେ ଦସି ଯାଉଥୁବା
ପ୍ରବ୍ୟ ଯେ କେହି ଅନେକ ଧର୍ମମ ଓ ଆପଦି
ସହବାରେ ଜଣେ ଲଭବ ସେ ବାଜି ଉଚ୍ଚ ତୁଳନ
ମୁକ୍ତ ଉପରେ ଏକରେ ପ୍ରତିକିମ୍ବନ କାଳୀ ଲେଖା ଏ
ପାଇବେ । ଏ ତଳା ଲ ପାତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ବଳ
ଅଳ୍ପ କଲ୍ପିବାର ଉତ୍ସାହ ଅପରାହ୍ନ ଅଛି ।

ଓରକ ମାହେବ ଗଣନା ଦରିଆଲୁ ଯେ
ମଇମାରି ଜଳିତିଥିଲ ଦିନମନ୍ତରେ କୃତିକରେ
ବୁଝି ହେବ । ଯଥା । ତା ୧୦ ମୋ ୧୫ ରଙ୍ଗରେ
ଅଛି ବୁଝି ତା ୧୪ ମୋ ୧୫ ରଙ୍ଗରେ କତାମ
ତେ ଭାରବୁଝି, ତା ୧୦ ଦିନୁ ୧୫ ରଙ୍ଗରେ ମଳ
ବୁଝି । କହିବର ସମୀକରେ ତା ୧୦, ୧୫, ୧୫
ରଙ୍ଗରେ ବୁଝି ବଜାସ ହେବା ଭାବାଯାଏ ।
ତା ୧୫ ରଙ୍ଗରେ ଏହିପରିକର ପ୍ରକଳ କତା

ହେବ ଓ ତାହା କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିମାଣ କରି
ପାରେ। ତାହା ଦୁଇ ରିଗରେ ଲାଗୁ
ଦିଇବାକୁ ସହିତ ବର୍ଷା ହେବ ଓ ତାହା ରିଗରେ
ଅଳ୍ପ ଦର୍ଶା ଦେବ।

ବର୍ଷଦେଶର ପାଶ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ମୁହଁବ ମର୍ତ୍ତି
ମାଧ୍ୟମ ଦୁଇଧାର୍ତ୍ତର କଳ୍ପନାର ପ୍ରକାଶ ଯେ
କିମ୍ବା ଓ ପୂର୍ବର ଅବସ୍ଥା ଜଗନ୍ମହାର ଆତ୍ମକାନେ-
ଶୁଭର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମୁ ୧୯୦୫ ମହିନା ଥିଲା
ଏବଂ ମୁ ୧୯୦୦ ହଣୀ ଚାରିଲା କରିବାରେ ଏବଂ
ମାତ୍ରକିମ୍ବା ଏକପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ହେଲେବେଳେ
ଦିନମାତ୍ର ଅବସ୍ଥାର ହେଉ ନାହିଁ ରହି ଛାଇଲା
ପ୍ରପୃଷ୍ଠା କୁରିପରିବେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ ଥାନ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅଛି ଜାଥାର ଜୀବିତ
ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରମୁକ୍ତରେ ପ୍ରପୃଷ୍ଠାର ଏଥୁର
ବୋଧ ହୁଅଇଯେ ଏବର୍ତ୍ତ କୌଣସି ଜୀବିତ
ଅଭିଭବ ଅଗଳା ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟର ସରକାରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଶିଳ୍ପମ ବା ମୋହର
କିନ୍ତୁ ଦୂର ରଜାରମେବା ଧାରା ହେଠାର
କଲେକ୍ଟର ଝୋଷଣା ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହା
ବଢ଼କର ବଳେକୁର କୁମରିତଃ ମୋଲାର
ବି ୨୦ ହା ଲୁହିଲ ପରାଯା ପୁଣ୍ୟ ଲିମନ୍‌ଟାର୍
ଦିନ୍‌ପୁ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥାର
କଣ୍ଠୀଏ ଯେ ସରକାରୀ ଲୁହିଲ ଥାବି ମୁହଁ-
ଦିନ ଗପବ ଲାହୁଁ ଓ ବାଟୁନରେ ଅର ରଖି-
ବାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକରି ଲାହୁଁ କେବଳ ସରକାରର
ଅନ୍ତର୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେହିଲେ
ଏହେବିର ଉତ୍ସନ୍ନ ଯେହିଲେ ଆର ଏହିମାତ୍ର
ଏକ କି ରଖିଲେ କିନ୍ତୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ କିନ୍ତୁ ପୁ
ଦେବାର ସମ୍ମବନ୍ଧ ଅଛି ଥରେବ ଏ ହନ୍ତପୁରେ
ବିଦ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି-
କରି ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

ତଥ୍ୟ ଗଲେହର ଅବସାନ ହେଲୁ ଯେ
ମରମଣ ଘର ଉପରୁଷରେ ସେଠିରେ କଟାଯାଏ
କନେଟି ଖେଳଇ ଅଗ୍ରି ଉଡ଼ୁଥାଇ ଏକ
ଦୋହାନ ଦୂର ଉପରେ ପଢିବାର ଅନେକ
ମୁହଁ ଦିନ ଓ ସଖିର ନାମ ହେଉଥାଏ । ଶତା-
ବ୍ରଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ମେଳଦିନା
କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ କରିଥିଲୁ । ଏମାତ୍ର
ଅନ୍ତରୁ ହେଲେ ବୋଧ ହୁଅଛି ଉତ୍ତର କାଳୀ
ଏ କନେଟି ଖେଳ ବଜାର ଓ କନ୍ଦି ପୃଷ୍ଠା-
ନରେ ଏ ହେବା

କିମ୍ବାର ନୂତନ ଧୟାଦ ମଧ୍ୟରେ ଗେତ୍ରିଏ
ପ୍ରଥାନ ଏହି ଯୋଗିତା ହିଁ କଲେ

ପରିଷ୍କାର ପରମର୍ଗନସାରେ କେତ୍ତିଏ ଜର୍ଦଳ
ଦିଲ୍ଲୀ ହୋଇ ଭାରୀଙ୍କ ମାଂସ ଜାତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ପାଇଁ ହୋଇଥିଲ ସେ ମାଂସର ମୁଦ୍ରା ମୁଶମାଂସ
ପାଇଁ ହେଉଥିଲ କେବାଯାଏ । କିମେ
ପରିଷ୍କାର ମାଂସ ଜାତ୍ୟ ମାନ୍ୟ ମରରେ ଘର-
ଗାଇଛ ହେଲା ।

ତେଣୁ କିମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
କିଲକାରୀ ଉପରେ କଲେଜର ପୁସ୍ତକାଳୟର
ମନ୍ଦିର ଏବଂ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୋତ୍ସବର ବହା
ନିଃଧ୍ୟ ବରାହା କାରାର ଖେଠାର ମିଶ୍ରମାନେ
ବାଲକଙ୍କୁ ଆନେବ ପାହାର କରିବାର ଫାଇଜ-
ଦାରୀ ଅଦଳଗର ଅଧୀନରେ ଅବିଅବ୍ରତୀ
ବିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଷ୍ଟର ହେଲନାହିଁ ।

ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରାମୀର ବାବୁ ବନଥେଲାଲ
ଷେଠାରେ କାହିଁ କର ମନ୍ତ୍ର କରିବାର ଜ୍ଞାନେ
ଗୋଟିଏ ପାହାମାଳ ହାଧନନ୍ଦମିଶ୍ର ଚବ୍ଦୀଶ୍ଵର-
ପ୍ରଭେ ଏବଳକ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପରିମାଣ ଅଛି ଷେଠା-
ରେ ଦରିତ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅଛି ବାଯଦୁଃ
ଖେ ଉକ୍ତ ପାହାମାଳକୁ ମୟ କାହା ଏହିକ
ଯୋଗଜଗି ଜବନ୍ଦିମେତ୍ର ହସରେ ପ୍ରଦାନ କରି-
ଅଛି ଏହିଥି ବଦ ନିତ୍ୟ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୁ ଅସାଧା-
ର୍ଯ୍ୟ କହାନ୍ତର ହେଲା ।

ମୁଦ୍ରାପତ୍ର

ଶ୍ରୀକୃମିତ୍ରଦାତା	ପଞ୍ଚମ ପତ୍ର
ଲକ୍ଷ୍ମୀଜୀବନଗୁଡ଼ିକେହୁରମ୍ବା	୫
ଦାଖିଲା	୫
ଲକ୍ଷ୍ମୀମେତ୍ରବୋବି	୫

943

ଲଭଣ ପ୍ରତ୍ୟେ କରିବ। ବ୍ୟକ୍ତିଗୀୟ କାହାର
ମୁଦ୍ରା ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଳଅଳ୍ପ ଦେଇଲୁ କରୁ ଏମୟ
ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ଉନ୍ନତି ଆମିରି ଓ ସେଇଜନ ଯାହା
ଯାହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ହେବାକୁ ବାହୀ ହେବପଦି-
ବର ହେବାନିକିମ୍ବା ତାକୁରିବେ ।

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସହି କଠକ ହିନ୍ଦୁ
ବଜାର ଓ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରୂମାଳକ ସମ୍ବଲଦିନେ
ପରିପାଳିତ ହେବ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୯

୧୦୨୫ଜୁଲୀ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ମର ସନ୍ଦର୍ଭମିହା । ମୂଳ ଜେଣ୍ଟ ବି ୧୨ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମାଳ ମହିମାର

ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାନ୍ଧକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୫
ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଆଜି ଜାହମାନ୍ୟକୁ ୧୦

ତତ୍ତ୍ଵ ବି ଦାନନ୍ଦ ।

ବୁଝି ଉଚ୍ଛବ ରାଥନ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅଛି ପୂର୍ବାନ୍ତ ବାକ ଅର୍ଥକୁ ସନ ଡିକ୍ ପାଲନ କୁମାନଥକୁ ପରିହାସର ଅର୍ଥ ଦୃଶ୍ୟ ଦେବାକ ଅଛନ ହୋଇଥାଏ ଏପକାର, ପରିବ୍ରାତାଦନ କୁହା ଯାଏ । ମୁଁ ଜାର୍ଯ୍ୟତଃ
କରୁ ଅନ୍ତର ବରତ ହେଲ ପ୍ରାୟ କୋଥେ
ହେଉସାର । ଗଜ ଦୁର୍ଲଭତାର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ
ନାହିଁ ଅଛନର ଜାହେର ରତ୍ନ କର
ପରିହାସର ହାର୍ଦିକରାକୁ ପରିବ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି ହନ୍ତୁପେଟିପୁଣ୍ୟ ପାଠ କର କୋଥ
ହୁଅଇ ଯେ କାହିଁ କିମ୍ବାକନ୍ତେ ଯେ ପାଇ ତରା
ଦୂରାନ କଥାନା ପକ୍ଷରେ ବହୁବାନର
କେତ୍ରା କହୁଥାଲେ ବର୍ତ୍ତନନ ହେଥରେ କୁର
କାର୍ଯ୍ୟ କୋଇ ଅଛନ୍ତି । ତଥ୍ୟତ ବରାହଦାନର
ଦେବା ବରମୁଖେ ବକ୍ଷମେଷ୍ଟ ଯେହି ବିଦ୍ୟମ୍‌
ବଳା ପ୍ରାତି କରିଥିବାକୁ ତାହା ବାହି ବିଶ୍ୱବିଜ୍ଞାନେ
କ୍ରେ ଯେ ପାଇନ୍ତି ଉଚ୍ଛବ ଗର୍ବ ହୋଇଥାଏ
ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଛବ ବିଦ୍ୟମାନ ଅନ୍ତକାଳ
ହେଲ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଘେରେ ପ୍ରକାଶ
ହେବା ହେବିଲୁ ଓ ବିଦ୍ୟାଧରଣ ତାହା
କାହିଁ ପାଇବେ । ବିଦ୍ୟମାନାକୁ ଯେହି ପରି
ଚିତ୍ର ହନ୍ତୁପେଟିପୁଣ୍ୟ ପ୍ରତି ହେଲୁ କିମ୍ବା
ପ୍ରକାଶ କରୁ ।

ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ନଥନ କରିଥାଏ ଯେ ବନ
ପଂଚର ବି ଯମିର ଅଥବା ମୁଖଶିଖର ନାଳ

ଆଦି କଳାପଥ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ, ବର୍ତ୍ତନ ଯେବା ଯମିର
ବାରା ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ବେଢିବେବନ୍ତର ଅନୁମତି
ଦିନେ କମିଦାର ସବିବକାର ମୋକଦମ ଓ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତ ଲୋକ ଏକ କଷିତକୁ
ଟଙ୍କା ଦାନନ ଦେବେ । ଦରଶାପ୍ରତାବା କଲେ
ଦେଇ ପଶ୍ଚାତରେ ପ୍ରଥମେ ଦରଶାପୁ ଦେଲାମ
କରୁ ପଥରି ଦନ୍ତର କା ଏହା ବିଶ୍ୱବିଜ୍ଞାନ
କରିବା କରି ରେକର୍ତ୍ତର କରାକୁ ବନ୍ଦେବୁର
ପାଇସକେ ଓ ଦରଶାପ୍ରତିଗିରିମ୍ ବିଦ୍ୟମାନ
ଲେଜାଇ ନେବେ । ବନ୍ଦକ ଥୁଲେ ବନ୍ଦବଦାରର
ନୟତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ମାତ୍ର ବନ୍ଦକ ଟଙ୍କା
କି ବାହି ମନନ ଥୁଲେ ବନ୍ଦେବୁର ଓ ଯମିର
ରଜର ଯଦ୍ୟପି ପ୍ରତିକାର ହୁଅଇ ଯେ
ବନ୍ଦକ ଦେଇ ଟଙ୍କା ଅବାୟ ହେବାରେ ବନ୍ଦ
କ ଦେବ ତେବେ ବନ୍ଦବଦାରର ସମ୍ମରି ଅବି
ଶବ୍ଦ ନାହିଁ । ଦରଶାପୁର ଏ ଅପରା ଦୂରୀ
ଯେ କାହିଁ କରି ଦେଖିବ ନହିଁ ଓ ବ୍ୟକ୍ତ
ଅନୁମନକ ଦିହିବ ଦେବ ଓ ବନ୍ଦେବୁର
ପାଇସକ କାରିବମାନର ଅହଜ ଦେଖିବ କିନ୍ତୁ
କରି ଫେର ବନ୍ଦକ କରି ପାଇବେ । ଦାନନ
ଦେବା ପୁଣ୍ୟ ଦରଶାପୁରର ପାର୍ଥନାର ଯେହି
ପଶା ଦିଅ ବିବର ଦେଖରେ କେହି ଅପରି
କଲେ ବନ୍ଦେବୁର ସବିମର ଅନୁମନକଥିମ୍
ତାହାର ଅନୁମନକ ଥିବାର ବିଶ୍ୱବିଜ୍ଞାନରେ
ଦାନନ ଦେବେ । କେବେ ଯୁଧ ଓ କେବେ
ନୟତ ଏ ଅନ୍ୟ ଦେଇ ସର୍ତ୍ତମାନକରେ ଟଙ୍କା

ଦିଅ ବକ ବେର୍ଜିବେବନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋରଦ-
ମାର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତ ବୃକ୍ଷ ଗରି ହିଂସିବେ ।

ମୋକ ସଂଖ୍ୟା

ଏ ବିଶ୍ୱ ସେବ ଥିବ ବାକ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପେତେ ଗରୁପୋଳ ଲଗିଥିଲି ଦୋହିମାର
ନୁହେ । ଅମ୍ବେମାନକର ଦୋହିମାନେ ପ୍ରତାନ୍ତୁ
ଅବରା ସ୍ଵର ତରବା କିମ୍ବା ଲୋବିଦିନ୍ଦ୍ୟା
କର୍ଯ୍ୟ କରିବ କରିବାର ଯେତେ ତେବୁବ ବର୍ତ୍ତ
ଅଛନ୍ତି ମନ ମମଦୂରେ ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେ-
ବାର ଲୋକମାନେ ତେବେ ଗମ୍ଭୀର ଅବରୁଦ୍ଧ
ଚିନ୍ତାକ୍ରମ ଲୋକ ଯେମନ୍ତ ପରେ ଗୋତ୍ରକା
ସମୟର ମଧ୍ୟ କୁପ୍ରବୁ କଷିକ କଥାମାନ ମୃଦୁ
ଦେଖି ଅଧିକା ମନକୁ ଦୂରୀରି କିମ୍ବା ସେବ-
ନ୍ତର ଅଧିକ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିକଳ ନୁହେ
ଅନ୍ୟ ବାରହାମାନ ହିଂସା କର କରି ପାଇସ
ଦେବ ଦେଖାଇବାକୁ । ଯାହୀ ଲୋବିଦିନ୍ଦ୍ୟା
ପ୍ରକାଶ ଉଦେଶ୍ୟ କାହିଁ ରହି କରା ନ ଥିବାର
ସଂବରତରେ ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଥାଏ ଯେ
କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶାକସ ବିଦିବ ।

ଦୂରୀ ଯେହି ସରକାରି ଲୋକମାନେ ପରେ
ତେବେ ଦେବକୁ ଗଲେ ସେମାନେ ସେଥିର କିମ୍ବା
କାରା ଦିଗ୍ନାନାରେ କିମ୍ବା କାରା ପରା
କଷିକ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିକଳ କେବଳ ପାଇସର ଅମ୍ବ କଷିକ

ଫର୍ଦ୍ଦବଜାର ବକ୍ତାରରେ ଯୋଷଣା ସୁନ୍ଦର କଥା
ଯାଇଅଛି ମେଲେ ତାହାରୁ ତିକଟ ଦେବା
ବାର୍ଷୀ ସପ୍ତ ଏକଶ କର ଗୁଡ଼ ବହନ୍ତି ମେ
ଟ ୧୦୦୦ ଟା ଅୟ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା ତାହା
ଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଥିଲା । ଅମ୍ବେଳାନେ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ, ଯେଉଁ ବଜାରରେ ଏକସି
ଯୋଷଣା ଦିଆଇଅଛି ସେଠାର କୌଣସି
ବିଦ୍ରୂପ ଲେଖବାଙ୍ଗର ଭାବୀ କହିଲେ
ତାହାରୁ ଅପର ଦ୍ୱାରା ଯୋଷଣାକିରଣକାରୀ
ଦେଖାଇଦେଇ କହୁଅଛି ଯେ ଏହି ଟକ୍କର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରିବା ଏହାର ଉଦେଶ୍ୟ ଲାଜବର୍ମ
ଜାକ୍‌ପର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅର୍ଥ ଏହି ସମୟରେ
ପତନାର ଘୋର ଗଢ଼ା ଅନ୍ତର ଦିଲାତର
ହେଉଥିଲା ଏମନେ ବହନ୍ତି ମରିବାର ପାଇଁ
କର୍ଷ ପାଇଁ କରିବମ୍ବ ମାତ୍ରମ୍ ନେବାକୁ କରି
ଯେବେ ପୁନଃବାର ସେ ମାତ୍ରମ୍ ନେଲେ ଜେବେ
ଟକ୍କର ବିକ୍ଷେପରେ ପରିବାରର ତଥାରେ ଚନ୍ଦ୍ରମ
ବି ଥାଏ ? ଏମମୟ ପ୍ରକାର କଥାରୁ ପରିଷ୍ଠର
ଦିଲିଲିନ ପୁନଃବ ଦିଲିଲି କରିବାରେ ଘୋର
ମନରେ ଏମପଥ ଦୃଢ଼କୟାୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ
ବାମାନଙ୍କରେ ତାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମେଲିଲାର ମେ କଥା ମୁଣ୍ଡିଲେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡିଲେ ଅବଶ୍ୟକ ଏ କଥା କରିବିକ ମାତ୍ର
ହିଂକାର ମିଳିବାର ନୁହେ । ମର୍ତ୍ତନ ନ ଆବୁଦିଲେ-
କରିବାଙ୍ଗକା ଅୟକ ପାଇ ।

ମାତ୍ର ଲେଖକ ଶାଶ୍ଵତ ପୁଣ୍ୟ ବା କଳମିଳିଲେ
ଦୁଃଖୁ ବିଚି ତିନ୍ଦା ନାହିଁ ସହ୍ରା ଏହି ପରିଷେ
ସୁଧିପ ତ୍ରୈ ଲେବା ଉପି ପର ଲୋକର ଯେ
କ୍ଲେଗ ଓ ମହାଶୀତା ହେଉଥିଲ ଜାହା ଦେଖି
ଆମେମାନେ ମନେ କରି ଯେ ସାରେ ତ୍ରୈକୁ ନ
ଦେବାର ନି ଥିଲା । ବଜାରରେ କଳାକାର
ହୋଇଥାଏ ତ୍ରୈକୁଦେବୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାଦ
ସେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ଧ୍ୟାନବତା ହରିଥିଲେ ଯେ
ତ୍ରୈକୁ ହଜାରଲେ ତ୍ରୁଟିକା ଅର୍ଥଦୟ ହେବ ଏବଂ
ତଥା ତୁଳାରତୀର ତ୍ରୁଟିକା ଅର୍ଥଦୟ ହେଲାବା
ଏହଥାରେ ବଜାରକ ସନ୍ତୁ ଲୋକ ଆସିବାର
ସବର ତ୍ରୈକୁ ବନ୍ଦା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବିନ୍ଦୁ କରିବ
ଏଥିରୁ ବଜାରର ମନୁଷ୍ୟରେ ତ୍ରୁଟିକା ପାଦ
ସମସ୍ତକୁ ଡିଲା ଆଜି ଦନବର ଜଗ ବି ଘଡ଼ିକର
ବଜାର ଅଛିଲାମନେ ଏଥାକୁ ତ୍ରୈକୁ କରି-
ଅଛି ଏବଂ ବେଳିତାରେ ଦେହ ପଦ୍ମା ସାଧନ
କୁହେମାରେ ଅପର ବନ୍ଧୁର ପର ତ୍ରୈକୁ ବାହା
କରି ଦେଇଥାଏ । ତ୍ରୈକୁ ହଜାର ଦେଇ

ଗୋକୁଳର ଦେହର ଲକ୍ଷ ପୁଣ୍ଡ ହେଉଥିଲା
ଅମ୍ବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବୁ ଯେ ଲେଖାପତି
ତାଙ୍କୁଠା କେତେ ଲେବ ହିସ୍ତାପନ କର
ଅଧିକ ଉଚ୍ଚର ନକଳୀ ସାବଧାନପଦ୍ଧତି ଏବେ
ପ୍ରତିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ତରେକୁ ଉଚ୍ଚର ନକଳ
ମଲେ ଉଚ୍ଚର ଦେବାବ୍ୟକ୍ରିୟା ନକଳ ଆଜ
ଆଛନ୍ତି ଓ ଏଥରେ କେହା ଜର୍ଜନ୍ ମନ୍ତ୍ର
ଦେବାର ପୁଣ୍ୟାବ୍ୟ ଉତ୍ତର କେହ ଉଚ୍ଚର ଥିବା
ନ ଥିବାର ଉତ୍ତରମ କରିବାର ଯାର କହି
ଦ୍ୱ୍ୟମତ ଉତ୍ତରର ପେଣ୍ଟା କଲେ ମନ୍ତ୍ର ଅମ୍ବୁବ
ନକର ଏ ସମ୍ମ ବ୍ୟାଧାର ଅଟ ଦୃଶ୍ୟକଳାଳ
ଅଟେ ଓ ଅଳ୍ପ କ୍ରମର କାରିହେଲା । ସେବେବେ
ଏହି କଳେ ବ୍ୟାଧାର ନମ୍ବର ଫାଯାତୁଥାନା
ଏବଂ ନମ୍ବରଦେଲ ବ କ୍ରିମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥବନ୍ଧୁର କରୁ
ନ ଦେଖାଇ କେବଳ ନମ୍ବର ଦେଖାଇ ଭାବୁର୍ବ
ବୁଝାଇ ଫାଯାତେ କେବେ ଏ ସମ୍ପଦ ନ ଘରନ୍ତା
ଯାହାହେର ବଜେବେଳେ ଉପାୟ ନ ହିଁ ବଥର
ପାପୁ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତିଧି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ବଢ଼ିଲ
ଫୁଲ କିବାର୍ପ ହେବ । କେବଳ ଯେହିଏହି
ଲୋକସଂଖ୍ୟା ହେବ ଯେଥର କଥା ପଥର
ଲୋକଙ୍କୁ ଜାଗାରଦେଲା ଉତ୍ସନ୍ନ ହେବ ଅତି
ଏବଂ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରସାଦବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ପ୍ରତିବରତ
ଓ ପାଇରେ ଘୋଟିଏ ଏବେବକୁ ଏ ଜୀବ
କରିବା ଦିନ ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସନ୍ନାର ବିର୍ଦ୍ଦ୍ଧ
ସ୍ଵରେ ସଂଖ୍ୟାବାରିକ ପ୍ରସର ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେବା-
ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ ।

ଦେଖାନିକର ମହାରାଜ ଓ ନାନା
ମୋହାରାତ୍ରି ।

ଅମ୍ବେନାଳେ ପୂର୍ବେ ଏକ ଧର୍ମହାରେ ଏ
କିମ୍ବରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ଉତ୍ତର ହରେଣ୍ଟିଗା
ହେଉଥ ଜୀବ ପଦ୍ମମନ୍ଦିର କର ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
କରିଥିଲୁ ଉତ୍ତର ଧରିବାର ପାଠକମନ୍ଦିର
ମେଥିର ବିଜର ବରଥିବେ ତାଜାକର୍ତ୍ତା
ଅମ୍ବେନାଳେ ଉତ୍ତର ପଦକର କୋତି ଅନ୍ତର
ଉତ୍ତର କର ପାଠକମ୍ବ ହେତୁର ପରିଷମ୍ପ ଦେଇ
ନ ପାଇଲୁ ସୁନ୍ଦର ହରେଣ୍ଟିଗାର ଦୃଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ବିଦ୍ୱାନେ ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ହରେଣ୍ଟାର ରଚିତ କୋଧ ନ
କର ଅମ୍ବେନାଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ମେ ବିଧା-
ମାଳ ଲେଖିଥିଲୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରତିବନ୍ଦି କହିବାରେ
ପଦକ ଦେଇଲୁ । ହରେଣ୍ଟିଗା ବାମ୍ବେନାଳ୍ବ ଖର୍ବ-
ମେ ମିଥିବାନୀ ଉତ୍ତର ମେତେ ଦେଇଯ ପ

କହିଥାନ୍ତେ ଜେବେ ପ୍ରକାଶକୁ ମଞ୍ଚ ପ୍ରେସ୍-
ଛନ ନ ଥିଲା ।

ହତେଣୀ ଶ୍ଵାସୁ ଅର୍ମ୍ବୁନ୍ ସାହେବଙ୍କୁ
ପ୍ରସଂଗ କରିଥିଲେ କେଇ ଅମ୍ବେମାନେ
ସେଥିରେ ବ୍ୟାକୁ ଛେବାଇ ଲୋଜୁ
ତାହା ଦୟାକ ନୁହୁ ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ ଯେ
ଅର୍ମ୍ବୁନ୍ ସାହେବ ଖେସ ଝୁଲୁଷୁ ହେବର
ବଳ ହେବ ହେଲ ତାହାର ବନ୍ଦର ବେଙ୍ଗାରେ
ଏଥପ କରିଥିଲୁ । ତାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ
ଉତ୍ତମ ଥିଲା କିଷଦ୍ଧିରେ ଅମ୍ବେମାନେ ସନ୍ଦେହ
କରି ନାହିଁ କେବଳ ଏହା କହୁ ଯେ ଯେ
ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ତାହା ସାଥୀ-
ରଙ୍ଗ ଯମାକ କ୍ରାହ୍ୟ ଉପାୟ କରିଲ । ଶୁଭମତି
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମୁଁ ଯେବେ ଦେହ ଫଳ ଲାଭ କରି-
ଅମ୍ବେ କେବେ ଅମ୍ବେମାନେ କିନ୍ତୁ ଦେହ ନୁ
ପରିବୁ । ଟର୍ମେଣୀ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ମହା-
ବୃକ୍ଷ ପ୍ରଦତ୍ତ ଧନ ବ୍ୟବ ସେଇ ଝୁଲୀରୁ ବଥ
ଯାଇ ନାହିଁ କେବଳ ପୁରୁଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବର
ବର ବଥ ଯଇଥାହି । ଏଥପ ପୁଣି କରିବା
ଅନ୍ତରୁତ ଦୁଇ ତିରର ପାଦେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ
ବୋଥ ଦୁଆର ହଜେବେଳୀ ବ୍ୟାଗ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବି ବନ୍ଦର କୁଣ୍ଡଳୀ ଯେ ଏହା ଦେହ
ପୁରୁଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ସଚାକ୍ଷର ଗରିବ
ପାହାଯି ଯାଇବ ? ଯେ କୁଳେ ହରିତିଣୀ
କହନ୍ତି ଯେ ତାହା ହୁଏଲେ ପୁରୁଷ ପ୍ରସ୍ତୁତର
କର ବଥ ଯଇଥାହି ଦେହଲେ ଏଥପ ବୋଲାନ୍
ତାହାର କ ପରେ ମୂର୍ଖୁ କହୁ ବୋଥାରୁଣୀ
କହୁ ଧନର ଧ୍ୟାନ୍ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କାହାର
କାହା ଏକବେଳଟିକ ତାହା କିମ୍ବା ହସ୍ତରୁ ଯିବା ବି
ନ୍ଦୟ ସମୟରେ ପ୍ରଦେଶକାନୁଷାରେ ପଦଗ୍ରି
ଧନର କେବଳ ପ୍ରକେବ କଣା କି ଯାଏ ଅରବନ
ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ ଯେ କର୍ଯ୍ୟକରି ବୋଥା
କାହାରୁ ମହାବୃକ୍ଷ ଧନ ଅର୍ପିବ ହୋଇଥାନ୍ତି ତେ
କୁ କମିଶ ଅର୍ପଣ କହୁ ତାହା ହୋଇଅନ୍ତରାହୁ
ଧନର ହୋଇ କାହାରୁ ।

ପ୍ରସ୍ତର ଲୟ ବିଷୟରେ ଅନୁମନକର, ଆପଣଙ୍କ ହତେଷିଗା ଏକ ପ୍ରକାର ଶ୍ଵାକର ବରତ୍ଥ-
କରେ ଅନୁମନକର କିମ୍ବା ଉଚିତକୁ କୁଣ୍ଡି-
ହୋଇ ଦାଖନ୍ତି । ହତେଷିଗା କହନ୍ତି ଦାଖା-
ନାକ ମଧ୍ୟ ଦେଖେବ ମୃତ ଓ ଦେଖେବ
ଦୟାକାରୀ ହୋଇ ଅବଶ୍ୟକ ପୋତମାନେ
ଛିବି ପ୍ରସ୍ତର ଏହାର ହଜା ସମୟେ କାହିଁ

ଶୋଭାରୀର ସର୍ବ ଅଚ୍ଛା ଏମନେ ସମ୍ମାନେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କହିବ ? ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ପରିମ ଅଛି ଯେ ଅର୍ଥାତ୍ ବସନ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରିବାର କି ଉତ୍ତର ବ୍ୟବହାର ଅଛି
ଏହି ଏକଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ସେ-ଶୋଭାର
ସର୍ବ ନୁହନ୍ତି ଜାହାଙ୍କୁ ନ ପରିବାରେ ଦେବ
ଅପରାହ୍ନ ହେଲେ ନାହିଁ ? ସାଥରଣ କଷ-
ପୂରେ ଏହି ବସନ୍ତ ରହିଥାଏ ବାହୁମାୟ ନୁହିଲୁ
ପୃଷ୍ଠାକଳୟ ବହି ଦାରରେ ପଡ଼ି ନ ଥିଲୁ
ଯେ ଶୋଭାରୀ ଜାହା ସାର୍କି ନେଲେ ।
ଦେଖିଲୁ କହାବ ନାହିଁ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ଥିଲୁ
ଯେବେ ଜାହର ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ଏବଥା
କହୁମନ୍ତ କଷତି ହେଇଥାନ୍ତା ଭେବେ ଏକା-
ପଳ ପରିଜ୍ଞା ମାତ୍ର କର୍ମାବଳୀ ଦୋଷ ଗୁରୁ
ହୁଅନ୍ତା । ସାଥରଣ ଉପରାଧ ପକ୍ଷରେ ପୁରୁଷା-
କଷ୍ଟ ହସ୍ତାନ୍ତର ବିଟୁ ଅନ୍ତରୁ ହୋଇ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ହେବାର ସମ୍ମାନା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ଭେ-
ମାନେ ନକର ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଯେ ଯେହି କର୍ମକୁ
ହେବ ହେବ ଯେମନ୍ତ କୋଣେ ଛାତ୍ର ନ
ରହି । ଏହି ଅର୍ଥାତ୍ ରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଥର
ଶୋଭାଦୋଷ କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେବୁ
ନ୍ତି ଶୋଭା ପ୍ରସ୍ତୁକ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା କାହାର ଅମ୍ଭେ-
ମାନେ ଯେବେ କରିବୁ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ
ଅପରାହ୍ନ ଓ ନାହିଁ ମେଲନଦୟ ଅପରାହ୍ନ
କର୍ତ୍ତର୍ବ୍ୟ ଶାଥର କରି ପ୍ରଗଣ୍ଧାର ପାଦ ହେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତରାନ୍ତ ମଂଥରମାନେ ଏଥର
ଅନୁଭବ କଲେ ବଜି ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେବ ।

ନାହିଁ ଅଥବା ଉତ୍କଳ ପ୍ରସ୍ତୁକ ଦିନ ? ବୃଦ୍ଧି
ହେଉଥାଇ ଏ ଅବହୁରେ ସାଥରଣ ବିଷ୍ଣୁ ବି-
ପଦନୟାଗ୍ରୀ ଯେ ଉତ୍ତର ଫଳ ନାହିଁ କରିବାର
ଏଥରେ ହନ୍ତେବି ଅଛି ? ଉତ୍ତରିଣୀ ବିମୟ
କିମ୍ବା ନାହିଁ ତେ ଅମ୍ଭେମାନର ମତ କରି ଯି
ବିର୍ଯ୍ୟ କି ହେଉ ଉତ୍ତର ଅମ୍ଭେମାନି ଯାହା
ଉତ୍ତରିଣୀ କୋଥାରେ ହେଉଥାଇ ଅବରଣ ବିଭବା

ସାଥରଣ ଉତ୍କଳ ସର୍ବ ଦାନ ।

ଏ ପଦିକର ଶାନ୍ତିରେ ଏକ କଞ୍ଚିତମ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଇ । ୫.୦୮ମନେ ସେମୁହି
ତାହିଲେ ଯେ ପୁରୁଷେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଥାନ ମଂ-
ଧାରୀ ମହନ୍ତ ମୋହନଦୟ ବିଜକ ଅନ୍ତର୍ଭବ
ଏହାଯାଦେଶର ଉତ୍କଳଜନଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି
ଅଛନ୍ତି । ମଂଥରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି
ଦାନ କରିବା କେତେ ଅବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଅମ୍ଭେ-
ମାନେ ଯେବେ କରିବୁ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ
ଅପରାହ୍ନ ଓ ନାହିଁ ମେଲନଦୟ ଅପରାହ୍ନ
କର୍ତ୍ତର୍ବ୍ୟ ଶାଥର କରି ପ୍ରଗଣ୍ଧାର ପାଦ ହେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତରାନ୍ତ ମଂଥରମାନେ ଏଥର
ଅନୁଭବ କଲେ ବଜି ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେବ ।

ସା ପ୍ରା ହିନ୍ଦୀ ସଂ ବା ଦ

କ୍ଲିଚ ମର ତା ୧୦ ରିଜର କଟକଖାନେ
ପଦିକାରେ ମେଲ କ୍ରୁଷ୍ଣର ମୋହନମା ସର୍ବକର୍ମରେ
ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକାଶ ହେବାର କି କ୍ରୁଷ୍ଣପାଦରେ
ଜାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ ନୁହିଲା ପାଇବିବ ରିଗେ
ନାଲାନ୍ତ କରିବାର ପଦିକାର ସମ୍ମାନକ ଶାମାକ
ପାହେବ ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତର୍ବ୍ୟମାନ ସେଫେରିବିଲେ
ନାମରେ ସନନ କାହା ହୋଇଥାଇ ଗତ
ତା ୧୫ ରିଜରେ ମୋହନମା ମିଟ୍ରେଟ୍ରୋକ
ପ୍ରମୁଖରେ ଉତ୍ସାହର ହେଲାଗ୍ରେ ମାରିଯା ହାତେବ
ରକ୍ତ ପଦିକାର ସାଧାଦିକ ଥିବାର ମୁକ୍ତିର
କରିବାରେ ବିଜକ ପ୍ରଶାନ୍ତର୍ବ୍ୟମାନ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ
ଏବି ମୁଦେର ଓ ମୁହାଲୀ ଅପରାହ୍ନ ମୁହରେ
ମୋହନମା କଷତି କରିବାର କୋଥ ହେବାର
ମିଟ୍ରେଟ୍ରୋ ସାହେବ ଅଗାମୀ ମନ୍ତ୍ରନାଥର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହନମା ହୁବିର କଷି ଅଛନ୍ତି
ଯେବେ ଏହି ମୁହରେ ମାକାନ ସାହେବ ଶମା-

ମୁହର ପଥ କଟକଖାରରେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଜାହା ହେଲେ ମୋହନମା ଅର ଚଳିବ ନାହିଁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହନମର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଉତ୍ତରିଣୀ
ହୋଇଥାଇ । କଟକରେ ସମ୍ମାଧପତି ପ୍ରଶର
ହେଲେ ଦିନଠାର ଅଧ୍ୟାବ୍ୟ ଏହି ଗେଟିଏ
ମୋହନମା ଉତ୍ତରିଣୀ ହୋଇଥାଇ ଏହି ବୋଥ
ହୁଅଇ ଏଥରେ କହାର ହାତି ହେବ ନାହିଁ
ମୟୁପଥର ସ୍ଥାନିକା ବଜିବା ଯେତେ
ଆବଶ୍ୟକ ଏହାର ବ୍ୟବହାରର ନିବାରଣ
କରିବା କେତେ ଉଚିତ ଅଛି ।

କଲିମାସ ତା ୧ ରିଜରେ ପୁରୁଷ ଦିନାଳି
ବିଲାକୁ ଗମନ କଲେ ଏକଜଣର ନାମ
କାରୁ ବିଶେଷମେହି ହିନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭବ
ନାମ ବାକୁ ଚିରିଦେଶ ମହିଳା । ଶାନ୍ତିବାର
ଯେ ପ୍ରଥମଲାଭିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍କଳପତି
ନିମିତ୍ତ ଯାଇଥାରୁ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିର
ବିଦେଶ ଜଣା ନାହିଁ ।

ଗର୍ବସ୍ତ୍ର ହରେ ଅମ୍ଭେମାନ କେବଳ ତିକି-
ତିକ ବଜିଦେଶୀୟ ଲୋକ ଉତ୍ତରିତ କରିବି-
ପରିଷାରେ କତାର୍ତ୍ତ ହେବାର ଲେଜନ୍ଡିଶଲ୍ ମାତ୍ର
ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରେଟ୍ ଅଛି ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ ସିର-
ଦାମ ତାକୁ ବାବାନ୍ଦାମବ ବୋଗେଇବାବା
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରାଶରେ ଉତ୍ତରିତ ହୋଇଥାଇ ।
ନିର୍ମାଣ କିମନ୍ତ ଲୋକ ପରିଷାର୍ଥ ଥିଲେ
ଅଛନ୍ତି ।

ପାଦ ର ଦେମଲମାହେବ ବିଜକ ସ୍ତର
ପେଟ୍ରୋପ୍ରେଟ୍ ହୋଇଥାଇ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବେବନ୍ଦାମାହେବ ଗତମାତ୍ର ତାଥ
ରିଜରେ ବଳାକୁ ଯେତା ବଲେ ।

କେତାହିତ କିମନ୍ତିକ ତେପ୍ତାକଲେବୁକ-
ମାନେ ଗତ ଅପ୍ରେଲମାସ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତରିତ
ହୋଇଥାଇ ।

ଉତ୍କଳପତି ପରାଶରେ

ବାକୁ ପରିନାଥ ଗୁର୍ଯ୍ୟା

ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେଶରପରାଶ ରେ

ବାକୁ ଦେବଦ୍ରନାଥ ବୋବ ।

” ବାକୀନାଥ ବୋବ ।

ଶୋଭା ପରାଶର ପଳ ଅବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ନାହିଁ ଏ ପରେ ଜଣାଗଲେ ଲେନ୍ଦର୍ଗ୍ରେ ।

ପୂର୍ବର ମୁକ୍ତିପଥ ବାକୁ ମୋହନଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର
ଦବସାଗଲୁ ଦବଲୀ ହେଲେ ।

ଭାବୁ ପାତ୍ର

ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ପତ୍ରିକା ।

ମେ

ଲାଖ ଗ
ରୂପାଳୀ

{ ଜାନ୍ମତି ମର ସନ୍ଦର୍ଭମେତିହା, ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପାନ୍ଦ ସନ୍ଦର୍ଭମେତିହାର }

ଅଗ୍ରିମ ବାଷପ ମୁଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ତାକମାସୁଲ ୫୯

୧୭ ଉପରୁକବିଦୀ ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ।

ଉପରୁକବିଦୀ ଶିକ୍ଷାଗାର ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପନ୍ନ କମଳ ହୋଇଥାଏ ଏହି ବିଷୟରେ ବଳବନ୍ତା-
କବାଣି କାହିଁ ମନ୍ଦମୋହନ ଦୋଷ ପରିମାପରେ
ଦେଖୁଣ୍ଡ ସମାଜ ପରିବର୍ତ୍ତନେ ଏକ ବଳବନ୍ତା ପାଠ-
ବଳମୁଖରେ ସେ ବଳବନ୍ତା ଆହି ମନ୍ଦମୋହନ ଅଛଇ
ମାତ୍ର ଅଛି ଯାଏ ଯୁଦ୍ଧର ଜହାଜର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୁଇକାନ୍ତର
ଏ କ୍ଷେତ୍ରଚିତ୍ରର ସହିବେଳ କର ନ ପର
କେବଳ ଦୂର ଏକ କଥା ଦେଖିବାର ଅବସଥା
ଦୋଷ କଲୁ ।

କାହିଁ ମନ୍ଦମୋହନ ଦୋଷ କୋଣିବୁ ଯେ
ଉପରୁକବିଦୀ ପ୍ରଥାନ ଫଳ ଏହି ଯେ କାନ୍ତି-
ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଅନ୍ତଦେଶୀର୍ଦ୍ଦିଶ ମନ୍ଦମୋହନ
କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଏହି ସର୍ବଜ୍ଞାର ପ୍ରମାଣ ହେଉ-
ଅଛି । ପଞ୍ଚାଶବର୍ଷ ପୁଣେ (ଉପରୁକବିଦୀରେ
ବିଜ୍ଞାନକ୍ଷତ୍ରରେ) ଯାହା କେବେଳ ଅମନ୍ଦିଶ
କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜ୍ଞାନ କରିଥିଲେ ତାହା ଏବେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପରିବାଳ ପରିହାନ କରିଲା । ବିଜ୍ଞାନ ଅଳ୍ପ
କୋଣି ଧ୍ୟାନମ ଗାଇଲ ଉନ୍ଦରେଗାୟ ହୃଦୟ
ବୋଲି ଅଗ୍ରନ୍ଥ ହୁଏ ବିନ୍ଦୁ ଏବେବେଳେ
ହେତେଲୋକ ସେବନ୍ତ ଜାର ପୁରୁଷ ଅଛିବୁ ।
ଭାଷ୍ଯରେ ହେତେଲେ କିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନବୋଲି ଗରିଥିଲା
ହେତେଲ ନାହିଁ । ଉପରୁକବିଦୀ ପୁରୁଷ ମୂଳମନ୍ଦମୋହନ
ମନ୍ଦମୋହନ ଏବେ ମୁଥରେବାର କେବୁବୁ କରିଥିଲେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଏପେକ୍ଷା ବରାହ ଉପରୁକବିଦୀରୁ
ଦୂର ଲୋକ ଜାରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଶାର
କାନ୍ତି କେବେଳ ସେବନ୍ତ ମୁହଁପରିବାର ପରି-

ବର୍ତ୍ତନ ହେତେଲାହୁ । ଧର୍ମବିଷୟରେ ଜୋକକର
ମତ ଦେଖିବାର ହୋଇଥାଏ ପୂର୍ବ ପାଦ ଅଧ୍ୟ-
କିକ ଲୋକମାନେ ଦେବ ଦେବା ପୂଜାରେ
ଅନୁରକ୍ତ ନାହାନ୍ତି । ଏମାନିର ନିଧିମ ଗଲିଆସୁ-
ଆହୁ ବୋଲ ଅନେକ ଲୋକ ଘରେ ଠାରୁ
ମେବା ହେତେଲାହୁ ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଯେତେପର
ଭାବ ତାଣ୍ଟି ଅର କାହିଁ ପୁରୋହିତ ଅପଣା
ମନ୍ଦରୁ ଗହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାରୀଙ୍କର ପ୍ରଦର୍ଶନ
କାଗଜ ଦଖନା ସ୍ଥାମାନଙ୍କ ହେତୁରୁ ଯାହିଛିତ
ମୁହଁମୁଖରେ ସେବାକାରୀ କଲଇ । ନରୁକା
ଜାଗର ଶାରୀ ତ ଗନ୍ଧି ନାହିଁ । ୧୯୬୭ ବର୍ଷର
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପିଲାକୁ ସାର ଯେ ସେ ହୃଦୟରେ
କିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାନ୍ତି କରଇ ଏବେ ତାହାର ଉତ୍ତର
ତାହାର ମନ୍ଦରୁ ରୁଦ୍ଧ କାନ୍ତିପାରକ । କ୍ରିଷ୍ଟ-
ମନ୍ଦମୋହନରେ ଯେ ଗୋଟିଏ ନିତନ ଧର୍ମ-
ମନ୍ଦମୋହନ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ ତାହା କି ଉପରୁକ
ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ନୁହଇ । ଉପରୁକବିଦୀରୁ
ଦେବପୂଜା ଅମୂଳକ ଦୋର ତାନିପାର ଦିନା
ଲୋକରୁ ଦେଖାଯାଏ ଏହି ବାଲୁକବାହ ପ୍ରାୟ
ରହିର ହୋଇ ପୁରୁଷ ଦେବଧରିର
ସାରଂଗ ଶର୍ଵଦେଵବୁଦ୍ଧକ ଅପଣା କୁରିବିଲାରେ
ନିତନ ନିଧିମ କରୁନା କରି ଜନନ୍ତୁମାର ଧର୍ମ
ରଧା କରିଥାଏନ୍ତି ଯେବେ ଜାତ କୁଳ ଧର୍ମର
ବଳ ବିଥିଲ ନ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ମେବାନେ
କହାର ନିଧିମ ଧର୍ମର ପ୍ରକର କରିବାରୁ କେବୁ
ନ କରିଲେ କ୍ରିଷ୍ଟ ପାତ୍ରମାନେ ପୁରୋ କାହାର
ଶର୍ଵ ବର ମ ଅଳ୍ପ ଏବେ କାହାରେ କରିଲେ

କାନ୍ତାଜିତ ପଙ୍କେ ଏକଥରେ ବସି କର୍ମ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଗାୟାନ୍ତାରେ ଉପରୁକ-
ବାନେ ମେଲ୍ଲ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାର
ଶର୍ଵ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କର ମନ୍ଦମୋହନ କରିବାର
ହେଉଥାଏ । ଅଗେ ନାତ୍ରେଲୋକମାନେ କାବରେ
ଜାଗ୍ରେ ବନ୍ଦର ରତ୍ନ ଦାତାର ପାଦରୁ ବାହାରଥିଲେ
ଏବେ କୋଣିବାନ୍ତି ପାଇଁ ଦାତାର ହେଲେ ଅଗ୍ରେ
ଦେହନ୍ତି ଚବର ଗା ଅନ୍ତରକଣା ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରା
ଦୋତାଇବାରୁ ହୁଅଥାର ତାହା ନ କଲେ ଅଗ-
ଣାରୁ ଅସର୍ବ୍ୟ ହୁଅଥାର । ପୁରୋ ବରି-
ଦେଗରେ କୁଳାନ ପ୍ରଥାର ମର୍ମିଦା ଥିବାର
ବିତ୍ତ ପରମାଣୁରେ ବିବାହ ଓ ବାଲୁକବାହ
ହେଉଥିଲୁ ଏତେବେଳେ ସେବମନ୍ଦ ସର୍ବଜ୍ଞାନ-
ବରେ ରହିର ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସବସାଥାରେ
ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରୁ ଅବଶ୍ୟ ଅବଗତ ହୋଇଥାଏ
ଏତେବେଳେ ଦୂର ଦିବାହ ହେବର ଅଳ୍ପ
ଲୋକରୁ ଦେଖାଯାଏ ଏହି ବାଲୁକବାହ ପ୍ରାୟ
ରହିର ହୋଇଥାଏ । ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା କୁଳାନଙ୍କ
ମୃଥାନତା ଦେବା ଓ ଉତ୍ସମୁକ୍ତ ଦିବନଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା
ଦେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସାହ କରିବାର କେବୁ
ହେଉଥାଏ । ଅଳ୍ପରେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟର
ଅନ୍ତରକଣା କର ମେଥରେ ଉପରୁକବିଦୀର
ପରି ଅବଶ୍ୟ ପରିଷକ ହେବ । ମୁଗ୍ନମାନଙ୍କେ
କୁରିବର୍ଷ କରିବ କଲେ ଦୂର ଜହାରେ ପୁରୁଷ-
ମର ତହିମାଦ ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ବନ୍ଦରକମାନେ ପଢ଼ାଗ ଘାଟିଏ ଦର୍ଶରେ ଯେତେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ବିନୋଦ ଜାହା ଅକଥମାୟ ଅନ୍ତର
ମୁଖମାନମାନଙ୍କ ଚକର ହେଉ ସଂସ୍କୃତ
ବିଦ୍ୟା କ୍ଷମେ ଲେଖ ପାଉଥିଲ କିନ୍ତୁ ଇଂଗଳ-
ଙ୍କ ଅମଲରେ ବେଦିର ପୁନରବାପନ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଲିଖିଥିଲ ମୁଖମାନମାନଙ୍କ ସମୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ
ବସବସାୟର ବିହିମାଧ ବୁଝି ହୋଇ ନ ଥିଲ
କିନ୍ତୁ ଏବେ ଅବୁକେଶୀୟମାନେ ଦ୍ଵାକାଶୀୟ
ଦ୍ୱିତୀୟରୁ ପରିଚୟମଧ୍ୟରୁ ଯାହାରୁ ଯାହା
କିମ୍ବା ଲିଙ୍ଗଅନ୍ତରୁ ଜାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତେ ନାମାପ୍ର-
କର କୁଟନ ଶିଳ୍ପକାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଶବ ଓ ବାଣିଜ୍ୟରେ
ବୁଝା ହୋଇ ଜାବକା ନିବାହ କରିବାରୁ
ନାହିଁ ହେଉଥିଲା ।

ଇଂଗ୍ରିଜଙ୍କଙ୍କ ପିଶା ଯେ ଏ ସମୟ ଘଟିଲା ମୋଷ କାରଣ ସେଥିରେ କିନ୍ତୁମାନ ସବେଳେ
ହି ଜାହାନ୍ । ମୁଖଲମାନମାନେ ଏଦେଶର ଭାବ
କାରଣ ଚାହୁଁ କର ନ ଥିଲେ ଧନ୍ ଅର୍ଜନ ମେଲେ
ମାନୁକର ପ୍ରକୃତ ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲୁ ଏବଂ କଲ
ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ କ୍ଷେବଳ ଅର୍ଥ ଅପଦ୍ରମଣ କରି
ଆପଣା ଅବ୍ୟକ୍ତ ସାଥିନରେ ଯହୁ କିମ୍ବାରେ
ଏହିକାଗଣର ଜାହାକାରେ ଭାରତବର୍ଷକୁ ସମୟ
ଲୋକର ପୁଣୀ କିନ୍ତୁଲୁ ଏବଂ ଯେ ପୁଣୀ ଯେ
ଆପଣୀ ପ୍ରବଳ ଥିଲ ଜାହା ଉଚ୍ଚତା ଜାହାର
ଅଗ୍ରର ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରକାଶ କାରଣ ଆମ୍ବେମା-
ନେ ଯେ ବ୍ୟବହାର କରୁ ସେମାନେ ସେଥିର
ଠିକ୍ ଡେଲ୍ଟା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ଏପଞ୍ଚରେ ଦିଗ୍ବିର
ବିଲେ କୋଥ ହୁଅର ମୁଖଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ହନ୍ତୁଙ୍କର ଯେତେ କିନ୍ତୁ ଲିଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତି
ଗେଡ଼େ ନ ଥିଲ । ମୁଖଲମାନମାନଙ୍କ ଗୁଡ଼ବୁ-
ବାଲରେ ହନ୍ତୁମାନେ କିନ୍ତୁ ପାରପିଲାକା ଶିକ୍ଷା
କିମ୍ବାରେ ବସନ୍ତ ଶତ୍ରୁବା କିମ୍ବା କାହାରୁ
କିନ୍ତୁ କାହାରୁ ନ ଥିଲେ । ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ-
ର ମୁଳମୁଦ୍ରମାନ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରୁ ନ ଥିଲେ ।
ଏଥପର ଅବ୍ୟକ୍ତ ରେ ମୁଖଲମାନମାନଙ୍କ ସମ୍ବରେ
ବୌଣ୍ଣି କିନ୍ତୁ ହେବାର ଆଗା ନ ଥିଲା ହନ୍ତୁ-
ମାନେ ଏମନ୍ତ ମୂର୍ଖ କି ଖୋପାନଦିପ୍ତା ନୁହିଲୁ
ଯେ କିମ୍ବା ମନ ବିନ୍ଦୁ ନ ଦରି କିମ୍ବା ଦେଶର
ଅଗ୍ରର ବ୍ୟବହାରର ଅନୁକରଣ କରିବେ ଯେବେ
ଜାହା ଏମୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ-
ମାନଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଶ୍ୟ
ହେଉଥାଏନ୍ତା ମାତ୍ର ସେବନପ କିମ୍ବା ନ ସବାରୁ ହନ୍ତୁ-
ମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ପୋଷା ବସଗାଇ ନ
ଯାଏ । ଉପରକାଳେ ଗଜନାଶୀଯ ମୋଳ

ଗାଁହାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠି ପାଇବା ଥରାବେ
ବୁନ୍ଦମାନେ ଲକ୍ଷତଳ ପକ୍ଷରାର ଅଜୁକରଣ
କରି ଜାହାନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁ ଶୁଦ୍ଧିଷ୍ଵାମୀ ଯାହା ପ୍ରତିକର
ଓ ସୁଖକର ବୋଧ ହେଉଥିଲା ମେଘର ଅନୁ-
କରଣ ବର୍ଦ୍ଧନକରୁ । ସେ ବୁଦ୍ଧି କେହିଁଠାର
କାହାରେଲୁ ? ଅବଶ୍ୟ ଲଙ୍ଘନାଦିନ ତିକାର
ହେଉଥିଲା ମାହିବାକୁ ଦେବ । ପାରଶିରୁଷାରେ
ଦେବଳ ସାହୁର୍ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲା ମାତ୍ର ସାହ-
ରୁଷାର ଜୀବ ହୋଇ ନ ପାରେ । ପରାର୍ଥଗ୍ରାସ,
ଦର୍ଶନଗାସ୍ତ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗାସ୍ତ ଇତ୍ତାଦିର ଶିଖ
ହେଉଥିଲା ଫିବାଲ ଲୋକେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ନୂଜିନ
କଥା ଶିକ୍ଷା ବର୍ଦ୍ଧନକରୁ ଓ ତୁମ୍ଭୁବ୍ୟାକାଶରେ
ଜୀବନବିର ଉଦୟ ହେଲାର ବ୍ରମତ୍ତ ଅନନ୍ତା-
ର ବୁନ୍ଦର୍ଥ ହେଉଥିଲା ସତରଂ ମନୁଷ୍ୟ ସକଳ
ଜୀବନର ହରାହର ଜୀବିଷାର ଅଧିକା ଭାବର
ବାଧନ କରୁଥିଲା । ଏହିବେଳେ ଲୋକଙ୍କ
ମନର ଅବସ୍ଥା ଏହିଥେଲାର ଯେ ଦ୍ଵୋରୀଷି
ଶୁଦ୍ଧି ରତ୍ନମହାମ୍ଭାଗ ଜାହାଙ୍କ ଅନ୍ତର ବନ୍ଦହାର
ର ସହ ନ ଥାରେ ଶରୀରକ ଚଳା ମାରେ
ଯାଇ ଜିହୁଥିଲେ ଯେମନ୍ତ ଜାହାନ୍ତୁ ଭୟ କରି
ଯଥର ହୃଥିର ପେହିଛି ରହିବାକୁ କାହାରକ
ଭ୍ରମଜନକ ଅନ୍ତର ବନ୍ଦହାରକୁ ଜନାଗ୍ରି
ପରିବିତ କରୁଥିଲା । ଦେଖେଯକାର ତେଜୀ
ଲେହେ ଏହା ଜିବାରଣ ହେବେ ନ ପାରିବ ।

ଲୋକସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଦେଇବ

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ମାତ୍ରେ ମର ମନ ୧୯୭୫ ସାଲରେ

ମାତ୍ର ବଡ଼ ଅଳାଚ ଦେଖି ଅମ୍ବୁମନେ ଥକ
ପଞ୍ଚଭିତ୍ର ହେଲୁ । ସମ୍ବାଦାରମାନଙ୍କ ବାଗକ
ଦଳମ ଛାପା ଫୁଲ୍‌ଯା ଲେଖୋଏ ମହମବଣ
ମିଳିଥିଲା । କାହିଁରେ ସେ ବଜା କଲିବ ଓ ବିଏ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଧର ବୁଲିବ ଏବଂ କାଗଜ ପୁଅତ ନେବ
ସେ ପକ୍ଷରେ କଲେବୁ ସାହେବ ବିଟୁମ୍‌ସ ବିଶୁର
ନ କଲେ । ସଂଖ୍ୟାକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ବଡ଼
ଅମଳାର ସାମାନ୍ୟ କାନ୍ଦନଗୋର ଓ ଭାଇ
ଜନବିଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ଏମାନ ସମସ୍ତଙ୍କର
ନାହିଁ ନାହିଁ ବିମ୍ବ ଗେଟିଏ ଥିଲେ ସେ ବିଶା
ପ୍ରତି ଯାଇ ନ ପାରେ ଏପର ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କାହିଁ ପାଇବେ । ଅମ୍ବୁମନେ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ କେତେଜେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିମ୍ନ ବା ଉଥା-
ନ ଅଟିଦୟାତାରୁ ଏବଂ ମେହେସ ଗୁରୁ ସକାରେ
ମଧ୍ୟ କହି ଗର୍ବନ୍ତ ଦେଖାଇ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
କଲେ ସଜ୍ଜିଥିଲା ଅମଲମାନେ ଥାନହରେ
ଜର୍ମା କବାହ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅଗରିକ
ବନ୍ଦୁ ପର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହାକର ଅବଶ୍ୟ
ସେଇପର ନୃତ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ହତର ବିଦ୍ୟୁତ୍
ନାହିଁବା ଉପର ନ ଥିଲା ଓ ସେଥିରେ

ପୁଣ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଜମିଦାରୀ କେଠିଆ ହେ-
ଲେ ଗାଁଇବାରୁ ପାଇଥାଏ ମାତ୍ର ଏହାକରିବଧି
ଛାଡ଼ି ବଲିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ବକେଳ ବର୍ଷପାଇଁ
ରହିଥାଏ ଏକାର୍ଥ ହେବାରେ ଅପରି ନ କରି
ବାହୁଦରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଦିବେଚନାରେ ଏକଦିନ
ସକାମେ ନୃତ୍ୟ ଲୋକ କିମ୍ବା ବଳେ ଉତ୍ସମ୍ଭାବରେ
ଯେତେ କାହାରେ ହେବାରେ ନୁହଇ ମାତ୍ର ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ଯେତେ ଯେ ଆପଣା ଭାତ୍ରା ଭାତ୍ରା କର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିପାରେ ସେଥିର ଭାପାୟ ବରଦେବାର
ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହାର ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଏହରେ ବରଦେବ ଏବରାପଣୀ ତିନି କେଇଁ
ପାଞ୍ଚମାତ୍ରାହକ ପରିପାଇଁ ଗର୍ବ ସହିତ ତ୍ରୈମିଶ୍ର
କଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଭାତ୍ରା କରି ଯେ କର-
ପ୍ରତିକି ଏହାପରି ହେବ ନାହିଁ ।

ଲେଖଣୀରୁ କବିତା ଅନ୍ୟ ଜାଗାଯାଇ
ନ ଥିଲା ଏ ସମ୍ପାଦିତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଆସି ହେଲେ ଅଧିକି ସମ୍ପାଦିତ ଲେଖାପିତା ।

—○—○—○—

ପ୍ରଦେଶୀମନ୍ତ୍ରେବ ନିର୍ମଳ ପ୍ରକାଶ।

ମାନେ ପୁଣ୍ୟକଳ କଲେବୁରେ ସାହେ-
ବାତ୍ରୋତ୍ତମନଦେବେ ମନ୍ଦିର ବିଶ୍ୱାସ

ମୁଣ୍ଡଳା ଅବରତ ହୋଇ ସେଣ୍ଡ ସ୍ଵର୍ଗକୁ
ହୋଇଥିଲୁ ସେହିପରି କଟକିଳାର ସହିର
କୁରି ଲୋକ ସଂଖ୍ୟାର ଆହୁମର ଶ୍ରଦ୍ଧା କର
ଦୁଃଖିତ ହେଉଥିଲୁ । କାରଣ ପୁଣ୍ୟ ଦିଲେବୁର
ସାହେବ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଉକ୍ତ କର୍ମ
ନିବାହରେ ନାହାବ ଉପଦ୍ରବ ଏବଂ ଲୋକମା-
ନଙ୍କ ମନରେ ନାହା ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ଜାତ
ହେବା ଅଗନ୍ତ୍ଵାରେ ଅପଣା ଅଧିକଷ୍ଟ ବିଳେ-
କଣ୍ଠ ଓ ଫୌଜଦାର ମହାମୁଖ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଓ
ଜୀବିତପାର ଅମଲମାନଙ୍କ ମୟତ ଏବଂ ସାମାଜି
ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ସେହି ସାହୁ କିମ୍ବା ଅମଲ-
ମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏକ ଦିନ ମୟରେ ସମାଧାନ କଲେ
ଓ ତଥି ପୂର୍ବର କାହାର ମନରେ କହି ଗଲା
ଜାତ ନ ହେବା ନିମିତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ସାହେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାହୁ ଓ ପତାମାନଙ୍କରେ ତୁମଣ କର
ନିବିମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକା ଦେଇ ବୁଝାଇଥିଲେ
ଓ ମୟ ଅପଣା ଅଧାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କଷ୍ଟେ
ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ ଅଭବବ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା
କରୁବା ସମୟରେ କେବେ ବିହୁନ୍ତାର ଭୟ ବି
ସନ୍ଦେହ ନ ବର ଯାହା ଘରେ ଯେତେ ବାଲକ
ବି ବାଲିକା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଜହାର ସଂଖ୍ୟା ବାଲାର ଦେଲେ ଏହେବୁ
କାହାର ପ୍ରତ ବିହୁନ୍ତାର ଅଭାଗର ହେବୁ
ନ ପାରି ଏହି ଘଲ କିମ୍ବା ହେଲା ଯେ ପୁଣ୍ୟ
ଷେତ୍ରମେତ୍ରେ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କର କୃତ ଓ
ମଠ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଅଛି କି ଯେମାନେ ସବୁଦୀ
କ୍ଷେତ୍ରବାସ କରିଥିଲୁ ଯେମାନଙ୍କ ଘରର ସଂଖ୍ୟା
୫,୭୫୫ ଦର ଅଟେ ଜହାର ବାରବର୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ
ପୁରୁଷ କି ୨,୩୨୨ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ କି ୨,୩୧୯ ଏ
ଓ ବାରବର୍ଷର କୁଣ୍ଡଳ ବୟସର ବାଲକ କି ୨୪୫୯
ଓ ବାଲିକା କି ୨,୫୩୬ ମୋଟ କି ୫,୮୫୯ ଏ
ଅଟକୁ ଏମାନଙ୍କ ମୟରେ ନିବିଷିତ କି ୨୫୮୮
ଓ ମୁଖୀ କି ୪,୭୪୮ ଏ ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ
ସମସ୍ତେ ୨୨ ବକମର ଜାତ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହିପରି ଯେବେ କଟକ ସହଗରେ ଦୋଷରେ
ଆନ୍ତି ତେବେ ତିର୍ତ୍ତ ଗୁମ ଦେବକା ଦୋଷରେ
ଦେହ ଦ୍ୱାରା ଅଗଳ୍ପ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ଦୟା
ମୁକୁଷ ଦସିବା କୁଦୂରେ ସ୍ଵାଜ ଜୀବର ଉପାୟ
କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୧ ନିଜର ଲୋକ ସଂମା କରସେ ଗୁହ୍ୟକ

ହୋଇଥାରୁ ତହିଁର ସବିମେଷ ଅମ୍ବେନେ
ଜୀବ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାଲେମୟର ସମ୍ବାଦବା-
ହକା ଯେଉଁପ ପଚାଶମ୍ବ ଦେଇଥିଲେ ଠିକ
ବେହ ପର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାରୁ କି ନା ଜଣା
ଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ପୁଲିସ୍ କର୍ମଗୁଣ
ନିଯକ୍ତ ଥିବାର ଗୁଣ ଯାଏ । ଯାହା ଦେଉ
ଏସମ୍ବ ବଜାନ୍ତ ଏପଛେ ଜଣାପିବ ।

ଲେଖ ସଂଖ୍ୟାର କିମରଣ ଏହି ଯେ ନଗର
ଛିତ୍ର ୩,୭୫୮ ଜୁହରେ ସଂଖ୍ୟା ୧୩,୬୨୭ ଜଣ
ପ୍ରାଚି ବାସ କରିଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବାରବର୍ଷରୁ
ଆୟକ ବୟସୀୟ ଘରସ୍ତ ୪,୧୪୦ ଜଣ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ
୩,୦୫୩ ଜଣ, ବାରବର୍ଷରୁ ନୃତ୍ୟ ପୁରୁଷ
୨,୭୪୯ ଜଣ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ୧,୦୧୯ ଜଣ । ଏହିପେ
ଦେଖା ଯାଏ ଯେ ଏହି ପ୍ରଳୟ ୨.୨ ଜଣ ଲେଖାଇ
ଏହି ପ୍ରାଚି ସଂଖ୍ୟା ଘଡ଼ିଲା । ୪,୧୪୦ ଜଣ ବିକ୍ରି
ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ୧,୮୭୭ ଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଞ୍ଚିତ
ସ୍ଵାଧୀନ ପାଇବାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୂରାୟଙ୍ଗ
୨.୨ ଜଣ ମୂର୍ଖ । ଯଦି ୪୫ ଜାରି
ମନୁଷ୍ୟରେ ୧,୮୭୭ ଜଣ

ରତ୍ନ ମହାରାଜେ କୌଣସି
ସାଇ ବାହି ପରାରେ

ଅୟକ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ

ପୁଣ୍ସ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଯୁ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ପୁଣ୍ସରେ ଅନେକ ଯାଦୀ
ଏହି ଦେଖିବାକି ବାସ କରିଥିବାରୁ ବୋଧ
ନୁଆର ପୁଣ୍ସ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।
ପୁଣ୍ସରେ ତର ପ୍ରତି ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପତ୍ର ଥିବାର
ଉଦ୍‌ଦୃ ଦୁଇନର ହାତବାଟୁ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଥାଏ ।
କଞ୍ଚକର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଛଣ୍ଡା ଗଲେ ଏ ଜଳ
କୁମର ଛନ୍ଦ ସଂଖ୍ୟା ତୁଳନା କରି ବିନାର
ବୁଦ୍ଧ ଦିବ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ

କଟକର ଦିଗୋମୀ କଲେକ୍ଟର ଯେ, ଏପଣ
ଦାର୍ଶନି ସାହେବ ନିମ୍ନ ପ୍ରେଣ୍ଟର ପରିଷକାରେ
ଡକ୍ଟର ବୋଇଅକନ୍ଦି ।

କରମଜାମଠରୁ ଜଣେ ଦେଖିବ ଦୀନା
ହୋଇ କିମ୍ବକ ପାଗଲ ସାମ୍ପାତାଳରୁ ଯେଉଁଥି
ହୋଇଅଛି । ପ୍ରକଟରେ ଏବଳକ୍ଷି ବାନ୍ଧୁ
ଥିବାର ବୋଥ ଦ୍ୱାରା କାହାର କିମ୍ବା ଯେ
ଅବଧିର ଶିଥା ଗାହର ଦ୍ୱାରା କବଳେ

ବେଳେ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିର ଦେଖେବେଳେ ଉତ୍ତର
ଆଏ ଓ ଅପଣା ବାଚରେ ଆହାର କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଦେହିନ ଅପଣାର ସଂଖେ ପିନ୍ଧିର
ମେଲ୍ଲାତରିଣ ଦେଲେ ତାହାକୁ ଘର ବାହାର
ବିହାରୁ କହିଲା ସେ ନ ଗଲାଗ ଶବ୍ଦାନ୍ତର
ହୋଇ ଗର ଏକବି ପାଞ୍ଜପାଇ ମୁଠା କୁଣ୍ଡା
ଓଲୋର ପନ୍ଥାରିଲା ଏଥିରେ ପଳାନ୍ତର ସାହେବ
ତାହାକୁ ବାଧୀ ଝାନ ଦରି ତାହାର ତାନାକୁ
ପଠାଇ ଦେଲେ । ଭଲମୋକରୁ ବାଧୀ କରିବା
କେତେ ସହଜ ସାଠକମାନେ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧି ନୁ
କରିଲୁ ଦେଗର ଶାର ମାତ୍ରର ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ଛଙ୍ଗ-
ଚିମାନଙ୍କ ସେ ବୈଶରିଙ୍କ ଗର୍ବ ବାରୁଲର
ନିଷୟ ଝାନ ଦେବ ଅର୍ଦ୍ଦ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ
ଏହି ବିଶାଖାନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିବା ବନ୍ଦ ରୟ-
ପିର ଅଛଇ । ଅନନ୍ତର ନିଷୟ ସେ ଏକେକ
ହିତିନ ମାତ୍ର ହାଗପାଇଲାରେ ରହ ମୁକ୍ତ
ପାଇଥାଏ

କରୁଥିମାସ ତାହେରୁଙ୍ଗ ରହିବାର ।
କାରେ ପାର ଦିନାୟ ୮
ତତ୍ତ୍ଵ ପୂର୍ବଦିନର ବନ୍ଧୁଷକ୍ତ
ଏକ ଉଚ୍ଚ ଜଗତର କାମ୍ପୁ ୯
କୁମାର ବନ୍ଧୁଷକ୍ତ ଲକ୍ଷଣ
ସାମିଆଜ କାରୀ ପତିକାମାନ ଉତ୍ସମ୍ମନ
ଦେଇ କିନ୍ତୁ ସୁଖେ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ନିଜ ବନ୍ଧୁଷକ୍ତ
ସନ୍ଦରରେ ତୋପାନ ନ ହୋଇ ବଜଳାର
ପୂର୍ବାଞ୍ଜଳରେ ଭାବୀ ପରାମର୍ଶଦେଇ ତଥାକ
କିମ୍ବାକାରୀ ଯାଏ କଲ୍ପନାରେ ଅନେକ ହୌକ
ବୋଟାରସହିତ କିମ୍ବା ମର୍ମା ହୋଇଥାଏ ଏକନ-
ଗରେ ମୟ ଯେତେଥେ ଦିନାୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ
ଦେଖୁଛ ତୋପାନ ହେବାର ସମ୍ମାନକା ଥିଲା
ଏବଂ ସାହେବଙ୍କ ଭାବନା ଅକ୍ଷୁ ବନ୍ଧୁଷକ୍ତରେ
ଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।

ଗତମୟାଦରେ ଯେବେ ଦୂରଭାଗ ବଜାଳି
କଲ କିମ୍ବାକୁ ସିକାର ମମ୍ବାଦ ଲେଖା ହୋଇ
ଥିଲ ତହିଁ ମଧ୍ୟର କାହାର ପଣ୍ଡିତେବେଳ ମଞ୍ଚକର
ଦୀଲାର ବିକା ଶ୍ଵରତ ହେବାର ପଣ୍ଡିତେବେଳ । ଏହା-
କର ବନ୍ଧୁବର୍ଗ ଏହାଙ୍କ ଜାହାଜର ଫେର-
ଆଗିଲେ । ଅମରାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ-
ନିଜେ ହାଥୀ ଦିଅବ ଜାହାଜୁ ହି ବିନ୍ଦୁ
ଦେଖିଯାଏ ?

ପ୍ରେସ୍ ପାତାକୁ କୋଳି, ଯେ ବିମୋଚନ
ଦିଲା ଏହି ମହାଶ୍ଵର ହୃଦୟରେ ଉପରେ ହେଉ
ଥିଲାକୁ ଲାଗୁ ହାତରେ ଥାଏ ଏକାହଙ୍କାର

କରୁଥିବା ନାମ କୃଷ୍ଣବୁଡ଼ିଗୋପାଳ ଦେଖିଲୁ
ଏହି ଅଜୟର ନାମ ଯିବାମନ୍ତରାବ୍ୟବ ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତାଳୀଙ୍କ ପାଇବା ଆଗାରେ
ଏହି ଦୂର୍ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଚିହ୍ନିତକର୍ମବସ୍ତ୍ର ପରାମା
ଦେବା କାରାର ଯାଇଥରୁଛି ନମଶ୍କରି ଅମୁଦେ-
ଗୀପୁମାନଙ୍କର ବିଳାତରୁ ଯିବାର ବୁଦ୍ଧି ହେଲା
ଏହି ଏହାଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ମୁଗ୍ଧମଳ ହେବ ଜାହା
ମାତ୍ର ଲାଗି ହେବ ଏହି ଅମୂଲ୍ୟକର
ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ବନ୍ଦାରସରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ଵାନରମାଳାକୁ
ଶ୍ଵାପନ ନିମିତ୍ତ ଗବର୍ଟ୍ଟମେଣ୍ଟ ମାସିକ ୫ ୦୭୫ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞା କରିଥାଇଛନ୍ତି । ବାଲକା
ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ଜନଶ୍ରେଷ୍ଠ ମେମ ଗ୍ରେବ୍ସ
ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉତ୍ତ୍ରବିଧାଗକ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରିରରେ କେବେ ଗୁଡ଼ିଏ କୁଟୁମ୍ବ ବାସ୍ତ୍ଵ
ଦେବାନ୍ତ ସେଠାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ କୁଟୁମ୍ବ ମାର-
ବାର ଅଶ୍ଵ ଦେଇଥିବାନ୍ତି ବୋଲି ଅପୁରୁଦଳାର
ପଦିବାର କଣେ ପଦଗ୍ରେରବ ଉଚ୍ଚ ଅଶ୍ଵରେ
ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ କହନ୍ତି ଯେ ଦୂର ଏହି କଣର
'ଧର୍ମଧ କାରଣ ସମ୍ପ୍ରକୁ ଦଶ ଦେବାର ଅବ-
ତ ଆଏ । କୋଠ ହୁଅଇ ପଦଗ୍ରେକର
ଏମୁକ୍ତ ପଞ୍ଚରେ ମନ ଦଶବିଧ ଅଳନ ପ୍ରତଳ
କରିବାକୁ ବହାନ୍ତି । କେତେ ଦୟକୁ ଅନୁଭବ-
ତା ।

ପାଞ୍ଜିଶୀଧୂର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗୁଜାରାଜଗର୍ଭ
ପାଞ୍ଜରେ ଦୂର ରେଳଗାଡ଼ର ହକ୍କ ଲାଗିବାର
ସମ୍ମାନାଥଙ୍କ ଏକ ବୁଝି ପୁରୁଷଙ୍କ ପରିଶାଳା
ଆମୁଖର ମାଧ୍ୟମରେ ଚଲାଇବା ହେଲା ଆପଣଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ଦୂରରେ ଅନ୍ୟ ମାର ଅନ୍ତିବାର
ଦେଖି ଅଭିନନ୍ଦ ସହୃଦୟ ମନ୍ଦରତ୍ନର ପଦକୁ
କଳ ଲକ୍ଷିତେଇ ଅନ୍ତର୍ଭେଦରେ ମୁଜାରଷ୍ଟେସନ
ପଛକୁ ଗାନ୍ଧି ଦେଖି ଅନ୍ତିବାର
ଦିବାରଣ ହେଲା ।

ଭକ୍ତ ପଦି କାଷାନ୍ତା ନକ ବୋଥ ହୁଆଇ କଲାଲିମ୍-
ନେ ସିବିଳ ସର୍ବତ୍ରମରାଷ୍ଟର ରେ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେବାର୍ଥୀ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହାନ୍ତି ଯେ କହନ୍ତି ଯେ କାଇପରା-
ବା ଦିର ଶିକକର ଦେଖାଯି ବିଜ୍ଞାପତି ଉଠେଇ
ଦେବା ଅପରାଧଗେ ଦୋଷ ହେବା ସମ୍ମାନେ
ଏହି ମୋଦି ଅଚିକା ଆର୍ଦ୍ଦକଥା ଅପର
ଭାଲାକ ମରିବେ ବୋଥ ହୁଆଇ ହିନ୍ଦୁନର
ଦେବେ ଏବା ଉଠେଇ ଦେବ ଶେଖନ୍ତେ ମନ୍ତା-
ଦେଖି କଲାକ ରାଜ୍ୟରେ ମେତେ ମନ୍ତରେ ରାଜ

ଯଥର୍ ! ଅପଣାର ଦୋଷ କେତେ ଗୋଟିଏ
ଦୂର୍ଘ ହୁଅଇ ?

ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶୈତା ହେଉଥି ଆଜି କାଳ
ସମ୍ବରେ ତଳ ବିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ମୟପ୍ରଦେ-
ଶରେ ରେବେ କୁଣ୍ଡ ତୋଳାଇବା ବାରଙ୍ଗ
ଏବେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ସେ ଏକ ସପ୍ତାହ
ମୟରେ ତରାକି ମୁହଁପ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଦିନ
ନେଇଥାଇନ୍ତି ।

ଖେଣ୍ଟୁଙ୍କ ଉତ୍ତିଥା ଧାରମସ ହନ୍ତାଦ ପୀତ୍ତ
ଅଛିନ୍ତି ସେ କହିଗଢ଼ି ତନକାରେ ଏତେ-
ବେଳେ ତୁମ୍ଭା ଭାଇ ଫୁଲେ ପଞ୍ଜିଆରୁ ଦିନେଷରେ
ଶିଥୁରୁ କଲାରେ ଅଥବା ବରକାରୀ ପାହାୟ
ଦାନଗ ବିଶୁର ଉପାଦ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲେ ହେ
ବେଠାକ ଦୂର୍ଗାଙ୍କ ଲେଖମାନେ ଅନୁକୃତ
ପରିଦାନ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଅନାହାରଗେ
ପାତର ହୋଇ ଦେଇ ମନ୍ଦାର ଅବସ୍ଥ କଷ୍ଟ
ଅଛି । ତୁମର ହରଧୂ ପ୍ରଥାନ କମ୍ପିଯୁରୁ ଡର୍କୋ-
କଲାରୁ ପ୍ରମଣ କରିବାରୁ ଗଲେ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ
କହିବାର ତୁମ୍ଭ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ନ ଅବିଲେ
ଶାହାର ଅଗମକ ହୋଇଥିଲେ ସେ ମୁହଁ
ଦେବତାଙ୍କ ପୁରାକ ସତ୍ୟପୁରମାନ ଅନନ୍ତର
କରିବାରୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇପାରେ ।

ଧାରୁଲବାର କହିଲୁ ସମ୍ମନ୍ତ ଜୟାରେ ଦୋ-
ପିଏ ବୃଦ୍ଧକ ମନ୍ଦ ମର ପରିଷ୍କାର ଦେଖା
ଯାଇଥିଲୁ । ସେ ମନ୍ଦ ଲମ୍ବାରେ ୫୦ ହାତ
ହେତାରେ ୫ ହାତ ଏକ ଭଳିରେ ୫ ହାତ
ମାହାର ଅଛିକୁ ଆଣି ରଖିଦେ । ସବାପେ ମାନ୍ଦା-
ର ବୁଝଗୁ ମେମଞ୍ଚଠାର ଜର୍ବ ପାଠ-
ୟ ଉପରେ ପାଇଁ ଥିଲା ।

ବୋଲେଇ କିବାପାଇ କାହିଁବାରେ ଯେ ଦେଖିଲୁ
ମେଘମଳେଟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛିତକୁ ଚାହିଁଲୁ
ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ପଠାଇଅଛିନ୍ତି ଯେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ମଧ୍ୟରେ ପଦିକା ନାମରେ ହାତରେ ପାଇଲେ
ଦେଇଥିଲା ମହିମାରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିବ
ହିର ଦେବାମୂଳର ଭକ୍ତ ଜଣା ଦଶବିଦ
ପଦେ ପଦିକାର ଅଞ୍ଚଳାଙ୍ଗକ ସାଥୀଗଣ
ଦେଇଲୁ ରାଜୁଲାଗ୍ନୀ ଦରକା ହମିଙ୍ଗ ଦରକା
ତୁମିକ ଦିଗରୀ କାହିଁ ହେବ । ପାଞ୍ଚମ-
ର ପଦିକା ସତ କଷ୍ଟପୁରେ ତରବୁନ୍ତିଠାର
ପାଇଥିବାର କଞ୍ଚାପନ ଦେଇଥିଲୁ ।

ଏହି ଭାଇନାଥମିଳିକା ସହିତ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନପରୀକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିଆର ପଦବୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା

ପ୍ରକାଶନ ମେଲି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଛାତ୍ର ବି

ତା ଏ ରଜେ କୁଳ ସନ୍ଦାତ୍ତେଷିଦା । ମୁଁ କେଣ୍ଟ ବୀକୁ ସନ୍ଦାତ୍ତେଷାଲ୍ ଶକ୍ତିବାଚି } ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ହେଲା
ମଞ୍ଚସ୍ତଳ ପାଇଁ ଡାକମୀପଳ ହେଲା

ବନ୍ଦିଦେଶର ପୁଷ୍ଟି ଛଳର ବଜାସ ।
ଗତମାସ ଜା ୧୭ ରିକରେ ବନ୍ଦିଦେଶର
କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଓ ଦିଗୋଷଣାଙ୍କ ଜାକା ଓ
ଯମୋହିର ଲିଲାମାନଙ୍କରେ ବର ବଜାସ ହୋଇ
ଅନେକ ଅଗ୍ରହୀ କରିଥିଲୁ । ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହା
ମହିଳାରେ ଯେଉଁ ବର ସମାନ ହୋଇଥିଲା ଏ-
ବଜାସ ଉତ୍ସବ ଏବଂ ବେବଳ ଏଣିକି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ଯେ ଉତ୍ସବର୍ଷମାନ ପରି ବର୍ତ୍ତମାନର ବର ସ
ସବୁରେ ସମାନକୃତ ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଇ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁଠିରେ ଏହା ପ୍ରଭାବ ହେଲା ଯେଠାରେ
କପର୍ମିନ୍‌କ ନଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ତାହା ରମ୍ପା-
ଲିଙ୍ଗର ବୁଝାନ୍ତମ ପରାମର୍ଶ ହେବା । ତେରିବୁସୁ-
ବରେ ପ୍ରକାଶିତ ମୂଳକାର ପୂର୍ବ ଉତ୍ସବ
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲକ ଉପେର୍ବି ଏହା ସଂକଳିତ ହେଲା ।

ବରିର ହାତରେ ଏଦିନ ସକାଳ ଯେଠିଲୁ
ସମୟରେ ବଜାୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଅପରିଷଦ୍ଧ ଗୁ-
ରିଯାଶା ସମୟକୁ ଥର ପ୍ରବଳ ହେଲା । ଦେଖି
କୌଣସି ଜାପାରେ ଜୀଳମୟ ହେଲା ଓ ପ୍ରାୟ
କୌଣସି ଏବର କୁଠା ରହିଲ ନାହିଁ ସବି ଘର୍ଷଣା
ସମୟରେ ଚର୍ବିଗରେ ପଢ଼ିଗାଇ ଦେଖାଗଲା ।
ଜୀଳଶାନା ଦୂରର ବବାଟ ଛାଇଯାଇ ଛାଇର
ପଳୁଷ୍ଟ ଜୀବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲ ଏଥରେ
କୁଦୁରୁକୁ ମାନାନ୍ୟ କଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ପୂରଜନ
କରେଣାରମାନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁଲପର ଓ
ପୁଲପ ଥାନାରେ କୁମିଥାତ୍ର ହେଲା । ଘଳକଃ
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଏବ ଥରହର କିମ୍ବାନ ହୋଇ
ଥିଲା ଅଳକନ କଲା ଏବଂ ଜାପରେ ଗୋଟିଏ

ମୁଁ ଲୋକା ଦୃଶ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ । ଗୁଣ ଘାଣା-
ଠର ଜାପାର ବୃଦ୍ଧତା ଲଦିଗୁମାନ ଉପରେ
ହୋଇ ନଗରକୁ ଯୌଜ କରିଦେଇ ଏବଂ ପ୍ରତି-
ମୁଁ ୧୦୭ ଶ୍ରୀ ଗର୍ବନ ଓ ଉତ୍ସବର
ପରାମର୍ଶ ପକର ପ୍ରଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦ
କରେ । ୧୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପରିଚାଳନା
ହେଲା । ଆରଦ୍ଵି, ପାଞ୍ଜାବାଲଙ୍କେ ହରାନା
ଅବସ୍ଥା ଯେ ଦୃଷ୍ଟି କରିପାରି ସେହି ଏବା ଏହି
ପୁଣ୍ୟ କଲନା କରିପାରେ । ରାଜପାତ୍ର
ବୃଦ୍ଧ ଚର୍ଚୁପାତ୍ର ତୁମିରେ ପଡ଼ନ ଓ ଲୋକମ,
ନେ-ଆବାସ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ କରିଲା
ପାପ ଭଗ୍ବରତଙ୍କ ତୁମଣ ଓ ନାହିଁ ଏହାବେଳକେ
ଲୋକାମୂଳ୍ୟ ଦେଖି ବେଳେ ଲୋକର ତୁମ୍ଭୁ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବ୍ୟପ୍ତ ନ ହେବ ? ଏଥିରେ ଜେତେ
ଲୋକର ପାଶ ନାହିଁ ହୋଇଅଛି ଜ ଯାଇ
ନାହିଁ ଥିଲୁହି ରାଗେର୍ବି ବେବଳ ଛନ୍ଦେଖି
ଲୋକ ମରିଥିବାର ପ୍ରବାଗ ପାଇଥାଏ ।

ପରିଦ୍ୱାରା କଣେ ପଦପ୍ରେରନାର ସମ୍ବନ୍ଧ କରି
ଜଣାଗଲା ଯେ ସେଠାରେ ମନ୍ତ୍ର ଏ ବଳ ପର
ଲିଖିଥାଏ ଏହିପରି ଧନ୍ତା । ସେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ଏହି ପଦାବର ଶୁଣି ଆବ ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଉଚ୍ଛ୍ଵା
ହୋଇଲା ଏବଂ ପଞ୍ଚାଶବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତରନ ବୃକ୍ଷମାନ
ମୂଳର ଉତ୍ସାହିତ ହେଲା । ଏବର କୁଠା ବାଉଁଥି
ଓ ଗଛ କାଳ ପଦରେ ନଗରର ବାଟ ଲାଲ ସମସ୍ତ
ପର୍ଦ୍ଦା ଲା । ବାର୍ତ୍ତାଗତକୁ ଅଥବା ଦୁଇ-
ପାଦ ଏବଂ କଥାଗତମାନ ଅଗର ମୁକ୍ତମାବେ

ଫାଲ୍) ହୋଇ ଚରଣଟି । କରନ୍ତି ମାତ୍ର
ଦିଗେଷଙ୍ଗ ନଥା ଓ ଗରରେ ଶତ
ଲେବ ନାନ ହୋଇଗଲେ ଏହ
ଲୋକ ଓ ପ୍ରାମ୍ଯସୁ କଳମଣ୍ଡ ହୋଇ ବୁ
ପକୋ ଅବିଧୂତ ମମ୍ବ ଲଜ୍ଜରେ ଭୁଦିଗଲେ
ନଥାକଳ ଫୁଲ୍ତ ଉତ୍ତର ଉଠିଥିଲା । ଫଳରଙ୍ଗ
ସାବଲ୍ଲୟ ଦେବନୀ ତେଜନ ପଦାର୍ଥ ଯେ
ଯେତେବୁଲ କାହାରେ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାହା
ହୋଇଥିବୁ ଏହ୍ୟ ବଜାସ ଆଚି ବୁଦ୍ଧଲୋକ
ମାନେ ପୁଣେ ଦେଖି ନ ଥିବାର ବହନ୍ତି ।

କେତେ କର ସାହୁ ଜଗାନ୍ନାଥ

କଟକର ହାଜଗଣ, ନା ପୁରେ ତେଲଗନୀ
ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ସମ୍ରତ ତାହା ସଠାଇ ଉଠିଆସି
ଦଳେକୁଣ୍ଡା ଦବେଶ କାଟଗେ ହୃଦୟରେ ହୃଦୟର ବୋଇ
ଥାଇ । ଏଥରେ ଯେ ଅନେକ କଥାର ସୁଷାର
ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ହାଜର ବାଲ୍ମୀକିନେ
ଆଜ ପୂର୍ବପ୍ର ସ୍ଥେ ତୁଳାବୁ ପ୍ରଦିନ କବେଶକୁ
ଶୋଭୁ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯେତେବେଳେ
କାହାନ ପ୍ରସ୍ତୁତନ ବଚନ୍ତି ତାହାକୁ ଜେତେ-
ଦେଲେ ଅନ୍ଯାୟରେ ଉପହିତ କରି ଦିଅସାଏ
ଏ ତୁଳା ଅର ଗୋଟିଏ ଗପ ଆଶ୍ଵା ଏହି
ଥିଲା ଯେ କପ୍ରିଲେବ ଟେଟ୍‌ର କରରେ ଘନିଲା
ଜିନି ନଜାର ଦେଇ ପ୍ରଦିନ ବିବା ଅସିବା
ବିବାରେ ପୂର୍ବର ତାହାର ଯେତେ କେବା

ତେ ଅପମାନ ଦେଉଥିଲ କାନ୍ଦାରର ଦିଗଭୋଲ
ଭେଦେ ଦୁଃଖ ଦାସୁଳ ନ ଥିଲ ବିନ୍ଦୁ ଦର୍ଶନ ନ ହେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଜାମା ନିର୍ବାଚନ ହୋଇଥାଏ
ଏବେ ବୁଝ ଘେଷ ଧୟାନ୍ତି ଦାରୀ ବାନ୍ଧି
କରେଣୁ ହଜାରେ ରହୁଥାଏ ହୁଏ ପାଇଲେ
ପରକୁ ଗଲ ନଚେତ୍ର ଯେବେ ଅପରାଧୀ ହେଲା
ତେବେ ଜାହାର ଅପମାନ ଓ କ୍ଲେଶରେ
ଦାହାର ପଥିଗ ହେବା ?

କରେଣ ବିଦ୍ୟରେ ବାଜନମାନା ହେବାର
ଏ ମସ୍ତ ମରଳ ହୋଇଥାଲୁ ସଜ୍ଜ କିନ୍ତୁ
ଦର୍ଶନାନ ଛାସୁ ସମୟରେ ଘେଠାରେ ରହ
ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଅତି କ୍ଲେଶକର ବୋଲ
କୁଟକୃଷ୍ଣାରୁ ଜନେ ପଦସ୍ତେରକ ଲେଖି ଆଚନ୍ଦ
ଅମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥିଲୁ ଗତ
୧୯୧୦ ଦିନରେ ଯେବେଳ ଶ୍ରାବ୍ଦ ଗ୍ରେ
ହେଉଥାଇ ଉଚ୍ଛଵି କରିଲାର ପଦୋକ୍ତନ କା

ନେ ଶୁଣିବାରେ ଗାତଳ ଦାୟ ଆଶାରେ
ତ କେହିଅବା ଏହି ବାହାରିଥାର ସହିତ
ପଞ୍ଚଥରେ ପଢ଼ି କାହାର ଲୋଗ କଲେ ମାତ୍ର
କହିବାରେ ନିଜାମ ବୁଝି ହେଉଥାବାବା
ଅବୁ ତାହାଙ୍କର କାଜର ରହିବା ଏହି ବାହାରିଥାର
କରିବା ସ୍ଥାନରେ କୁଠା କଳା ଅଛି ମାତ୍ର
କାହାରେ ଦାୟ ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ଅବୁ କାହାରେ
ଏହି ଏବନ ତୁମ୍ଭାଗ କଳ ଏତେତଳକୁ ହେବାର
ଏହିଅଛୁ ଯେ ପରିବ ବାଟେ ମାୟ କାୟ ଧିବା
ହାହଁ । ଏମନ୍ତ ଶୁଭର କବାଟ କଲ ହେଲାବା
ଯ ହେବ ଦେଖିଲେ ଅର୍ଥାର୍ଥ କାହାରେ
କାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନନ୍ଦ ଉଚ୍ଚରେ ପରି ପରାଶା ମନ୍ଦିର
ଅଛି ବ୍ୟାମୂରେ ଶୁଭ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ
ଏହିରେ କହି ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକ ଉତ୍ତାପନ କାହାରେ
ଏହିଦେବକର ଏ ଦିଶାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଘରିବା
ଅବରାକ ଯାହା ହେବ ଅବେମାନେ ଅବରା
ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏହାର ଯେଉଁପ ପରିବା
କାହାର ଅବଶ୍ୟକ ଜାହା ହରିବାରେ
କେଳକର ଦ୍ୱାହେବ ତିନି ଜରି ନାହାନ୍ତି ।

618

କଣ ମରଖାନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିଯରେ ଭାବିତରେ
ତ ଲାହୁରେ ଶାଷ୍ଟିର ଉପରେ ଦୂରେ
ଅନୁରବ ହେବାର କଣ ଯାଏ । କେତେ
ଜହାନ ଯେ ଏମନ୍ତ ଶାଷ୍ଟି ପ୍ରକ୍ରିଯାରେ

ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ମୟୁଦେଶସ୍ଵ କାନ୍ତି
ନାମକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏକବନ୍ଦରେ ଜଳ ଏ ବଳି
ଦେଖିଥ ପ୍ରାଣ୍ତକଳି ମୃଗି ଘେରେ ମରି
ଯାଇଥେଛନ୍ତି ଏହି ମୟୁଦ ଜଳ ଏ ବିତ୍ତନାମେ
ମରି ପରିଥିବାର ଦେଖି ଯାଉଥିଲା । ବୟସ୍ତ
ରରେ ଏଇ ମୟୁଦିତ ଦୁଷ୍ଟ ପରିମାପକ ହାତରେ
ପାରିବ ଏଣ ଅଂଗ ପରୀଳି ଏବଂ ବହୁଦେଶୀ
୧୫୦ ବରା ୧୫୫ ଅଂଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ଥିଲା

ଏପୁରୁ ହୁଲରେ ଲୋଭିତା ବୈଶ ସବା
ହୋଇଥାଏଛି । ପଦିମାଧୁଳର ଅବସ୍ଥା ଏହିଲ
କୃଷ୍ଣଗଜେଠ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଅଗ୍ରାରେ ଅଢ଼
କ । ଏ ମୁଖ ବୈଶରେ ମରିଲାରେ ଏ
ଅନେକ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବାଲ
ଛିନ୍ଦବାସୁଧାର ଥର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏଠାଚାର
ଦର ଉତ୍ତରପତି ଯନ୍ତ୍ରରେ ପାଇବ ଏଠା ଅଠା
ହଠାତିଲା ।

କ୍ରିବରେ ଗର ଜନକରଣେ ଯେବେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ହୋଇଅଛି ସହ ଲେବେହେ ଦେବ
ନ ଥିଲା । ଦବୀଜଗରେ ମୂର୍ଖଦେବତା ଏବଂ
ଅଗିବୁଝୁଣ୍ଡି କଲେ ଯେ ଯେବେ ୧୫୭
ନେବ ହେବ ଯାତ୍ରାକାଳମେ ୧୫୮
ଲୁଚ ରହିବାର କଲ ଓ ୧୫୯
ଆପର ସାଥାରଙ୍ଗ ଗର ଘରେ ୧୬୦
ପାରିଛି ଆହୁତି ନାହିଁ ତାହା ପାଇଁ
ଏହି ପାରିବାର ବର୍ଷା ବିଶୁଦ୍ଧିନ ଯେ ଏହା
ହରଥାର ତାହା ଅବଧିନୟ କୁଆ ପାଇଁ
ଏହି ମୁଦ୍ରା । ସେଇରେ ଗଜାନାମତ ଉପହାର
ଗହାର ପର ବୁଦ୍ଧି ଏହି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ
ନାହାଏକାର ପୁଣ୍ୟ ଅଗଳା ଜତହେଉଥା
ଓ ଗାସ୍ତ୍ର ବର୍ଷା ନ ହେଲେ ରକ୍ଷା ଦୟା ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯମ୍ପୁରେ ଜଗନ୍ନାଥ
ସମ୍ମରଣ ଗତ ସତି ହ ଅତି ଅନନ୍ଦରେ ଆ
ବାହୁଦିଲାଇ । ଦବୀଜଗର ଯାବିଲୁଧୁ ୧୬୧
ରାଶିର ଲକ୍ଷ ଯଥ ଦ ଦର୍ଶନରେ ୧୬୨
ପରେବେ କିମ୍ବା ଜଗା ।

ବନ୍ଦନ୍ୟାଦାର ମୃତ୍ୟୁକାରୀଙ୍କାରେ ଉପରେ
ସମ୍ମରେ ଏହାର ଦିଧାନ କର ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଗଭ-
ବାର ଦୂରନ ହୋଇଥିବାକୁ । ବାନ୍ଦଜ ରେ
କରିଗର କେତେବେଳୀଙ୍କାରେ ପରେଷ ଚାଲନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଲୋକକ ଚାଲି ପରିବୋ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ପ୍ରଦର୍ଶନର । ହାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏବେର ବନ୍ଦନ୍ୟାଦାର କୁ ଏ
କର ବିଜେ କରିଥିଲେ ତେ କରିବାରେ ଏକ

ଦୁଇ ଥିଲା । ଏ ପୁରୁଷଙ୍କର ଗଠନ ତୁବ ଏ
ପରିଣ୍ଟି ବିଜେହେତାର ଉଚ୍ଚା ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ଥିଲା ହରରେ ପଣ୍ଡା ପରିହାତ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଗାନ୍ଧି ବୀଜା ନ ଥିଲା । ଅର୍ଦ୍ଧନାର ମରଳ
ଅଧୋକ୍ଷଣ ଆ ପୁରେ ଓ ଯଥାଯୋଗେ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଦର୍ଶିବାରେ ତହା ଦେଖି
ଅବୁଳ ଅନନ୍ତ କରି ଦିଲେ ।

କାନ୍ତିରଙ୍ଗ

ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମିନୀ ପାତ୍ରଙ୍କିଳୀ
ପର୍ବତୀ ପାତ୍ରଙ୍କିଳୀ ପର୍ବତୀ ପାତ୍ରଙ୍କିଳୀ
ପର୍ବତୀ ପାତ୍ରଙ୍କିଳୀ ପର୍ବତୀ ପାତ୍ରଙ୍କିଳୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କହୁଣୁବ ଅରିଛୁଣୁ କଲେବୁର ଜୀବିନ୍ଦୁ
ସାହେବ ହୃଦୀ ମେଘଧାର ବାବୁ ଗମୁଗେଖେ
ବନ୍ଦେବପାତ୍ରମୁ ତେପ୍ତାକଲେବୁର କାହାକ
କରିବ ବାବୁ ଜେବାଥାରେ କେବଳ୍ୟତ୍ତାଗି ବିଦ୍ଵାନ୍
ହେଲେ ଏବ କରିବ ଜୟାମନ୍ଦେବୁର
ବାବୁ ବାଲାନ୍ତା ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରକୁ ଗଲେ
ଅଳ୍ପକାହୁ ହେଲା କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରା କରେଥାଇବା
ମଞ୍ଚରେ ଉଠେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଯୋଜନା କରିବ
ବିଶ୍ଵାନ ସେହମଧରେ ଅଛ ଏବ ଯେ

ଏକ ସେଣ୍ଟା ସେଠାରେ ପ୍ରବେଗହୋଇ ହୀତା
ଚରୁବିନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରିବାର ତାହା ଦେଖିବା-
ଯାଇଁ ଦେସର ଲେବ ସେଠାରେ ଏକଠିତ ଦେଲେ
ଏବ ପୂଜ୍ୟ ସର ମେଳ ନମ ସେଠାରେ ଉପହିତ
ଥିଲେ । ସେଠାର ଦେଖିବାକିଲେକୁର ଏ କାଳ-
ରେ ଉଚ୍ଚ ଝାଇରେ ଉପହିତ ଦେଇ ଏ ଗଣ-
ପ୍ରତିଲ ଦେଖିବାର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଅନୁସବିର
ପ୍ରବେଶର ଅନ୍ଧାରଥରେ ଦୋଷା କର ତଙ୍କୀ
ଅର୍ଥବ୍ରତ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ ଏବ ଏକଜଣ କିନ-
ତୁଳନ ସେଠାରେ ଉପହିତ ଥିବାପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଏ
କଥା କହାରେ ନ ହରିବାର ଦର୍ଶନ ତୁମିରିବୁବା
ଅପରାଧରେତାହାରୁ ଦୋଷା କର ତଙ୍କୀ ଅର୍ଥ-
ବ୍ରତ ଦିଆଇ ଦିଲେ । ଏଥିପ ଦର୍ଶନିଥାର
ଅଭିନ ସରଜ ହୋଇ ନ ଥିବା କବେଚନାରେ
ଥିଲୁ କବ କରିବାକାରୀ ମନ୍ଦିରମାର କାଗଜ
ପରି କରିବାକାରୀ ଯାଉଥିଲା ।

ଅମୃଗାନ୍ତର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରଙ୍ଗ ଲେଖିବୁ
ଯେ କର୍ତ୍ତମ ନରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଦିବସ ହେବ । କି ।
ବାମତୀର ଗୁଣେ ଦିଲ୍ଲିନନ୍ଦେରେ ବାହୁଦୂର
ଦେବନ ଏକ ଗେଣୁର୍ବର୍ଷକୁ ଥ୍ର ଭବର ସେ
ପରିପୁର୍ବକୁ ଥର ଅଛେକାର ଦୁର୍ଗର ଗ୍ରହ-
ରେ ନେହିରୁ ଏକ କଳଣୀରେ ଗୃହମୟତେ
ଶ୍ରୀନାରାଯଣ ଦେଇ କଳଣୀ ମହିରେ ନିଜ ପାତ୍ର-
କଳ । ଦେଇ ବନକର ଦେଇଲେ ଧ୍ୟାନ୍ତୁ କଳଣୀ
ମୁହଁର ବିଶ୍ଵଳୁ ଭବ ହୋଇଥାଏ ନେହି ଗ୍ରହ-
ରେ । କଳଣୀମଧ୍ୟ ମନ ଦେଇ ଭବନ

ଅରୁ କୁଳ ଦିନା ନେଇଁ ଯେ-
ପର୍ବତ ମୁଖ ଦାହାର କରୁଥିଲ ସେଇଁ
ସେ କିମୀ ଦେଉଛି ପର୍ବତ ଏକଶେଷ
କିନ୍ତୁ ବିଶାଙ୍କାରେ ଆପଣ

ଶାତ୍ର ରଜାକରବେଳ ଅନୁମତ
ସପ୍ତକୁ ବଧକଲ ଓ ସେବନ୍ତି
ଦୂଲା ଦୋଷ ତଙ୍କ ମୁଖର କରିବ
ଗୁଜାମରହୁଥ ତତ୍ତ୍ଵର ଲୁ ଅପଣା-
ଦୂଲା ପେହଳ ପୁକଶାପାରେ ବସାଇ ଆପଣାଗ
ଦୂଲା ଦାରୀପଦ ଧୂଲ ତାକୁ କଲାଜାକ
କାରୀ ଦେଖୋଗର୍ବ କରିବାର ଆଦେଶ
ପିଲାକୁ ପଞ୍ଚକୁ ପ୍ରତି ହେଲେ ଅମେଷ
ତୟ କେତେବ ରାତ୍ରିଲେବକ ପ୍ରମୁଖ
ଅନନ୍ତା ରହାଇଥିବୁ ।

ଦୁଃଖେ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ଜଗତରେ ଏହା ବୁଝନ୍ତି କନ୍ତୁ ବୋଲି
ଏ ମୁସାଫି ଆମ୍ବିଅଛି ଯେ

ସେଠାର ପାଗଲଙ୍ଘନାରେ ଜଣେ ଯୁବା ଛମାସ
ହେଲୁ ଗୟନ୍ତି କରିଥିଲୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏକଥର
ମୂଶା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ କାହିଁ ପାଶୁ ମା ଏ ମ
ହେବ ଏବେଳୁ ପାଗଲ ବୋଲି ପାଗଲଙ୍ଘନାରେ
ଭର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପୂର୍ବ ସେ ଜଣେ
ପରିଦ୍ରମା ଓ ସହ୍ରାକ ଥାଇ କିମ୍ବାରିଗା କରି
କରିଥିଲା ଏବଂ ପରିମେତ ହରିମୁଖ ୨୦୦ କା
ଜମା କରିଥିଲା । ଦିନକରେ ସେ ଝଙ୍କା ଦେଇ
ଦେବାତ୍ମା ଘର ବହାରି ଗଲା ଓ ଝଙ୍କାକୁ
ଗେଡ଼ିଏ କାହୁଡ଼ ସଙ୍ଗତରେ ଧିଙ୍ଗି ଦେଇ ।
ଏହା ଦେଖି ତାହାକୁ ପାଗଲହାସପାତାଳରୁ
ଯେତି ଗଲେ । ସେଠାରେ ପରିଷ୍ଵବାର ଅନ୍ତିମ
ଛଳମୁଖରେ ସେ ନିଦ୍ରାକୁ ହେଲା ଓ ଜଦକଥ
ସେହି ଅବସ୍ଥରେ ଅଛି । ଅନେକ ଉପାୟ
କଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହାର କହିବା ଭାବିବାର ନାହିଁ
ସେ ବୋର କିନ୍ତୁରେ ପଢ଼ିଥିଲା । ପ୍ରଶରମା
କାରଣ ତାହାର ନାକବାଟେ ନଳ ଦେଇ
ଅହାର ଦଥ ଯାଉଥିଲା । ହାତୁରମାନେ
କହନ୍ତି ଏ କୁଦିମ କିନ୍ତୁ ଏହି ତାହା ବାତୁଳ-
ଲାଗ ଫଳ ଅଚିରା

ଅଧ୍ୟାପକ ପିଲାପୁସ୍ତ ସାହେବ ଏବଂ ମାନେତ
ସାହେବ ପୁରୀ ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରି
ଦୁଃଖର କଣ୍ଠ ଶମ୍ଭୁମ ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ
ନଗରେମଣ୍ଡଳରୁ ଦଳାଳିଙ୍ଗ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରତିଶର ନ୍ୟାୟ
ଦୁଃଖର କୌଣସି ଦେଖ ପଢ଼ି ଗାନ୍ଧା ହୋଇ
ପାରେ କି ନାହିଁ ଜିଦ୍ଧିଷ୍ଟଯୁକ୍ତରେ କରିଛ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ନାନ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସେମାନଙ୍କର ବୋଧ
ବୋଇଥିଲୁ ଯେ ଯେବେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଦୟମ
ଗନ୍ଧା କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଧାରିତ
ହେଉ ନାହିଁ ଜଥାପି କୌଣସି ସହକାରେ
ନିରନ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଜାମୁଗ ଉପାୟମୁ
ଇଲାଦିତ ହୋଇଥିବେ । ଉଚ୍ଛିତ ପଣ୍ଡିତ
ଦୂସି ବିବାହ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଯେ, ବର୍ଷର ଶାକ
ପ୍ରବଳ ଅର୍ଦ୍ଧଭାଗ ଅପେକ୍ଷା ମାତ୍ର ପ୍ରବଳ ଅର୍ଦ୍ଧ
ଭାଗରେ ଭୁଲିଥିଲା ଅଥ୍ୱକ ହୁଅଇ । ଅର୍ଥାତ୍ ମେ
ମାସରେ ନିରେମରି ସାଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟେ ୧୫
ଥର୍ ଭୂମିକଣ୍ଠ ବୋଇଥିଲୁ, ମାତ୍ର ପ୍ରଥାନି

ବର୍ଷାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନବେମ୍ବରମାହଠାରୁ ମେ ମାର୍ଗ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଡେ ୧୯ ଥର କୁମିଳକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥାଏ
ତଣିକି ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଳନ ଆଜିଦୁ
ଯେ, ପ୍ରତି ମାର୍ଗରୁ ଅନେକଥାଙ୍କୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣମା
ନମ୍ବୁରେ କୁମିଳକ୍ଷେତ୍ର ଅସ୍ଵଚ୍ଛ ହୁଅର, ବିପ୍ରମା
ଆଜମା ରଥରେ ଦେଖିପାଇଲା କୁଅର ନାହିଁ କିମ୍ବା

କଷ୍ଟର ଏହି ସକଳ ଲକ୍ଷଣ ଏହି ଦେମାନ୍ଦ
ଆନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ ତରୁ ଧୂର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା-
କୃତ ଦୂର ବା ନିଷ୍ଠାବ୍ରତୀନ ନିବନ୍ଧନ ତୁମିକୁଷର
ଆୟୁଖ ବା ଅଛି ଦୂରର । ଫଳଟିଃ ସମୁଦ୍ର
ଜୟର ତରଙ୍ଗ ନ୍ୟାୟ ତୁମିକୁଷର ସହିତ ମଧ୍ୟ
ଚନ୍ଦ୍ରସର୍ପଙ୍କ ଅକର୍ଷଣର କୌଣସି ଏକପ୍ରକାର
ସମ୍ଭବ ଅଛି । ପ୍ରାଚନକାଣ୍ଡାୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ
ଏକ ଶ୍ରାଵ ପଣ୍ଡିତ ଥେଲୁ ତୁମିକୁଷ ଗଣନା
କରନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି ।

ମୟୁରଦେଶର ଜଣେ ଏକଷ୍ଟ । ଅଗ୍ନିଶୂଳ-
ଶୃଦ୍ଧ ଜାତକପ୍ରସାଦ ଏକ ଜାଲ ମବଦମାରେ
ଅପରଥି ହୋଇଠି ୫୦୦ କୋ ଅର୍ଧଦଶ ଦେବା
ଏକ ଅଂରମୟ କାଶକାମ କରିବାର ଆଶ୍ରମ
ପାଇଥିବାକୁ । ଏ ବିଶ୍ଵ ଚରିତାନ୍ତର ଅତି
ହୌରସି ସରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ ଯେଉଁ ତୁମିରେ ହାତଦିନ ଶୁଦ୍ଧ
ପଥପ୍ରବୃତ୍ତି କରିପୁ ନିମିତ୍ତ ଏକ ଦେବକାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରେ, ସେହି ତୁମିର ଦଳଲ ପାତରା ଲକସରେ
କିମ୍ବା କେଳ ଯେ ପଢକାଣ ଅପରି

ଅନୁରଗିତ ଏକଜଣ ବୋଲି ତା
ହାତରେ ଦିବାର ଯେ ଦରି ଥାଏ
ତାହାର ବିଶେଷ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଦୋକାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଅର୍ଥକାର ହୁଅଇ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ମୃଦୁ ହୁଅଇ ଦାନ ନ କେତେ ଧୂଳାପର
ବସିବାର ଜାଗ ଉପରେ ହୁଅଇ ।

ମନ ୧୦ ଟା ପାଇର ୨୦୯ କମ୍ବର ମୋବାଇଲ
ନୂତନ ନୂତନ ମିଥ୍ୟାଦିଷ୍ଟା ଅନୁସାରେ ହେଉ
ଅବା ଅବିଜ୍ଞାନ ଏକଷ୍ଟା ଅନୁସାରେ ହେଉ,
ରତ୍ନର ମୃଦୁପେ ଅନୁସାରେ ଯଥେତ୍ତୁକାଳ
ଭୂମି ବିଗଲ କଲେ ବିଗଲ ମୃଦୁ ତମେ ରତ୍ନପତି
ଭୂମିକା ରୂପ ନ କର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୋକାନ କଲେ
ଦୋକାନଦାରମାଙ୍କ କିବଟେ ଉପଦ୍ରବ
ଦେଖକଲେ ମୟ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପ୍ରକା
ହେବ କେମନ୍ତ ନୋହେ । ସାରି । ୨୫ ମାୟେ
୨୦୨୮ ସାଲର ୧୩୫ ନଂ ମୋବାଇଲ ।

ବାହୁ ଦିରନ୍ତାଥ ଗୃହୀତରେ ଦେଇପୂଣୀ କଲେ-
ବୁରୁ ପଥିମ ଦେଖାଇ କଲେବୁର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଏପଦିର ଦେଇନ ମୟିକ୍ ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଆପଣି

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ଭିଜଳ ପ୍ରାଚୀକା ସମାଜମ
ଭିଜଳ ଦେଶଭେ

ବାର ସୁଧାର ମର୍ତ୍ତି ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ହୁଅଇ । କାର୍ଯ୍ୟ-
ବନ୍ଦରେ ମୁମଶ କହୁ କହିଲୁ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଅବଳ ପ୍ରଗଣାରେ ଘରିଲାଙ୍କ ପ୍ରାମ ହଜାରେ
ସଲମାନ ନାମରେ ଏକ ପଥକ ଅଛି ଜାହା
ରିଷରେ ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ମୁହଁ
ଥଥବର୍ତ୍ତୀ ଦେବାର ଅମ୍ବେ କୋତୁଳାଦ୍ଵାରା
ହୋଇ ସେହି ବିନରିଜିବୁ ଥରେହଣ ପର
ଯି କର୍ମକଳ୍ପାନ୍ତର ଦମଣୀୟ ମୋରୁ ଦରନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଓ ବ୍ୟକ୍ତବାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଉଷ-
କିନ୍ତୁ ଯହି ସବାମାଥୀରଙ୍ଗକୁ ଉଦ୍ଧାରେନ୍ଦ୍ରା ଅକ-
ଗନ ଦୂରବୀ ଅରୁକାଏ ଦେବାର ବିନୁଲକ୍ଷ୍ମୀର
କରିପୟ ଧର୍ମକୁରେ ଜାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଅପରାଙ୍ଗ
ଧର୍ମକୁରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେରଣ
କିନ୍ତୁ ଅପରାଙ୍ଗ ପ୍ରହରି ହୋଇ ଥାପିକାରେ ମୁନ-
ଦାନ କରିବା ହେବେ ।

ପୁନର୍ଥି ଏହା ବିଦିତ ଆହୁ ଦେଇ ଅମ୍ବା
କାଳି ଦେବତା ସେହିଶାନରେ କ୍ଷମାନଙ୍କର
କୌଣସି ଦେବତା ଓ ମୁଖମନ୍ଦିରଙ୍କର ପା

ଦୁଇ ଘେହସ୍ତାନର ମହିମା କୃତି
ଏଗିତି ଜାତୀୟ ମହାନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ରୋଗ

ବରେ କହୁବା କୁଦିବୁଣ୍ଡିମାନଙ୍କ
ଦୂରର ମିଶର ଓ ଜପ୍ତର ସଙ୍ଗ ପୁଅହ
କରିବା ଯୁଦ୍ଧା ଅଛନ୍ତା ଜାତାନ ସମୟରେ କେବଳ
କିମିତ ଅମ୍ବେ କିନ୍ତୁ ପବାଦ ଏଠାରେ
ଲୋଡ଼ିଲ୍ ରହିବା କିମ୍ବା ଏଥାର ଅମରିତ ହେବ କାହିଁ
ପ୍ରଭାକାଳରେ “ବନଗୁ” ନାମରେ ଗୋଟିଏ
ଅମ୍ବୁ ଥିଲା ତାହାର ଦୂରାରରେ ଲୋଡ଼ିମାନ-
କିର ଅବହିତ କରିବା ଲୋଗାର ହେବାର
ବଳଦେବ ଜାହଙ୍କୁ କନାମ କରିବା କିମିତ
ଅସୁଲିଷ କିନ୍ତୁ ସବ ଉପରେ କୁଦିନକୁହି
ବିଲେ (ଏହି ସମୟରେ ଜାହଙ୍କ ପଦର
ପଣ୍ଡରେ କହିଲା ସେ ପଦ ପିଲାକୁ ହନ୍ଦି-
ମନେ ପୁଜା କରିଛି ଓ ମାହମିଳ କରି ଶ୍ରୀଗୋପ-
ବି ଦିଅନ୍ତି) ଥୁଲେ ଘଲାୟିଲ କଲ ଓ କଲ-
ମହି କାହା ପରିରେ ଥାବନ ଦରେ “କିନ୍ତୁ ପି-
ତାରେ ” ତାକୁ କିମିତ କଲେ ଓ କେମ୍ବାହରେ
ମୃଦୁ ରହିଲେ ଏ ହେତୁର ବଳଦେବଙ୍କ
ମନେ କରିବାରେ ଦୃଶ୍ୟ କ୍ଷିଅର ତେବେଷା-
ନର କାମ ଅମ୍ବୁ କାମରେ “ବନଗୁପତ୍ରା”
ବୋଲି ତାଜ ହେଲ ମୃଦୁଥିବି କବଳିମାନେ
ବୋଲି ଯେ ସେ ଯାଇଲୁ ଅତିଧି କିମାଳ

ବନ୍ଦିକେଲେ ଜାହାଙ୍ଗର କରନ୍ତିକିନ୍ତୁ
ଦେଶମାତ୍ରେ ହିନ୍ଦୁଳ ବାନ୍ଧି-

119

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କାର ପାଇଁ ଅଛି ଏ ବିଷୟ
ଦେଖ ଦେଖ କ୍ରମିକାର ବେଳେ ସମ୍ମାନ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନ କରି ବିମୋହିନୀ
କ୍ରିକରେ କ୍ରିକରେ ଦତ୍ତ କରିବା ରଚନ
ମଲିମାନ ସାନ୍ତ୍ଵନାକ ଗୋପା ଅଧେମାନ
ପୃଷ୍ଠା ପୃଷ୍ଠା ପୃଷ୍ଠା ମେଳୁଛିଛୁ ମୂରମାନ
ମନ୍ତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଉପା ଆଲାପ ବିଧିନ
ସୁଖରେ ସୁଖରେ କେବେବେଳେ ଧାବମାନ,
ମନ୍ତ୍ରର ମୁଦ୍ରାର ଘରି ପଦା ପରେ ହେଲେ
ଯଦ୍ୟ ଯଦ୍ୟ ତେଣେ ବରତ୍ରୁ ଯେ ହେଲେ
ତାମେ ତାମେ କାଳ ବନୀ ପଢା ଗାଲୁହିଦୁ,
ବିଲେ ବିଲେଶୟ ପ୍ରୟକ୍ଷକ ଦରିଛନ୍ତି,
ଲଜ୍ଜା ନଜ୍ଜା ହୋଇ କଞ୍ଚାଗଛି ବିଲ ମଥ
“ପାପ ଅହ” ହୋଇଛେ ନ କହ ବ ବଥ
କହ କହ ଅର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ବାର ବାର
ବାର ବାର ଜନିବ ବି ବହେ ଅଭିହାର?
କମେ କମେ, କମେ କିରି ଦିପରେ ପଥ୍ର
କମେ, କମେ କମେ ଲୁହର ଅଖିକ ।
କାର ଆର ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଢ଼ିଛି ମହାର,
ଯେ ସାରୀ ହେବା ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରର ଅଧିବ,
ଯେ ସମେ ସମେ ଯେବେ ଯତ୍ତା ଯତ୍ତା ଯତ୍ତା

ଏହି କଲ୍ପନାରେ ଦୁଇର ଦୁଇ ଦୂର-
ବାକଜିମ ଦୂରକର୍ତ୍ତ୍ଵି କୁଷାଗ୍ରଙ୍ଗ ଯଶ୍ଵାନ
ମଦଳ ଓ ପ୍ରାଚୀ ଦେଖ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ରତିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

四

ବି ପ୍ରକାଶ କନ୍ଦ ସମ୍ପଦ

ବୁଲମ୍ବାଙ୍ଗ ।

ଅଛି ହାର ଉଚ୍ଚଲର ସୁତ୍ରର ଧରନ ସଂଖ୍ୟା
ସେବ୍ସ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ଓ ଲୋକବିଶେଷଜ୍ଞରେ
ସେବ୍ସ ଯତ୍ତ ଓ ଯମ ପୂର୍ବବାରପୁନର ସପ୍ରଦେ-
ଶେ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଥାର ବରିବାରୁ ବୃଦ୍ଧବୁଦ୍ଧି ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଗାହା ବିବେଚନା କଳାବେଳେ କାହାର
ନନ୍ଦ ଅଭିଭବିତରେ ପୁଣି ନ ହେବ । ପରିମ୍ବ
ଗୋଡ଼ିର ଅର୍ଦ୍ଦର କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଏହି ତେ ଅବବେ-
ଳୀୟ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ କରାଯାଇ ନାହାଇ ସମ୍ଭବ କରିବ
ଅସ୍ତର ଲୋକ ଏହିପ୍ରଧାରେ ବିପୁଲ ବ୍ୟବର
ଦେଖି ମାର । ନବ୍ୟବୁଦ୍ଧାମାନେ ଉପରେ କରିବାର
ଶିକ୍ଷାପୂର୍ବର ନାନାପ୍ରସାର କିମ୍ବା ପାଇବାର
ଅସରା ଦେଖଇ ବୁଝାଇ ବାଣି ପାର ଏହାକର
ହିତକର୍ମିଙ୍କେ ମନ୍ତ୍ର ବିଳାପିତ୍ତ ବୁଦ୍ଧାମାନେ
ଯେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ତ ବେଳେ ଯାଇଥିବାରୁ
ଭାବାକୁ ନାହିଁ ଚକ୍ରମୁଖର ଲକ୍ଷଣମାନ ବିବ
କାହିଁ ତ ଏହେତୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନର
ପ୍ରାୟ ମୁହଁକାଳୀ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଅକ୍ଷୟ କ୍ଷେତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ବରିବାକୁ ଯାଇ ଅନ-
ନ୍ତର କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅମୃତାଳକର ଅମର
ହେଉଥାରି । ପାଠକମାନେ ଅକ୍ଷୟ ଅମୃତାଳକର
ଅଗନ୍ଧାକୁ ଅମ୍ବଳକ ବୋଧ କରିବେ ଓ ଜାହାଙ୍ଗ
ବିଜାତି ଅମୃତାଳନେ ପୂର୍ବ ଏକ ଅମରକାର
ଦ୍ୱାରା ଦେଖାକୁ ମାର ତେ ମାର୍ଗ ନିର୍ମିତ
ନ ବ୍ୟବର ଭାବା ପରିବାର ଦିତ୍ତ ପାଠକମାନ
କ୍ଷେତ୍ର ସମେତାକୁ ବୁଦ୍ଧିମୁଖୀ ସୁଦେଶ ହୁଇଥାଏନ୍ତି

କାର୍ଯ୍ୟ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥର ହୁଅଇ କହିର
ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପବତି ଦେଲୁ ।

ମାମକୁ ବିଦେଶରେ ଜଣା ଯାଏ ଯେ
ଦୂଦେଶାନୁଗୁଣ ଓ ଦୂଦେଶ ପ୍ରତିବାୟନ ଏକ
ଅନ୍ୟର ପ୍ରତିବାୟ ମାତ୍ର ଅଛି କାହାର ଯାହାର
ଦୂଦେଶ ପ୍ରତି ଅନୁଗୁଣ ଅଛି ସେହି ବିନା
ନଦେଶର ଚକ୍ର ବରୁ ପରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକର
ସେ ପବୃତ୍ତି କାହିଁ ହେବାର ମାତ୍ର କମେଟ ଅନୁ-
ପରାନ ବରୁ ହେଉଳେ ପ୍ରତିବାୟ ହେବ ଯେ
ଏହୁରେ ସମାଜ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂଦେଶାନୁଗୁଣଧାରୀ
କିମ୍ବା ଦେଶର ହୁଏ ହେବ ବସନ୍ତ ଅମ୍ବା କବ-
ାର୍ଜ ନ ଥାରେ । ଦୂଦେଶାନୁଗୁଣଧାରୀ
ଏହି ଯେ ସେ ଅପରା ଦେଶର କାହିଁ କିମ୍ବା ଯତ୍ତ
ପଞ୍ଚମ ଲା ହୋଇ ଅପରା ଦେଶର ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତୁ ମାତ୍ର
କିନ୍ତୁ ଏହିକି ଅନ୍ୟ ଦେଶର କୌଣସି କଥା
ଜାହାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟକର ହେବ କାହିଁ । ପୁଣ୍ୟକର
ସେ କିମ୍ବାରେ ସହଜ କଥା କରୁଅଛୁ ହେଲୁଗ
ଦେବାତ୍ମା କୁଣ କିମ୍ବା ନ କର ତେ ଦମ୍ଭ ଗର୍ବ
କରିବାକୁ ସବଦା ଯାହାର ହେବ । “ପିହା-
କନୋ ଯେତା କରିବୁ ପରା” ଦୂଦେଶାନୁଗୁଣଧାରୀ
ନୂମନ୍ତ ବେଳେଥାଏ । ବାହୁ ପୁଣ୍ୟକର ସହଜ
କଥା କରିବାଯୀ ନୁହିଲୁ ନନ୍ତା ନାନାଦିଷ୍ଟରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖା ଯାଏ ଏ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତ-
ନ କର ମୁକ୍ତ ଫଳ ଜନନୀୟକର ଉତ୍ତର ଅଛି
କିନ୍ତୁ ଦୂଦେଶାନୁଗୁଣଧାରୀ ଅପରାର ଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାକୁ ଯମର୍ତ୍ତ ହେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର
କରିବ ବରୁ ନ ଦିଅନ୍ତା । ତଥେମାତ୍ର

ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାତ୍ରଳ ୫୩

ଦୁଇର ଏହି ଧନସ୍ତରୀ ଗ୍ରାମ ପରିମାଳା
ଦୂରତ୍ୟୋଗ କଲେ ପବ ପ୍ରାଚୀର ଏଥା-
ମାନ ମଜରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ସ୍ଵଦେଶୀକୃତିଗତ୍ୟ
ଅଛି ନାଚି ବୋଲି ଜୀବ ବୁଝଇବା ଏହାର କୁ-
ପବର ଓ ମନ ଆବ ସାର୍ବତ୍ର ପ୍ରଭାବ
ଦେବାକୁରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଧେର-
ବୁଲ ଦାଖିଲେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରାଚୀ ଏବେ ଯେ ପ୍ରକୃ-
ତିରେ ଅଭିଭବ ଘରୁରେ କିଛି ମାର ମନେହ
ନାହିଁ । ଏମାତ୍ର ଦେବାକୁରୀ ରୋହିମାଳେ
ନ ହେଉନ୍ତି ଏହା ଅନୁଭାବର ବ୍ୟାପିର୍ଦ୍ଦା

ସହିତ ପୁଣେଶ୍ଵାନ୍ତମର ଥାବ ଦୂରେ
କୃତସାଧନ ପୁଣେଶ୍ଵର ହୋଇ ଛି ଥାବେ
ଅଥାର ପୁଣେଶ୍ଵର ହୁଏ ମହାର । ପୁଣେଶ୍ଵାନ୍ତମର
ଅଛାତ୍ମକ ପୁଣେଶ୍ଵର ହେବାକୁ ଦେଖ । ହେବା
ଦେବ ପରି ଅନୁମତି ନ ହେଲେ କି ହାର ପୁଣେ
ଶେରାକୁ ପିଶି ମନ ଦେବଙ୍କ ପୁଣେଶ୍ଵର
ପ୍ରେସାନ୍ତମରା ନ ହେଲେ କେ ଅପରାଦେବ
ପୁଣେଶ୍ଵର ପାଇଁ ଉଦେଶ୍ୟ ପରିପାଇ ଅପରା-
ଦେବ ଚରିତାର୍ଥ କରିବ ଏମନ୍ତ ପ୍ରେସ
ଦେଇଥିଲୁ । ପୁଣେଶ୍ଵାନ୍ତମର ଦିନା କଣାକୁ
ଦେଇରେ ରଜିବ ନାଥ ଉତ୍ତରାଧିକ ଉଦେଶ୍ୟ-
ର ସେ ଯେବେ ପୂର୍ବପ୍ରଦର୍ଶିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ
କବି ନ ସବୁ କୁଳ କଷ୍ମୟମହାର ତଳ ଲାଗେ-
ବେଶ୍ବୀ କରିବ ତେବେ ଜାହାନ୍ତ ପ୍ରକଳ

ମୁଦେଗ ହିତକାରୀ କୁହାଏବ । ଅଛଏବ ତୁଳା
ପୁଣିଦ୍ୟାନୁଗ୍ରାହୀ ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ମୁହଁରୀ ମାତ୍ର
ସ୍ଵଦେଶୀନୁଗ୍ରାହୀ ହୋଇ ପୁତ୍ରକାର ସବଳଦେଶ
ଓ ସବଳ ସମାଜର ପୂର୍ବର ନିଧିମାତ୍ର ପୁଦେଶ-
ରେ ବୈଶନ୍ଦିର କରିବାର ଉଚ୍ଚତ । ଏପରିକାର
ବିଶ୍ଵର ଦରି ସ୍ଵଦେଶ ହିତାଯକରେ କ୍ଷେତ୍ରକୁହେବା
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଦୃଶ୍ୟବିଷ୍ଣୁମୁଁଯେ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳ-
ରେ ବଢ଼ିବ ମୋକଳୁ କେତେଳ ପୁଦେଶୀନୁଗ୍ରାହୀ
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖିବାର ଏହାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଯେବେ ଅମଗଳ ଘରୀ ବିଜ୍ଞ ଦିଲ୍ଲିକ
ମୁହଁର । ସେ ଅମଗଳ ଏହି ଯେ ପ୍ରକୃତ
ପିବେଗଜୀ ବରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯେତେ ଗାଁପ୍ର
ମଗଳ ଦୁଆନ୍ତା ଆହା ହେବନାହିଁ ଓ ବିଦେଶୀ
ଲୋକମାନେ ଅମୂଳକ୍ଷଣ ଘର ଦେଖି
କ୍ଷେତ୍ର ହଜାର ହୋଇ ମରଳକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରିବେ ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟର ଅଛ ଗୁରୁତର
ଅନ୍ତର ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ସାହିତୀ ଯେ
ହିତେଶିମାନକେ ଏଥର ବିଶ୍ଵର ବରିବେ ।

ପରେ ବିବୁଧକୁ ସେ ଅନ୍ତରେ
କାହିଁ ବିଶ୍ଵାସୋର ଲୋକ
ଅଟୁ ଗଲ ଓ ଜଡା ଏମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ
ଅଛି । ଏହିଷ ଅନ୍ତରୀ ଅନ୍ତର ଗେତ୍ରିକ
ଦୂରକର ଦୋଷ ଜନ୍ମିବାର ସମ୍ବନ୍ଧକାଳୀ ହୁଅର,
ଆମେମାନେ ସେ ଦୋଷକୁ ସ୍ମରଣାଳ୍ପନ୍ଥ କାମ-
ରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁ । ସ୍ମରଣାଳ୍ପନ୍ଥ ଏକ ରହ୍ୟ-
କର ଦୋଷ ଓ ଏହାଥାର ପ୍ରକାରର ଚମକୁ
ରେଖା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇବେ । ଆମେ ଯେଉଁ
କହୁନାରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବୁଧକୁ ଭାବା ସବାର
ସ୍ମରଣ ହେବୁ ଜାହାର ଦୂର୍ଗତି ଦେଖାଇ ହୁଏ
ପରେ ଓ ସେ ହେବୁ ସେପରି ଶାହସ କରିବ
ଭାବାକୁ ସ୍ମରି ଦର୍ଶିତବାତାର ଜାଲି ଦେବା
ପର୍ଯ୍ୟଳ୍ପ ମେଲିଥେ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।
ଜଣାଦି କୃପ ରାବନା ସ୍ମରଣାଳ୍ପନ୍ଥର ଲକ୍ଷଣ
ଅଛି । ବାତୁକରେ ହୃଦୟପିଲେ କଟକମଟ
ହେଉ ଗେତ୍ରିକ ବାଧକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି
ପଢାଇ ଭାବାକୁ ସହୃଦୟ ଦୁହରମେଲ ଭାଗି-
କଳ ଦୂଷା ଦେଖିରେ ପ୍ରକୃତ ହେବା ଦେବେ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତର ତେରପକର ଫଳାଲୟ ସ୍ମରଣାଳ୍ପନ୍ଥ
ଅଟୁ ଆମେମାନେ ସେଥିର ବିଳନ କରିବାକୁ
ସମ୍ମର୍ଥ ହେଉ ନାହିଁ । ଏକାଳେ ସ୍ମରଣାଳ୍ପନ୍ଥ
ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତର ଦେଖା ଯାଇଥିବାକୁ ସେ
କଲେ କଲେ ବୋଗଳେ ଯେଉଁବେ ହେଉ
ଥିଲା ନିର୍ମିତ କରିବାକୁ କଲମାଧ କାହିଁ

କରିବାକୁ । ଦାନ୍ତାବ କଲାମାନେ ଯା
ଇଲ୍ଲା ତାହା କହନ୍ତି ସମଜାଗୁରୁପିତ୍ତଙ୍କ ହେ
କଥାରେ ବର୍ଣ୍ଣାକ କରଇ ଲାଗୁ । ବାରତ ହେ
ଜାଏ ଯେ ଯେ ସମସ୍ତଜଠାର ଜୀବ ବିଜ୍ଞାନ
ବର୍ଷାରେ ଓ ଯେବେଳେ ଦୋଷ ଧରି
ସେମାନେ ମୂର୍ଖ ଓ ଜାହାଙ୍କ ହତ୍ୟାରୁ ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବ ସେଥିର ମର୍ମ ଦୃଢ଼ି ନ ଥାଇ
ମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସଥରୁ କନ୍ତୁବୋଲି ଫଳାଜଳ ପ୍ରାୟକହୁ
ସ୍ଥବାର ଆଜି କରେ । ତାହା ଜାତିବାଚର ସେବା
ଏବା କୈବିଧ ଅଛି ସମ୍ପର୍କେ ମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସଥରୁ ତାହା
ର ଉତ୍ସଥରୁ କନ୍ତୁ କହନ୍ତି ଏହା ପଢି ମେ
ବେତ୍ତେବେଳେ ଉତ୍ସଥରୁ ମିଳୁ ବର୍ଷବାଧାରୁ
ସର୍ବଗୁ ମନୀଏ ତେବେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରକୁ ବିଲା-
କାର କହୁ ଉତ୍ସଥ ମନ୍ତ୍ରରବାଧାରୁ ରଜନୀ ଗର୍ଜନୀ
କରେ ରଥାଚ ଆପଣାର ଉତ୍ସଥରେ ଦୋଷ ତୁମ୍ଭ
ଓ ମନୁର ନାହିଁପରି ବିଶ୍ଵମାନ କମର ନ କରେ
ଏପକାର ହତ୍ୟାକଥକତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଲ ହୋଇଥାରେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଆମ୍ଭେମାନେ ବାରମ୍ବାର ଅସୁନ୍ଦରୀଯ ହତ୍ୟା-
ଧିମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗେତ କରି ଯେ ଅର୍ଥ ଏ
ଦୋଷର ପରିକାର ବିମନ୍ତ । ହତ୍ୟାକଥା ପୁଣ୍ୟ-
ରେ ଅନିଷ୍ଟ ଲବାଜାର କେବୁ କରିବା ଉଚିତ
ଓ ଯେବେଳେ ହଜ ବନ୍ଦଳା କିମ୍ବା ଯେତେ
ଜାହାଙ୍କଥାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କୁଣ୍ଡ ହୁଅର ତେବେ
ଏଥରେ ବଳିବରି ଶୋଗନ୍ଦୟ କଷ୍ଟ୍ୟ କାହିଁ ?

କୁଳ ପରିବାର

ଗଜ ହୋମବାର ସନ୍ଧିଷମୟଠାରୁ ତରି-
ବିନ ପ୍ରକୃତ ବୃଦ୍ଧି ହେବାରେ ଯେ ଅନୁଭବ
ଅନୁଭବ ହେଲ ତାହା ଲେଖନାଗ୍ରହ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରୁଥାଏ ନ ପାଇବ । ଗଜଷ୍ଟାହିରେ ଥମ୍ପେ-
ମାନେ ଉତ୍ସବ ଶ୍ରାବନ ବଥା ଦିନେଙ୍କ ଦିନ-
ଥିଲୁ । ପ୍ରାଚୀ କ ୧୦ କ କାଳ ଏ ହାତ
ଲୋଇମାନକୁ ଘୟରେ ଲାଗି ଗାସ୍ତି ଦେଲା
ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ପଦକର ସଞ୍ଚାର ଥିଲ ବୋଲି
ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲ ଓ କିମ୍ବାରା ମେଘର ପରିବନ୍ଦ
ଦିନ ନ ପାଇଲ ମାତ୍ର ଏକା ଶ୍ରାବନ ପୁରୁଷ
ପ୍ରଳାପରୁ ଲୋହକର ପ୍ରାଣ ଶୈଳାଜଳ ହୋଇ-
ଥିଲ ଓ ଜଳ ! ଜଳ ! ବୋଲ ଚତୁର୍ବିଗରି
ଥିଲି ପୂର୍ବାଯାଉଥିଲ ନନ୍ଦ ପ୍ରୁଣଦୀ ଓ କୃଷ୍ଣ-
ମାନ ପୁଷ୍ପ ହେଲ ଏକ ଛାପେନର ନାଲମାନଙ୍କ
ଦିପରେ ଯାହା କିମ୍ବା ଆପା କିମ୍ବା ଧେପନର

ଶ୍ରୀକାରିବା ବାରଣ
ଆମ ମଧ୍ୟ ଫଳ ହେଲ
ପ୍ରତ୍ୟେ କୁଟୁମ୍ବ ଯେ ଅମୃତ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କି ଥାବି?
ଦେଖ ବିମେଷରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଆହୁ-
ଏବାବେଳତେ ଝକଜ ଥିଲ ଅନେକ
ନୃତ୍ୟ ହେଲ ମୋତ୍ସନିକୁ ଥାଜ ଯାଏ ଲାଗୁ
ଓ ମଜାରୀ ଗୋପନୀୟ ଗନ୍ଧିଳ ଅଣ ଘେରେ
ପ୍ରାଣବନ୍ଧା ହଲେ । ଏଥର ସେ ହେଲମାନ
ବିଦୂରତ ହେବ ସାଙ୍କୁଳି ଦରଶ ହେଉଥାଏ ।
ଇରିଗେରାନ ହର୍ମନମୁମାନେ ଏମନ୍ତ ସମ-
ୟରେ ନାହିଁ ସଂଘାବର ଉପାୟ କରିବାରେ
ଅଛ ଅବିନ୍ଦନ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
କେଣ୍ଠମାସରେ ପ୍ରାୟ ସହିତବର୍ଷ ଜଳ କଞ୍ଚି
ଅନୁଭବ ହୁଅର ବିମେଷରେ ନାତ୍ସାହି
ଦରଶାରେ ଅନେକ ଶୁଣି କପାଣେକ କରି
ଥିଲେ ତେ କିମ୍ବା ବିନବାର ଦେଲେ ତଳ କି
ପାଦବାରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ହୋଇଥିବେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଧର୍ମେମାନେ ଘବରଙ୍ଗ ହୋଇଥାଏ
ସେ ବିଦୂର ପ୍ରତା ଏକଥିବୁରେ ବନ୍ଦେବରଙ୍ଗ
ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଅବେଦନ ପଠାଇଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର
କଲେବୁନ୍ତ ବିଦୂର ବଳେ କଲାରେ କଣା
ଦେବେ ମଣିବର ଶତପଥ୍ବିଷ କରିବେ କାହିଁ ।
ଶକଳଃ ଥେବେ ଶତପଥ୍ବିଷ କେଣ୍ଠମାସରେ
ନାହିଁ ପାଦି ଦେବାକୁ ଅଷମ ହେବେ ତେବେ
ନାହିଁ ଗୋଲିବା ବୁଦ୍ଧା ଅଷାଢ଼ ଗ୍ରାନିଶରେ
କାହାକୁ କଲକଞ୍ଚି ବାଧର ? ଯେବେ ପ୍ରତିଦିନ
ଜ୍ଞାନମାନକର ପଛପୋତ କରିବା ଅବଧିକ
ତେବେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଫଳ ନ ଦେଇବେ କରିବାର କାହାର । ଯେ
ବାଜରେ କଳ ଶୁଣାଇବାକୁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶ ଦୟା
ହେବ ପମାତ୍ରାତ୍ମାର କୁଷିତବନ୍ଧର ହଳ କହୁ-
ହେ ବିରେଷ ଯତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । କେଣ୍ଠ-
ମାସରେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବିଭାବୁ ଶୁମାରୁବ
ଅପର ଓ ଅମ୍ବମାନେ ଉରପା ବହି ଯେ
କୁଷିତବନ୍ଧର ଏପରି ନ ହେଉ ।

— ०४ —

ଜଗରତ୍ତ ମୋହା କରୁଥିବା
ନଗରତ୍ତ ପରିଚୟାର ତେବେ ନଗରତ୍ତ ମୋହା ବ
ଦସତ୍ତରେ ଅମୁମନନ୍ତର ସବୁଲାଭାବରେ
ଶାହୁ କୁ କବୁଦ୍ଧିଥାହେବ ଯେତେବେ ଉତ୍ସାହା କାହା
ମାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଗା କଣା ଆଏ ନିଯମରେ

ଗବର୍ତ୍ତମେଘ କୌଣସି କିମ୍ବାମ ବରବେ ନାହିଁ ।
ନୟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ନୋଟ ବନ୍ଦଳ
କରିବା କାରଣ ଅହିଲେ ନୋଟ ଛାନ୍ଦାର
ବନ୍ଦଳନର ତତ୍ତ୍ଵର ଅନ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପେଣ୍ଡା
ଉଚିତ ଜାଣିବେ କର୍ମବାରକ ଦେବେ । ସକଳ
କୁଳରେ ଏ କିମ୍ବାମ ଚଳିବାର ଉଚିତ ନାହିଁ ।
ବ୍ୟଧି ଉଥିବା ନୋଟ ବିଷୟରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଘ
ଦିନ୍ତୁ ଯେ କୌଣସି କିମ୍ବାନ୍ତାରେ ଏପଣମୁ
ନୋଟର ମୂଳ୍ୟ ଗବର୍ତ୍ତମେଘ ଅନ୍ତାବାର କର-
ବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେ ବ୍ୟଧିବା ନୋଟର ଠକା
ଦେବାର ଉଚିତ ଦୋଲି କମିଶନର ସାହେବ
ଜିନ କରିବେ ପେଣ୍ଡାରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଘକୁ ଅଧିକା
ମତ ପଠାଇଲେ ଧେରୁ କିମ୍ବାର ହେବ ।
ସାଥରଙ୍ଗପେ କୋଟକୁ ଠକାର ତୁଳ୍ଯ ସବାତୋ-
ଭବରେ ଜୀବ କରିବାର ଅନ୍ତରକ ଓ ଠକା
ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଯେପଣମୁ ଉପାୟପ୍ରଦାନ କାହା ପୁନଃ
ପ୍ରତିରୁ କେବୁ ଦୁଆର ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ପେଣ୍ଡର
ହେବ । ଏବୁ ନୋଟର ଠକା ନ ଦେବାବାରର
କିମ୍ବାର କରୁଥିଲେ କଞ୍ଚାପକ ଦେବାର ପ୍ରଥା
ଦିବର ବୋଧ ନ ହେବାର ଗବର୍ତ୍ତମେଘ କାହା
ବହବ କର ଥାରୁ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ କୌଣସି
ନୋଟ ଦେଖି ଅଣିଲେ ଧେରୁ ଠକା ଜତା-
ଜକାରୁ ବନ୍ଦଳକାବେଳି କୋଟ ଦେବା କବୁଳି
ଦେଖି ହୁବୁତ ଅନ୍ତାବାଳ ଥକିବା କିମ୍ବରେ
ସନ୍ଦେଶ କରିବାର ଉପରୁତ୍ତ କରିବ ଥିଲେ
ଏଥର ବନ୍ଦଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗାରେ ।

ବୀଦ୍ରାର ଅଗାମରେ ଶେଷିଏ ସୁତଙ୍ଗ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାନ୍ୟ ହୁବିଗା ଆଛି । ପ୍ରମୃଷ ଅଧେକ୍ଷା ସ୍ଥାନେକ
ଦୀର୍ଘଯୁ ହେବାର ଅନେକ ଉତ୍ସାହରଣ ପ୍ରମୁଖ
ହୁଅଛି ।

ବିଳକତାର ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ଲୋକ ଦାରୁ
ବିଚିନ୍ତନମେ ହିତୀଶୁର ଲେଉଠା ଘେଗରେ
ପ୍ରାଣ ଜୀବନ ବରକାର ଛନ୍ଦପେଟୁ ଅଚ୍ଛା ଅନ୍ଧ-
ଗଢ଼ ଦେଇ । ଏ ସହିକ ମୃତବାବୁଙ୍କର
ଅନେକ ପ୍ରଗଂଧ ଦର୍ଶଣ ପ୍ରକାଶ କରି-
ଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ କଳିତତାର ନଦ ତୃଷ୍ଣାର
ଅକ୍ଷର ଅଛିଲି ସମାନେ ଶବଦ କରି ଅନୁଯାୟୀ
ହେବେ ଯେ ଗତମାସରେ ଛଂକ୍ର ତେପନ୍ତି
ପରି ପ୍ରାମ୍ପ ଏବଂ ସହିତ ମହିନା ନଦିର ଏଠାବୁ
ଆଜିକ ହୋଇଥାଏ ଏହାହା ବିଅର ସବୁ
କେବେ ଅବିଧିକ ।

ବିଲକତାରୁ ବାକୁରନ୍ଧର ଅନ୍ତରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି
ର ମୁଦ୍ରା ସମ୍ମାଦ ଥିଲା ଯଥିରେ ପରିଚାର ହଦୁପ୍ରେ-
ଟି ଅଟ ଲେଖିଅଛିନ୍ତି । ବାକୁ ଗୋପାଳନ୍ଦ
ବାକୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଶାଶ୍ଵତ ବିଷବାର ଜନନୀ-
ଯାଦି ଖେଳ କଲେ । ମୁଦ୍ରା ଜାଲରେ ଏ ମହା-
ମୟ ଅଧିକ ସଂକଳିତ ଉତ୍ତରପତ୍ର କବାହ ପାଇ
ଯେ ଯେହି ଉଠିଲ ବର ଯାଇଅବତ୍ତ
ସେଥିରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ତଥା ଦାନ କରିବାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ହୋଇଥାଏ । ଯଥା ବିଲକତାର ଗୁରୁଗୋଟି
ଦିବସାଳୟର ଆହ୍ଵାନ୍ୟାର୍ଥେ ୫ "୨୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଦିବସାଳୟର ବ୍ୟଧି ନିର୍ଦ୍ଦିତ ୫ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏବଂ କୋଡ଼ିର ଧରମାଲ ବାରଣ ୫ ୩୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ସେ କୃତ କମିଶ କାରଣ ମା ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ମି ଦାନ କରିଅବତ୍ତ । ଏହାର ଅଧିକ
ଦିବସାଳୟ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ଗର୍ଜନ ବାକରଙ୍ଗ
ମିଶ ଯଥୋତ୍ତର ଦାନ କରିଅବତ୍ତ ।

କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଡେବର୍ପାନ ଦୟାମାନଙ୍କରେ ଶିଖେ
କୟ ସାଧନ କାହାର କର୍ତ୍ତାନର ମହାରଜ
ତ ୫୦୦୦ ଲା ଦାନ କରିବାକୁ ମନ୍ଦ୍ର କରି
ଅଛନ୍ତି ହଦୁପ୍ରେତି ଆଏ ଏ ହମ୍ମାଦ କେଉଁ
ଦୋଳନ୍ତ ଯେ ଏପରାର ବିଦ୍ୟାନ୍ତରାର ଦୂରଚିତ୍ତ
ଉଦ୍‌ଦିଦରଣ ଦର୍ଶିଲେ ନଦୀଗ୍ରାନ୍ତକୁ ତେଜି
ବଲନ୍ତି ଦେବା ଶାରୀ ସେ ଅନୁଭେଦ କରିବେ ।

ଦଶ ନେଉପାରକ୍ତ । ଏଥିର ଲାଖ ହଜାର
ଯେ ମୁଣ୍ଡ ଲାଗିଥିବାର ଏପରାର ଲାଗାର-
ଦି ଅଧିକତାକୁ ସମାନେ ଦଶାହି ହୋଇ-
ପାରକ୍ତ ।

ବେଳେ କରିଥାନ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଯେ
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁବାରେ ମିଥୁନ ଦାଖଲ
କଲେ ମେଘର ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାଇବ ଓ ଯେବେ ସେ
ରହିଥ ହେବାରେ ତୁମେ ବେଥିପାରୁ ନେ
ଆପେ ନାହିଁ ହେବ । ସରକୁଳର ଦୋଷ
ନାହିଁ ମୂର ବାବଜ ମାର୍ତ୍ତି ପୁଣ୍ୟତଃ ।

ସନ୍ଧା-୨୯୮୬ଜାରୀ ଅପ୍ରେଲ ମାସର ନଥ୍ପୁର
ବୋର୍ଡ ସରକୁଳର ପ୍ଲାଟ୍ ଲିବାର ହେଉ ରହିଛି
ଅନେକ ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆଇଅଛି ବୋର୍ଡର ମଳି-
ରେ କେପଣ ପ୍ରତିନି ସାଧୁବାଳରେ
ନିରାକାର ବିନ୍ଦୁର ପ୍ରଷର ରଖାନା ପିଠରେ
ଲେଖିରୁ ଆହା ହେଲେ ଆଇନ ଗଣ ହେଲ
ବିକଳ କ୍ଷରି ଆହା ରଖାନା ପିଠରେ ଲେ-
ଖିବର କାହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିନ ଲାଗୁ ଏକ
ପୁଲିଶରୁ ସାବଧାନ ବିଷ୍ୟାଇଅଛି ଯେ
ଦେଶ ବେଶରେ ଦିନାର ବିଧା ଲେଖା ହେଉ-
ଥିଲେ କିନକିରଣ ବିଷ୍ୟରେ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନ
ବରଦେବ ;

ଦ୍ୱାକକ ପେରିନେବା କିମ୍ବା ୫୫୦କାର
ଅଳ୍ପକୁ ଜାପାନର ମୋହନୀ ଗ୍ରଂଡ଼ିଆ
ଯୁଗର କଣ୍ଠର ବରତାର ବରତାର ସହିତିଥ
ବାପତରେ ଲେଖା ହେବ । ୫୫୦କାର ଉତ୍ତି
ମୋହନରେ ବହିତପ ଦିଗନ୍ତ ଦେବାରୁ
କଲେ ଅନ୍ତର୍ଗତ୍ତ୍ଵା ଶ୍ରୀ ସର୍ବିଦ୍ଧ କୋର୍ଟ
ମନୁର ହୁଏମୁର ବାକର ଅନ୍ତର୍ର ସନ୍ତ୍ରୀ
ଏ ।

କୌଣସି ପଇଲା ଶାହାର କମା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାରେ କମିଟାର ଯେବେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକାର ବିଭେଦକୁ କରେ, ତେବେ ଧୂଫୋକ୍ର ପଇଲା ତଥା ଉପିବେବା ପମ୍ପ ୧୯୯୯ ଜାନ୍ମ ୧୦ ଅଇନ ମରେ ଲାଗୁ ହେତିରେ ହାର୍ଦିକ କି ଦେଲେ ମୁଖ ସେ ଆରା ହର କମିଟା ଦ୍ୱାରା କାହାର ନ ପାରେ ।
୧୯୭୩ ସାଲରେ ୧୯୯୯ ଜାନ୍ମରେମାତ୍ରକମାତ୍ର

ଶ୍ରୀ— ଏହି ଉତ୍ସମୟକା ସନ୍ଦର୍ଭ କଥାକୁ ଦର୍ଶାବାବଧାର କଥାକଥିତେ ଶୁଖ୍ରାମକ ସହାଯତାକୁ
ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ହେଲା ।

ଅଜ୍ଞାନ ପାତ୍ର

ସାହିତ୍ୟକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ସଂଖ୍ୟା

ଶାହୀ ପାତ୍ର ଚିନ ସନ୍ଧାନମେଲିବା । ମୁଖ ଆଶାର ବିଗନ ସନ୍ଧାନ ସାଲଗବାର

ପାତ୍ର ଜୋଖ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫-
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ବର୍ତ୍ତକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଳି ପାଠୀ ଚାରିମାନୁଲ ୫୩

କରୁ ମହାମୃତ ।

ଗର୍ବ ପ୍ରାହରେ ଅମ୍ବୋଦୀରେ ପେନ୍‌ପ୍ରେସ୍ ରୌଡ଼ର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲୁ ଜାହା
ଅବ୍ୟା ଅମ୍ବୋଦୀରୁ ଦାରି ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲା ।
ତନଦିନର ବର୍ଷାଗୀରୁ ଯାହା ବିହୁ ଉପକୀର୍ଣ୍ଣ
ଦୋଷରୁ ଜାହା ଅଲକୁକାଳ ପ୍ରାଣୀ ହୋଇ
ଗେଣରେ ଅନୁଗାମ ହେଲା । ଏକା ପ୍ରାନ୍ତରେ
କବାଳର ଦୁର୍ବି ହେଉଥିଲା ଓ କେତେବେଳେ
ବାୟୁ ଧାରାର ଗର୍ବର ବେଗବାହ ହେଉଥିଲା
ମାତ୍ର କୌଣସି ଛୁଟେ ଗ୍ରାମ ଜଣା ନ ହେଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁକଳ ପତ୍ରବାହ ଉପର ଓ ଉଚ୍ଚ
ଚଢ଼ିରେ ଦେବନ ହେଲା ବୁଝି ବୁଝି ହେଲା । ଏବେଂ
ପ୍ରାଣ ଏକ ଅନୁକଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ।

ଅନୁକଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଏବଂ ଗର୍ବ ଗର୍ବ ଗର୍ବ
ଅନୁକଳ ଓ ମଧ୍ୟତ୍ରେଦିନ ଓ ପରିମରେ
ଥିଲେବ ଲୋକ ଅହିତ ହୋଇଥିଲା ଓ
ହେ ସବୁ ପ୍ରଦେଶିକା ମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।
କୁକରେ ଯେ ଏବେଂ କୌଣସି ଦୁର୍ବିଜ୍ଞା
ହୋଇ ନାହିଁ ଭାଗର ବିଷୟ ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ
ହେବ । ଭାବାର ଏଠାରେ ଯେ ବୁଝ ହୋଇ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବହିବାର କାଳର ନାହିଁ ।
ଏଠାରେ ବୌଦ୍ଧର ଭାବାର ଦେବନେ
ମସ୍ତକରେ ପ୍ରଦେଶିକା ଏବଂ କାଳର ନାହିଁ ।

ନ ହୋଇ ଉପକୀର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ଞାନ ସଂଗ୍ରହ କାଳ
ହୋଇଥିଲା । ଗର୍ବରେ ଲୋକେ ବାସି ହେବାର
ଶୁଣା ଅଛି ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନେ ଯେଉଁପର
ବକାଶକ ବିଶ୍ଵାସ ଏମନ୍ତ କେବେ ଶୁଣା
ନ ଥିଲା । କେହିଁ ବହିରୁ ଯେ ତୁର୍ଗ ଗର୍ବରେ
ମଧ୍ୟକର ଏବେ ବିବୁଦ୍ଧ ହିବ ନା, କୌଣସି
ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ବାହାରୀ ଥିବ ଧଳିବା କାରଣା-
ନୁମନାନର ପ୍ରାଣକମାନରୁ ଦେଇ ଅମ୍ବୋଦୀରେ
କେବଳ ଉଚ୍ଚ ଚମକାର ଗର୍ବରୁର
ବୁଝାନ୍ତି ଲେଖିଥିଲା । ଯଥା—

ପ୍ରଥମ ବର୍ତ୍ତକର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ । ପ୍ରଥମାବାଦ
ଜାନକେ ଦୁର୍ଘାତନେ ମୌଜେ ସୁଧ୍ୟାଗଜୀ
ଶୁଣିବା କରିବାର ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନରେ
କରିବାର ହେଲା ମହାପ୍ରତ୍ଯେ ଜନ୍ମିତିନିର୍ମାଣ କରି
ଥିଲା । ଏବେଂ କାହାରକୁ ଏକାବିହାଳ
ଜଣା ନ ଥିଲା । ଶମଦାର ଭାଇ ବରିବା
କରିବାରେ ମୁନ୍ୟା କରିବାରେ ଏବେଂ କୁଳି-
ଲୀଇନରେ ବଦା କର ରହିଥାଏ ମାତ୍ର ପରିଦିଶ
ପରିଦିଶରେ କରି ଯାଏ । କରିବ କରୁଥିବ
ଜାହାନ୍ତି କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ଏବେ ବାଟ ଦିବା
ଅବିବା ବରିବାର କାରାଗ ପରିଦିଶରେ ବେ
ବହିଲ ଯେ ଜାହାନରେ ମହାପ୍ରତ୍ଯେ ଜନ୍ମ
ହୋଇଥିଲା ଜାହାନ୍ତି ନ ଦେଖିଲେ ଜାହାନ୍ତି
ମନ ହିତ ହୁଅର ନାହିଁ । କରୁଥିବ ଏବେ
ଶୁଣି ବିଶୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ମହାପ୍ରତ୍ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କାରାଗ ଜାହାନ୍ତି ହିତାନ୍ତି ଅନୁମେଧ କରିବାରେ
ଚିନିକ ମାତ୍ର ଜା ॥ ଶଙ୍କା ଶଦିରେ କରୁଥିବାକୁ

ମହାପ୍ରତ୍ଯେ ଦେଖାଇବାକୁ ଯେତି କରି । ବର୍ତ୍ତକର
ସେ ତ୍ରାମ ୨ । ଏ କୋଗ ବାଟ ଅଟର କରୁ-
କର କହଇ ଯେ ସେ କେଉଁ ବାଟେ ବିଦ୍ୟପେ
ଗଲା କିଛି ଜାଣି ନ ପାରିବ ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ-
ମୂରେ ହୋଇବେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ବବାଟ
ବଶାରେ କିମ୍ବା ଦେଖିଲା ଯେ ଏକ ଅଳୁଅମୟ
ହୋଇଥିଲା । ମହାପ୍ରତ୍ଯେ ଦେହ ଓ କହିବାରେ
ଏକ ଦର କାହାରେ ଗଣ ଚକ ଗବା ପର୍ବତ
ଚକ୍ର ଦୂର୍ଘ ଅଜ୍ଞିତ ଅନ୍ତର ମହାପ୍ରତ୍ଯେ ଅପରା
ଦିନ୍ଦ୍ରିତ ମାତ୍ର ଜାତର ବାହାର ଏ ପାଇ
ସେପାଇ ତେବେଥିଲା । ଏବେଂ ମହାପ୍ରତ୍ଯେ
ଦରିନ କର ସେ ସପୁରେ କାହିଁ କିମ୍ବା ହେଲା
ଏକ ସେହି ସଂଦର୍ଭ ଭାବୁ ମୁଲ୍ୟା (ମହାପ୍ରତ୍ଯେ
ଜନ୍ମିତା) ସଲେ ଅଧିକ ବମାକୁ ଫେର ଅଧିକ
ଶୋଇ ରହିଲା । ପରଦିନ ଜାହାନ୍ତି ଦେଖିବାରୀ
ହେଲା କି “ତୁ ଯାହା ଦେଖିଲୁ ପ୍ରତ୍ୟେ କର ମୁଁ
୨ ଅଜ୍ଞାତାର ବର୍ତ୍ତଦେଶକ ଶତ ଧରିଲ ସେ-
ତାରେ ମିଥିବାରେ ଏବେ ବୈଗ ହେଉଥିଲା”
ଭାବୁ ସେ କରେବା ଓ ଅନୁଧାନ ହୀନରେ
ଏକଥା ପରିଦିଶ କର ମୁଲୁଅଟି । ଏ ଲୋକ
ଅବ୍ୟା କରିବାରେ ଅଛି ଓ ଜାହା ସଙ୍ଗରେ
ବେବେଶୁତ୍ତିବ ବାବାଜୀ ମିଶିଲେବି । ଆର
କି ଏକନା ହେବ କୁହା କି ଯାଏବା କେହି
କରୁଥିଲେ କରିବାକୁ ବହିରୁ ଯେ ମୁଲ୍ୟା ଦୁଷ୍ଟାନୀ
କର କରୁଥିଲୁ କରିବାକୁ ଅଧିକ ଦେଖାଇଥିଲା । ମାତ୍ର
କରୁଥିଲୁ ଏବେ ଦୂରିବନ୍ଦୁର ହୋଇଥିଲା ଯେ
ସେ କରିବାକୁ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ

କହୁବାବୁ ଥସିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ପରେ ସାହେବ
କମ୍ପଦ କଗନ୍ତୁ କେହି' ଏମନ୍ତ ଉଦୟ ଦେଖାଇ-
ବାର ପଳାଇ ଗଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶକ୍ତି ଏହି ସେ ପିରିଲାଙ୍ଗ ଜଗନ୍ନାଥ
ସତ୍ତବରେ ଏକ ତୁର ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷକୁ
ଆଗ୍ରାକରି ବର୍ତ୍ତିଅଛି । ଆଜିକାଳ ଦେଲା ଅଧିକ
ପକାକୁଅଗ ପାଣି ଶୁଣିଗଲାଏ ତାବା ଓହଳି
ହେଉଥିଲା । ମାଟିମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପରିଥିବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆହି ସେ ଫରାଟ

ତାହାମଧରେ କୌଣସି ପୋକ ଦି
ପଦାର୍ଥ ଥିଲୁ ଅକହାନ୍ତି ଗନ୍ଧ କରି ଦାହାରି
ଲ । ଫର୍ମି ପିନ୍ଧାଇବାହାନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵଶାନ୍ତି
ଚକ୍ରଧା ହୋଇ ମରିଗଲ୍ଲ ଓ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟ ସେ ତୁଳ
ଗଲୁରେ ଦିବିଧି ଦେବାଚ୍ଛ ସନ୍ଧା କି ଦୂରପ୍ରା
ତ୍ରିଭେଲେ ଯେ ଯାଏ ତାହାରେ ହାତା ବ
ରକ୍ତ ବାକ୍ତି ହୋଇ ପ୍ରାଣ ନାଶ ହୁଅଛି ଏଥିରେ
ଲୋକଙ୍କର ଏମ୍ପ ରଧୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ ହେ
ବାହରେ ଅନେକ ଲୋକ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ।
ସିବାକୁଣ୍ଡିତ୍ରି ତତ୍ତ୍ଵ ଲୋକମାନେ କିଷେଷ
ବନ୍ଦାଥାହାନ୍ତି । ମୃତୁର ଦମ ଓ କାଳ ବିଦେଶନ
କଲେ ଏହା ଉତ୍ତାପକନିତ ଓଳଦିତା ଅବ
ଅନ୍ୟ ସେଗର କାର୍ଯ୍ୟବୋଲି ଜାନ ହୁଅ
କିନ୍ତୁ ଏତେକଥା ଏକଥରେ ମରାଇ ବହୁକ
ଅଭିର ଗରନ୍ତାଗରି ଅଟେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଦିନ ଗଲୁର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ
ମନ୍ଦେଶ୍ଵର ଦିବରଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କ ବାହ୍ୟବରେ ଏଥରୁ
ପ୍ରତିଦିନ ବୁଦ୍ଧି ହେଠାପଣ୍ଡିତ ଓ ଯଥାଜଳା ଏ
ସମସ୍ତର ଚଳି ପଞ୍ଚପଣ୍ଡିତ । ଏଥର ଆହୁରି
ଗୋଟିଏ ଗୁରୁ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକଠାର
ଏକପ୍ରକାର ଶୁଣା ନ ଯାଏ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକଥା
କହି ବିଷେ ସେ ବିଜି ଅଭିଜନା ନିପାଇ କରିଲୁ

ମୋଧୁପଲର ସାମାନ୍ୟ ଲୋକମାତ୍ରଙ୍କ କଥା
ଏହିଏ ଅଛଇ । ନଗରେ ଉତ୍ସମ୍ରଳାରେ ମଧ୍ୟ
ଦୂରେଶିଆର ଏ ଗେବ ସଞ୍ଚର ଦେଖାଯାଏ
ଏହି ସମ୍ରାଟରେ ଉତ୍ସଳହିତେଶିଆ ସେଥିର
ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । କେଉଁ ସରଗେ
କିମ୍ବାକ କିବାହ ଫଷ୍ଟିରେ ଲର୍ଦ୍ଦ ବିରଦ୍ଦ ହେଉ-
ଅଛି ଆମ୍ବାମାନେ ବହୁ ଅନ୍ଧବଜାର କରି
ନିର୍ମୟ କରି କି ପାରିଲୁଁ । ଗ୍ରାକାଶରେପେ
ବୋଲେ କୁଅଇ ସେ ସମ୍ମ ପର ଉତ୍ସଳହିତେଶିଆ
ସବୁ ଲକ୍ଷ କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଏହାର
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଯହିଁ ଅବ୍ୟାହୋର ଲାହୁ । ସମ୍ମ
ଆମେ ଅବ୍ୟାହ କେବଳ ଧର୍ମର କଥା

ମୁଖ୍ୟର ବିଧାନ୍ୟ ଦେଉଥାଇ । ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ବିବାହ ବିଷୟରେ ଯାଏବା ଲେଖାପତ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଅଟେ ଓ ଅତିକ୍ରମ ଶ୍ରୀଜନ୍ ଦିଲ୍ଲି ସେଥିର ଅନ୍ୟକାରଣ ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ ।

ଲୁହାରେ ନେବ୍ ଏକ ସମ୍ପଦ ଫଳ

ସନ ୧୯୮୩ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ୮୩
ମେସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଘେଷ ହେବା ବର୍ଷ
ଦାଦତ ଲୁଛିବେନ୍ତାକୁ ଆଜନଗ ବଜ ଦିଶାରେ
ଯେ ଫଳ ହୋଇଥାଏ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ ସେଇରେ
ବାଣୀର ରଫୋର୍ମ ପକାଗ କରିଥିଲୁବା । ବର୍ଷତିବି
ବିଲମ୍ବରେ ଏ ରଫୋର୍ମ ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଏହାର
ମୂଳ ଉତ୍ତା ହୋଇଥାଏ ପ୍ରମାଣ, ଉଥାତ
କେତେକ ହୁଲ ବିବରଣ ଏଥିରୁ ନାହିଁ କରି
ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ବୋଧ କୁଥର ଜାହାଙ୍ଗ-
ର ପାତ୍ରାଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀପୋର୍ତ୍ତ ପାଠକରିବାରେ ଜଣାଗଲୁ ଯେ
ସମ୍ବାଦୀୟ ବନ୍ଦିଦେଶରେ ୧୯୫୩, ୫୪, ୧୦୫ ଲା
ଟାକାର ଆଦାୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏହା ବସ୍ତୁଗତ
କରିବାକୁ ପରିକାରର ପ୍ରାୟ ଦୂରଳେଷ ଠାକୁ
ବ୍ୟୟ ହେଲା ଅଭିଏବ ନିର୍ମାୟ ଆୟ ୧୫୩,୨୩,୦୮୭
ଲାଟା ଧରିବାକୁ ହେବ ଓ ବ୍ୟୟ ଗାର୍ଡଙ୍କାରୁ
ଟ ୧୨୫ ଅଧିବା ଟ ୧ କାନେଟ ୦ ୧ ଲେଖା
ଏ ପରିଲ । ଉପର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷି ଠାକୁସ ୧୯୯୦
ଲୋକଠାର ଶୁଭ୍ର ହୋଇଥାଛି ଅଭିଏବ ଜ୍ଞାନ
ପିଣ୍ଡ ଠାକୁସ ଉଚ୍ଚଲୁକରିବାରେ ପ୍ରାୟ ଏକଠଳେ
ବ୍ୟୟ ପତଳ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏକବୀପାର
ବନ୍ଦିଦେଶରେ ବିପୁର ଧନୀମୋକ ନ ଥିବାରେ
ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଜ୍ଞବାଦ ୨୫୫୦୦୦ ଲାଟା
ଅୟକ ଲୁଗ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଜ୍ଞବାଦ ୨୫୫୦୦୦
ଓ ଜନପର ପ୍ରାୟେ ଦୂରର ଏଣ କରିବା
ନଗର ବାଟ ଅଠକ୍ରି ଟ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଉପର
ଲୋକ କରିଥିବା ୧୨୨ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟର ଜ ୨୦୦
ଲୋକତାବାଦୀ ଅଠକ୍ରି । ବେଳେ ରେବେନ୍ ଏଥା
ପିଣ୍ଡାନ୍ତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଭାବିତବର୍ଷରେ ସନ୍ଧାନ
ଠାକୁସ ଧନୀଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିନ୍ଦନ ଓ ଅଧିମାନ
ରୂପେ ପଢ଼ଇ ମାତ୍ର ସୁନ୍ଦରତାର ଆଜି
କିର୍ଦ୍ଦିକ୍ଷା ପୁରୀ ଠାକୁସ ଅଦ୍ୟ ହୁଏ । ଗବର୍ନ୍ମନେ
ବେଳାରେବନ୍ଦିକ ଏ ମନ୍ଦରେ ଝାଇଁ ହେବ
ଲେଜନ୍ଟ୍ ଯେ ତାହା ଯେବା ଲେଜନ୍ଟ୍ ଉପର
ସେଇମେ ଠାକୁସ ରାଜ ଅଧିମାନ ରୂପେ
ପନ୍ଦର ଗର୍ବିମେଣ୍ଟ ମର ପାଇ କରିବାକୁ

ଏଥରେ ବିଶେଷ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ଓ ମନୋଯୋଗ
କରିବାକୁ ଉଚିତ ।

ଭାବୁକ ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ଆଇନର ଫଳ ଭଲ-
ଲିମିଟ ପ୍ରକାର ଅଛି ଯଥା ।

ଲାକ୍ଷ୍ୟଦାୟିକର	ଯେତେ ଟେକ୍ନୋ
ମାତ୍ରା	କିମ୍ବୁ ଅଧିକ
ଗାଲେଶ୍ଵର ୧୦୪୪	ଟ ୮୮୭୭
ବିଟକ ୮୨୧	ଟ ୨୦୨୧୮
ପୁଣ୍ୟ ୨୨୨୩	ଟ ୨୫୮୮
—	—
୭୪୭୭	ଟ ୪୭୧୭୯

ଏଥୁବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ସହାୟକେ ଉତ୍ତା ପାକ୍ଷ ଜୀମୁଲ ହେଉଥିଲୁ
ତୁଳିବା ଗର୍ଭ ଅନୁଭୂତି ପଦିଅଛି । ବିଠକରେ
ଗର୍ଭ ଉତ୍ତା ଜୀମୁଲ ଚରିବାରେ ତ ଯେ ଧୂମରେ
ତ ଏ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ । ନା ପଢ଼ିଅଛି
ଅଧିକ ମୋକଳର ବିଦ୍ୟା ଯେ କି ଲେଖିଗରେ
ଆଗେକ ଧଳ ପାହିବା ଓ ବସୁରଙ୍ଗିଲୁଧର କର-
ନାର ଥିବାର ଏ କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷଫୋଽଖର ମଧ୍ୟ
ପୁରୁଷର ଘନମ୍ବା ଆହା କଣାମାର ନାହିଁ ବହୁ
ଆଶୀର୍ବଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ପାହିବାରେ ଏଥିର
ଏହିବାରଣ ବର୍ଣ୍ଣାର ଅଛିଲୁ ଯେ ଦୁର୍ବିଷ୍ଣ ପଦମା
ଓ ଗନ୍ଧିଲ ରପାନି ରହିବ ଯେହି ଏ ମେଠାର
ବାଣିଜ୍ୟ ବହୁତ ଉତ୍ତା ପଢ଼ିଅଛି ଏଥୁବ ବୋଧ
ହୃଦୟରେ ଯେ ପେଠାଲେକ ବାଦିକଣରେ ଜାଦୁଗ
ପକ୍ଷ ନହିଁ ତାରର ଏକ ପ୍ରମାଣରେ କିମ୍ବା
ହେଲିକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର୍ଭାସ ନ ଦିଇ ଭୁବି ଦୋଷ
ରହିଲେ । ରିପୋର୍ଟ ମନ୍ତ୍ରରେ ଯେତ୍ରଧି ଅବସା
ନ୍ଧା ଦେବାରୁ ବାର୍ଷିକ

ବ
ଶେଷବାହେବଙ୍କ ଶଳ ଯାହା ବିଛି
ପାଠକମାନେ ବିବେଚ ବିନା
କରିବାର କ୍ଷାନ୍ତ ନାହିଁ
ଏହାର ବିନା ପ୍ରଥମ
ଶଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗେଣ୍ଟମନ
ଜାତିକାରୀ ପରିବହନରେ ପ୍ରତିଭାତ୍ମକ ହୋଇଥିଲେ ସେଥିରେ ପ୍ରକାଶ ଯେ କଟକରେ
ଏହାମାପ ତା ୧୦ ରଖିବାର ତାଣେରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନେକ କୁଣ୍ଡ ଓ କମ୍ପ କମ୍ପା ୧୫ ତାଣେରେ
ଯୁଗ ବତାପ ହେବ । ଶେଷବାହେବ ପୂର୍ବ
ଗଣନାରେ ତାଣେରଙ୍ଗ କିମ୍ବୁ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ପୂର୍ବମାନ ଗଣନା କରିବାରେ ଏ ବଜାପତାଣେ
ରଖିବାର କାହାର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜଣାଗଲା ତେ
ତାଣେରଙ୍ଗ । ଏହିରେ କ୍ଷାନ୍ତମାନରେ ବଜାପ
ହୋଇଥିବ । ଏଥିରୁ ତା ୧୫ ଓ ୧୫ ରଖିରେ
କଟକରେ ଭାର ବଜାପ ହେବାର ଗଣନାକୁ
ନାହିଁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର ନ ପାରେ କଟକ
ସହର ଅବା ଜନିକଟକ ମଧ୍ୟବଳରେ ତାଣେରଙ୍ଗ
୧୫ ରଖିରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ।

କୁଣ୍ଡ ତଳିତମ ସ ତା ୫ ରଖିରେ ବଳକତା
ନଗରରେ ଯେଉଁ ଭାରି ବଜାପ ହୋଇଗଲା
ଜାହା ଶେଷବାହେବଙ୍କ ଗଣନାର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ
ଥିଲା ଏ ବଜାପ ଯେବେବେ ସନ୍ଦେଶମନିହାର
ବଜାପ ପରି ନ ଥିଲା ତେବେବେ ଏହାଦିନ
କପ୍ରର କ୍ଷର ହୋଇଥିଲା କଟକର ବନ୍ଦକ
ରାଗୁ ହେଲା ଓ ନଥରେ ଅନେକ ନୌକା
ଜଳମର୍ଗ ହେଲା ମାନବୋହାର ନୌକା କଳ-
ମର୍ଗ ହେବାରେ ଅନେକ କଟକ ହୋଇଥିଲା ଏହନ
ବଜାପ ବଲ୍ଲବଜାଟେ ଯାଇଥିବାର ବୋଥ
ଥୁଅର କାରଣ ଏଠାରେ ତାଣେରଙ୍ଗ ବିଦିରେ
ଗଣ୍ଠିବ ପରିଷି ଜାହାଜ ଏ ବଜାପଦ୍ଧର
ପଦ୍ଧର ହୋଇଥିଲା ଜାହାର ମାତ୍ରମନ
ଭାବିବାରୁ ଭାରି କଟକରେ ବନ୍ଦରରେ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇ ରଖା ପାଇଲା ।

ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ।

ସନ୍ଦେଶ ମହିନାରେ ଯେଉଁ ଲୋକ-
ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରହରି ହେବାର କବୁଳା ହୋଇଥିଲା
ଜହାର ଉତ୍ତରପଥ ଜଳାଇବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ମ-
ମେଜ୍ଜର ଏବା ବୋଷନାପଥ ପ୍ରକୃତ ହୋଇଥିଲା
ଏ ଜାହା ଏ ପଦିକାର କୁଣ୍ଡମୁଁ ସଂଖ୍ୟାରେ
ଗତ ଜାନ୍ମେଶ ତା ୧୫ ରଖିରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ଥିଲା । ଭାବୁ ବୋଷନାପଥ ଦ ୧୫ ପା ଜଳ-

ଲୁଗିଭରିପେ ମଂଗୋଧନ କରିବାକାରଣ ଗବ-
ର୍ଭମେଜ୍ଜର ପଦ ଅଧିକାର ସଂଖ୍ୟାଥାରଙ୍କୁ
ଜାହା ଜଣାଉ ଅଛି ଯଥ ।

“ଉତ୍କୁ ଆରିପାମୁ କିମ୍ବ କରିବା କାରଣ ଏକ
ଯେଉଁ ବିଷୟମାନ ଜାହିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଜାହା ଏକବିଧ ନିପୁମରେ ଲେଖିବା କାରଣ
କୁଣ୍ଡମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତି ଏହି ଅଦେଶ
ହେଉଥିଲେ ଯେ ଅପଣା ଏବେ ଯେତେ ପୁଣ୍ସ
ଓ ବାଳକ ଥାନ୍ତି ପେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକର
ନ୍ୟମ ଓ ଜାତ ଓ କର୍ମ ଓ ବେତେ ସ୍ତା
ଅଛନ୍ତି ଓ ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର କେତେ ଜଣ
ବାଲକା ଓ କେତେ ଜଣ କମ୍ପ ପ୍ରାପ୍ତ ଏହମୁଁ
କଥା ଲେଖି ଦେବେ ”

—୦୦—

ସାପ୍ରାତିକ ସଂ ବା ଦ

ତଳିଭିଜ ମହାଗ୍ୟମାନେ କଟକର
ସାଥରଣ ଜିଷ୍ଠା ସମ୍ବନ୍ଧମୁଁ କମିଟିର ସର୍ବ
ହୋଇଥିଲା ।

କଣ୍ଠେଲ ଝାନଲ ସାହେବ
ବପ୍ରାନ୍ତ ଲୋ ସାହେବ

ବାବୁ ମହେନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେପାଞ୍ଚାମ୍ବୁ

କଲେବୁ ଘାହେବ ଓ ମଜାଜାନାର
ଭାବପାତ୍ର ହାତମନଙ୍କ ପଢ଼ ଗବର୍ଭମେଜ୍ଜର
ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ୧୦୭୨ ମଧ୍ୟା
ଆ ୧୦ ଜନର ନିପୁମୁ ମୁଲୁରେ ସରକାର
ପାଇବା ଭରଣାକୁ ଯେତେ ପରିଷା ଥାରି
ଜାହା ବିନା ଅପତ୍ତିରେ ପ୍ରହର କରିବେ ।
ପୁଣ୍ସ ପରିଷା ନିଧିକାରୀଙ୍କ ଗବର୍ଭମେଜ୍ଜ ଟଙ୍କା-
ରେ ଦୁଇପରିଷା ଲେଖାଏଁ ଯେଉଁ କମ୍ପ
ଦେଉଥିଲେ ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଦିତ ହେଲା ।
ସେ କେହି ଖଜାଜାନାକୁ ପରିଷା ଭରଣାକୁ
ଅଧିକ ଜାହାକୁ ବନା ଅପତ୍ତିରେ ପରିଷା
ଦୟାବିବ କେବଳ ଏକଟ ନିପୁମ ଗହନ ଯେ
କୌଣସିଲେବ ୫ କାର ଜଳମଲୁର ପରିଷା
ନେବାର ପରାଧନା କଲେ ଜାହାକୁ ଦିନ ନ
ଥିବ ।

ସେମ୍ଭେଲ ଉତ୍ତରମୁଁ ଜାଇମ୍ବ ଲେଖନ୍ତ ଯେ
ଶାପ୍ରେମ୍ବର ଅବଶ୍ୟକ କିମ୍ବ ନାହିଁ
ଅନୁକ୍ଷେତ୍ର ରକ୍ଷାବରତା କାରଣ ଗବର୍ଭମେଜ୍ଜ
ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଝାନରେ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାରି
କରିଥିଲେ । ଏ ଜାହା ସଙ୍ଗେ ଦେଶର ପ୍ରାଚୀତ ଧର୍ମ
ପୁଣ୍ସ ଏହା ଗୋଟିଏ ଶୁଣ ବାଲୁଜାମ୍ବ ମର-
ତୁମିଥିଲା ଓ ଏଠାରେ କବାକାଲେ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉ
ନ ଥିଲ ନାଲ ଜଳାଗୁ ଗୋଟିଏ ଜାଳ ଜଳନ
କରି ଏହାକୁ ଉତ୍ତରା କୁମାର ତ୍ରୁତ ସର୍ବ
ବରିବାରେ ଯେଉଁ ଝାନରେ ଜଳ ସଂଯୋଗ
ହେଲା ସଂତାରେ ଜାନା ପ୍ରକାରକୁ ସୁନ୍ଦର
ବୁନ୍ଦିରୁ ହୋଇ ଏହାକୁ ମୁଣ୍ଡାରିତ
କରି । ଏ ଜାହା ସଙ୍ଗେ ଦେଶର ପ୍ରାଚୀତ ଧର୍ମ
ପୁଣ୍ସ ଏହା ଗୋଟିଏ ଶୁଣ ବାଲୁଜାମ୍ବ ମର-
ତୁମିଥିଲା ଓ ଏଠାରେ କବାକାଲେ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉ
ନ ଥିଲ ନାଲ ଜଳାଗୁ ଗୋଟିଏ ଜାଳ ଜଳନ
କରି ଏହାକୁ ଉତ୍ତରା କୁମାର ତ୍ରୁତ ସର୍ବ
ବରିବାରେ ଯେଉଁ ଝାନରେ ଜଳ ସଂଯୋଗ
ହେଲା ସଂତାରେ ଜାନା ପ୍ରକାରକୁ ସୁନ୍ଦର
ବୁନ୍ଦିରୁ ହୋଇ ଏହାକୁ ମୁଣ୍ଡାରିତ
କରି ।

ଉତ୍କୁତ ହେବାର ବୁଲମାନେ ତତ୍ତ୍ଵର
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅନାହାର ମୁନ୍ଦର ଲେମ୍ ଧଳ-
ିବ ଅସ୍ତର କରି ଯେତ ପଳାଇଅଛନ୍ତି ।
ଶାପ୍ରେମ୍ବର ଦିଷ୍ଟେଟି କମିଶ୍ନର କୁଳକୁର
ନିବାରଣ କାରଣ ଭ୍ରମ ଦେନ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ-
କାନ୍ତ ସ୍ଥୁତ ଯାଇଥିଲେ ଏ ଯଥାମାଧ ଭ୍ରମ
ପ୍ରଦାନ କରିବ ଫେରି ଥାଏ ଥାଏ ବାଟରେ
ଜାହାଙ୍କ ଏ ଗେମ ଆନନ୍ଦମନ ବଲାର ଜାହାଙ୍କର
ପ୍ରାଣତଳାଗ ହେଲା । ଏହାଙ୍କ ଏକ ମହାତ୍ମା
କହାକୁ ହେବ କାରଣ ପଥ ନିବାରଣ
ବେଶ୍ଵାରେ ଅପଣା ପରାମାର ଏମଧ୍ୟ
କଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ପୁରୁଜଣ ଭୁଗୁବୁ ବଳେବୁର
ଶ୍ରୀମୁକୁ ତଥାକର, ଯେ, ମନାବାହେବ ଓ
ନେଲସନ କାରଲେ ସାହେବ ଭାବରିବର୍ଷର
ନିଷଦ୍ଧ ଉପାଧ୍ୟ (କମ୍ବାନିଷ୍ଠନ ଜ୍ଞାନ ଅବରତ୍ରୀଯା)
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍କ ଉପାଧ୍ୟ ପାଇବାର
କାରଣ କି ଅମ୍ବମାନେ ଅବଶତ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
ଏମାନେ ତେଣାରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମନ୍ତ
ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ଶାଇବାରେ ସେଥିରେ
ପାଇଥିବା ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ଅନନ୍ତର
ହୋଇଥିଲୁ । ବିନ୍ଦେଶରେ ବାର୍ଲେବାହେବ
ଦୁର୍ବଳ ସମୟରେ ଉତ୍ତମ ଜାର୍ଯ୍ୟଦି କରିଥିଲୁଛାଇ
କରିଥିଲା ।

କୌଣସି ଦେଶର ପ୍ରାଚୀତ ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପରେ ମନୁଷ୍ୟରେ କ୍ଷମତା ଅଛି ଜହାର
ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତରା ଭ୍ରୁତିବ ମେତକଳ ତର୍କାଲ୍ ନା
ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମାଲା ନାମରେ
ମିଶ୍ରଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଝାନ ଅଛି ଜହାର
ନିବାରି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟେ କ ୭୦୦୦ ଜା ଅନୁବର୍ଷ
ପୁଣ୍ସ ଏହା ଗୋଟିଏ ଶୁଣ ବାଲୁଜାମ୍ବ ମର-
ତୁମିଥିଲା ଓ ଏଠାରେ କବାକାଲେ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉ
ନ ଥିଲ ନାଲ ଜଳାଗୁ ଗୋଟିଏ ଜାଳ ଜଳନ
କରି ଏହାକୁ ଉତ୍ତରା କୁମାର ତ୍ରୁତ ସର୍ବ
ବରିବାରେ ଯେଉଁ ଝାନରେ ଜଳ ସଂଯୋଗ
ହେଲା ସଂତାରେ ଜାନା ପ୍ରକାରକୁ ସୁନ୍ଦର
ବୁନ୍ଦିରୁ ହୋଇ ଏହାକୁ ମୁଣ୍ଡାରିତ
କରି । ଏ ଜାହା ସଙ୍ଗେ ଦେଶର ପ୍ରାଚୀତ ଧର୍ମ
ପୁଣ୍ସ ଏହା ଗୋଟିଏ ଶୁଣ ବାଲୁଜାମ୍ବ
ଏକଳହାନାପେକ୍ଷା ଅସ୍ତର ମୁଣ୍ଡାକର
ନିବର୍ଷ ପୁଣ୍ସ ବର୍ଷା ଜଳ ନାହିଁ

କୁଳ ଗତ ଅଶ୍ରେଲ ମାସରେ ଗେଷହେବା ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦିନେ ନ ବର୍ଷା ହେଲା ଓ ଏକ ଦିନ ଏମନ୍ତ ମେଘ ବର୍ଷାର ଯେ ଅର ପୂର୍ବରାତ୍ରି ରୋକମୀନେ ତାହା ପୂର୍ବେ ଦେଖି ନ ଥିବାର କହିଲେ । କୌଣସି ଦେଶକୁ ବଜାନ୍ତିନ୍ଦ୍ର କଲେ ସେଠାରେ ବର୍ଷା ହୁଅର ନାହିଁ ଓ କହାତ ହେଲେ ଭରି ବର୍ଷା ହୁଏ ମାତ୍ର ଏ ଉତ୍ସାହରଣର ଜଣାୟାବ ଯେ ମନ୍ଦ୍ରମିରେ ବୃଷ୍ଟି ବଢାଇ ବନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ବର୍ଷା ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରଇ ଅଷ୍ଟଦେଶରେ ଶର୍କୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷା ଭଣା ହେବ ।

କୁଳାଚନ୍ତ୍ର ବନବିରାଜ ବି ଏହାର ବାରଣ ଆଚାର କାରଣ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୁଝ ବନ ବାହୋର ସ୍ଥାନ ପରିଷ୍ଟୁତ ହେଉଥାଇ । ଯେବେ ତଥିର ବୁଝି ଭଣା ହେବାର କଥା ଅଛି ତେବେ ବନ ଭଣା ପଞ୍ଚରେ ଗୌତ୍ର ବିଜଳ କରିବା ଥାବନ୍ତିକ ଗଢ଼ିତ ପାତାମାନଙ୍କୁ ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ତତ୍ତ୍ଵ ନ ହେଲେ ଏବ ସମୟରେ ଭାବାକ ରାଜ୍ୟର ମେଘ ଅପୁର୍ବ ହୋଇଯାରେ ପଦତ ଯେମନ୍ତ ମେଦକୁ ଅକର୍ଷଣ କରଇ ତେମନ୍ତ ବୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଅକର୍ଷଣ କରିବାର ଅପରିବ୍ୟାକ ହୋଇ ନ ପାରେ

କୌଣସି ଭଣ ବା ମୋକଦମାର ସ୍ଥାନ କ୍ଷୟବର ହେଲେ ତେତା ଯେବେ ଅପଣା ଦାନ ଥାବା କୁଳବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା ନ କରି ପକର ରଙ୍ଗେ ତେବେ ସେ ଯେଉଁ କଳ ଏହିରେ ପକାଇଲାଗେ ଯେହିକାଳର ଦୁଃ ପାଇ ନ ପାରେ ସ୍ବାର୍ଥ ହେଲା ମା ହେଲା ପୁଣ୍ୟ ।

ପ୍ରେମ ଯେତିକି ସହେବ ଏକପ୍ରକାର ପଣା କରିବାର କୁଳାଚନ୍ତ୍ର ଯେ ସେ ଅପେ ହଜୁଥିବ କେହି ଲୋକ ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରଫ୍ଲୋଜନ ନାହିଁ ଭାବିତାମାତ୍ରର ଏକବାରେ ଏ ପଣାର ପରିଷା ହୋଇ ଏହାଥିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ତଥନ୍ମାର ଗର୍ଭିମ୍ବୁ ଭାରମନାରେ ଗୋଟିଏ ପଣା କରିବା ହେଉଥାଏ ।

ହେତୁକଳ ଶ୍ରାବି ସାହେବଙ୍କୁ ପୂର୍ବରାତ୍ରି ଦେବାକରଣ ନିଭୁବନରେ ଗୋଟିଏ ପିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ଏହା ଫନ୍ଦିଲ ଲମ୍ବା ତେବେବେ ହେବେବ ଏବ ଏହାର ଦେବା ପାପ ହେବେବୁ ।

ସାହୁ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ନ ମନୀର ଭାରଣ ଦେବବେବି ତଥା ବ୍ୟାପ ହେବେବିମଧ୍ୟ ଏବ ନମୀର ଦେବି ହେବେବୁ ।

ଦୁଇକେତି ତଙ୍କୋ ବ୍ୟାପ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚନ ହେବ ଏହିପରି କେହି ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଏହିମାତ୍ର ଏହିମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏକ ଜଣର ଅହାନ ନମୀରରେ ବନ୍ଦଜାର ତଙ୍କୋ ବ୍ୟାପ ହେବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକ ସର୍ବତା କେତେ ମହିର ଏଥରେ ଗୁଡ଼ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନ୍ଦିବର ପ୍ରାୟେ ଉତ୍କଳପିକା ପଞ୍ଚଦିବି

ମହାଶୟ ! ହକିନ୍ଦ୍ର ନିଦେଦନ ଏହି ଯେ ମହିନାର ଏହି ଦେବେବ ପଞ୍କୁକ ମଂଗୋଥନ କରି ଅପଣଙ୍କ କଗଦିଗଥର ପଦେବ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାନଦାନ କରିବାରେ କୃପାତା ପ୍ରବାଗ ନ କରିବେ ।— ପଞ୍ଚାଦିବନହାଶୟ କୁଳକର ଅବସା ଦିନୀ ଉନ୍ନତି ହେଉଥାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସବା ସ୍ଥାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟରେ, ଉତ୍କଳ ଓ ଲୋକଗର୍ଭାର ଅଲୋଚନା ଏବ ଅର୍ଥରେ ମନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦିକ ଉପଦେଶ ଓ ବର୍ତ୍ତତା ହେଉଥାଏ ଅକୁଳନଦେଲ ଗ୍ରାମୁକୁ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମନାଶୟରେ ଉତ୍କଳ କୋଠାରେ—Cuttack young men's association—କୁଳ ବାଲକପନ୍ଥାଳ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସବା ମଂଦ୍ୟାତି ହୋଇଥାଏ ସର୍ବହଂଜନ୍ଯ ବାରଜଣ ହେବ, ଏମନେ ପ୍ରାୟ ମମ୍ପେ ସ୍କୁଲଶବ୍ଦ ପରିକାର୍ଯ୍ୟର ଶୁଣିଲା ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥନ୍ତ, ମନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦିକ ଉପଦେଶ ଅଟେ । ବାବୁବାଳର ଉର୍ବର ବିକରି ଓ ବର୍ତ୍ତତା କରିବାରୁ ଅର୍ଥର ବଲେ ଉବିଷ୍ଟରେ ଏମାନେ ମୁକୁତା ହେବେ ଓ କର୍ମଧରେ କନ୍ଦମାଳରେ ଅପଣାର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସମୟ ହେବେ ମନେହ ନାହିଁ ସବୁପରିମହାଶୟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ସବା ଏବେ ଯହିବାର ଥିବେ । ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯେତି ଅନୁନ ନ ବାହାରେ ।

—*—

ସବାବୀନ—ଶ୍ରୀ ସବାରକ

ଆଜି କି ମୁହଁ ସବାର । ବିଭବମୁ ବିଭବମୁ

ପରାହାନ, ଆହା ? ଦେଖିଲ ମୁଁ ଯାହା

ଦେଲା ମୋ ଗୁମାନ ଥାରି । ୧।

ପଦ ପଦେ ନ କଲିଲ । ନେବ ଥାରାକୁ ରିଷ୍ଟର

ଥିଲ ମୁଁ ଭାବୁଗ୍ରହ ହେବ । ୨।

ଦେଖିଲ ଗ୍ରାବିଲଗ୍ରାମ ଦାର

କିମ୍ବେ ଏ ପ୍ରାୟ ସହ ବୟସିନ୍ଦ୍ରିୟ

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟ । ୩।

ପୁଣି ଥିଲ ଗ୍ରାବିଲଗ୍ରାମ ।

ଅବଳମ୍ବନକୁ

କାହାରେ । ୪।

ସବାଗ୍ରା-ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୁଣ୍ଡର ଅବନ୍ଦେ ଗର୍ଭରେ

ପରିନାମ ଥିଲା ଅର୍କାନ୍ତର ହରି

ନ ସୁନ୍ଦରେ ତାହା ଚିଲେ । ୫।

କଣାନ୍ତା କେ ଧୂର୍ତ୍ତିରେ । ତୁତ ଭମାକୁ ବୃଥରେ

ତେବେ ପାଠ୍ୟ ବୃଷ୍ଟ ଲୋତ ପିନ ବାବ

ନାମ ଲେଖିଲେ ସର୍ବରେ । ୬।

ଉତ୍ସମାଦ ଅପମାନେ । ପଳାଇଲେ ଯେହାମାନେ

ସେ ଲକ୍ଷରେ ବାହି ଲକ୍ଷ ଦେଖିଲା

ମହାଶୟ ବାହି ଅନମା । ୭।

ପୁଣ୍ଡରେ ହୋଇବାରେ ସତ ଦିଲେ ମନରେ

କର୍ମ ଅବଳକୁ ମହି ଉତ୍ସପ୍ରବୁ

ଶାପେ ଜାଣି ସଂସାରେ । ୮।

ଲକ୍ଷ ସେ ଦେବ ଅର୍ଦ୍ଦରେ । ବାଲିମ ସେ କରିବାରେ

ଏ ଭାବେ ଅବନ୍ଦେ ବୁଦ୍ଧରେ । ୯।

ଯେବେ ଅପୁର୍ବ ଗୋଦରୁ । ସହକରେ ବସ୍ତବରୁ

ଗିରିକାଳ ସ୍ତର ହୋଇଲେ ସମର୍ତ୍ତ

ବହୁରେ ଗରବକରୁ । ୧୦।

ସମାନ ପୁନରସମେତ । ନୋହବେ ମୁନ୍ଦରୀ ପଶେ

କର୍ମକୁ ବିକୁଳ ନ ହେବାର ସର୍ବ

ଲକ୍ଷରେ ଜନସନେ । ୧୧।

ଏମନ୍ତରେ ଲାହୁ । ହେଲା ହେବବାର ଦିଲୁ

ମନେ ଭାବ କାହାର ଦେଲିଲା

କରୁ ଅବିଧାନ ପାରୁ । ୧୨।

ଏମେ ମୁମର ବୁମାରେ । ସୁଜୀନ ଲାହୁ ଅବରେ

ସର୍ବାକବିବାନେ ଅଗାମକ ପୋର

ଗାଲୁରୁ ଯହିବରେ । ୧୩।

ବସନ୍ତେ ସେ ସବା କାଲେ । ଭନ୍ଦୁପବି-ପଦତଳେ

ହେଲେ ଥିଲି ମାତ୍ର ମୁଦସରେ ଗର୍ଭ

ନ ଗହିବ ଭାବ ତଳେ । ୧୪।

ବିଭବମ ପୁଣ୍ଡ ଦେଖ । କାହିଁଲୁ ପଦୁଳୁ ଦେଖି

ହରେ କି ଏକର ଦେବ ତକର

ହେବେ ମୁଁ ଭାବୁଗ୍ରହ ହେବ । ୧୫।

ଭନ୍ଦୁ ଗ୍ରାବିଲଗ୍ରାମ ଦାର

ଏହି ଉତ୍କଳପିକା ସହର କୁଳ ଦର୍ଶାବାର କଟକପିର୍ଣ୍ଣି ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୁଦସରେ

ମୁଦସର ଓ ପ୍ରଭର ହେଲ ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

৪৮ গ

୧୦୨୭ ମେ

ଉତ୍ତର ମସିଥ ।

ଜାତୁର ତେ ସାହେବ କି ଯେ କେବେଳ
ମାସ ଦେବ ଏପ୍ରଦେଶର ମୟୋଡିକ ବିବରଣ
ଜୀବ ହେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭର ଉପାୟ
କିମ୍ବୁ କରିବାକୁ ଏନଗରକୁ ଅଧିଥିଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅପରା ଅନୁସାରନର ଫଳ କବର୍ଣ୍ଣମେଗ୍ନୁ
କଣ୍ଠରଥରୁ ଓ ଜାହାଙ୍କ ରଘୋଟ ମୁଦି ଓ
ପ୍ରଭାର ହେବାର ତେଜିନିରୂପ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅବରୁଦ୍ଧ ହେଲୁ । ସମ୍ଭାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ତେ ସାହେବ କୌଣସି ଜାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ
ପ୍ରାଚୀ କରିବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରି ନାହାନ୍ତି ଓ
ମୟୋଡିକ ଗର୍ଭ କିମ୍ବୁରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ପ୍ରସାଦ
କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଯେ ମାତ୍ରଧର୍ମ ଜାଲର
କଣା ଧରିବାର ଏହି ଧର୍ମ ଜଣା ନ ହେବ ।
ଏହିଥି ଜାଲ ବିଦିବହାର ହେଲେ କୁଆମାଛ
ଗର୍ଭ ପାଇବେ ମତଗ୍ରଂ ମାତ୍ରର ବନ ଲେଖ
ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଷ ଓ
ପର୍ବତିମନୀରମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ବିଶେଷରେ ମୟୋଦି-
ଭୋଗୀ ଅଟନ୍ତି ଉତ୍ତଳସର୍ପରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦
ମାରଳ ସମତ୍ରଣର ଅଛି ଏହି ଅନେକ ବନ୍ଦୁ
ନିଃଶ୍ଵର ମନୀଖ ଥାଇ ଦିବରର ଲୋକଙ୍କୁ ମୟୋଦି
ଯୋଗାଇଅଛି ତାକୁର ତେ ସାହେବ ଏଦେଶ
ଦେଶକା ଧର୍ମରେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଭାବି-
ଜବର୍ଦ୍ଦର କୌଣସି ସ୍ଥାକର ହୁନ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ
ଏତେ ଅଧିକ ଧରିମାନରେ ଜାଦିନ ମୟୋଦି
କ୍ଷେତ୍ରର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା । କେବଳ ଗର୍ଭ ହେବାର

ନୁହଇ ଜାତିଗ୍ରୂହୀ କଷ୍ଟପୂରେ ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ମାଂସ-
ପେଶା ମହୀୟ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅପରି ଥୁବାର
ଏହାକୁ ଅକାତର ହୋଇ ଲୋକେ ଜାଉଥିଲୁଛନ୍ତି
ମହୀୟ ଥରବା ଦୁଃଖିଲୋକର ଗୋଟିଏ ଜାତିକା
ରୁ ଓ ବିପାତି ତୁରି ଗଲା ଦେଲେ
। ୨ ମୋଜବାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦେ ଦେଖା
ଯାଏ । ଏକାତଣ ଏହି ନ ଶୁଭବାକୁ
ଯାଉଥିବା ମାତ୍ର ସମ୍ଭବ । କ୍ଳା ପରିମା-
ଣରେ ଧରିବାକୁ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ହେବାର ଜଣା
ଯାଏ ଓ ଜଳଦେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମିତ ନିଜ
ମଧ୍ୟରେ ଧଥର ବନ ପଡ଼ିବା ମହୀୟ ନାଲ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଜାର୍ଥର
ଚଳକୁ ଛାପି ଯାଇ ଛାପିଲା କହିନ ଶ୍ରୀ
ବାକୁ ଉପରକୁ ଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ମାତ୍ର
ଧରିବାର ବୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିବାର ସମ୍ଭାବ
ଉପରେ ହୁଅର । ଉଚ୍ଚବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କ
ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାଳ ଜଣା ପଢ଼ ନାହିଁ ।
କାରଣ ଅପଣା ଝର୍ଣ୍ଣ କିମିତି ପ୍ରଗ୍ରହ ମାତ୍ର
ଧାଉଥିଲାନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ ସେମାନେ ଯେବେ ଜାଣିବେ
ଯେ ବହୁତ ମାତ୍ର ଧରିଲେ ତାହାଙ୍କର ଅୟକ
ଲାଗ ହେବ ତେବେ କୁଆମାତ୍ର ନିଜ
ନ କରିବେ । ଲୁଣାମାତ୍ର ଜାଉବାକୁ ବିଦ୍ୟର
ଲୋକ ଅକାଙ୍କା କରନ୍ତି ବହୁତ ନିଲାଇ ନାହିଁ
ହୋଇ ଝର୍ଣ୍ଣ ହୁଅର ନାହିଁ ଯେବେ ଲୁଣା-
ମାତ୍ରର ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି
କର ଯାଇପାରେ ତେବେ ଉଚ୍ଚବାସେହମାନେ

ମାତ୍ର ଯୋଗାଇ ରଖିବାର ଉପାୟ କରିବେ କେ
କଦାର ଅନ୍ୟାୟକୁଷିପେ କହୁ ନ କରିବେ ।
ମସ୍ତ୍ର୍ୟ ରଖାର ଏହି ପ୍ରକୃତ ଉପାୟ ଅଟଇ ।

ଡାକ୍ତର ତେ ସାହେବ ମସ୍ତ୍ର୍ୟଙ୍କ ବିଷୟରେ
ବିଶେଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଜଣା ଯାଏ
କଲେବୁର ପଳ୍ପ ସବୁଲାନିଷ୍ଠେକର ଗୋଟାଏ
ଶୁଣିଲୁ ପୋଖରୀ ଭତର ପାଇଁ ପ୍ରକାର ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ
ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍‌ରେ ଶୋଳି ଦେଖାଇଥିଲୁ । ଏମାତ୍ର
ପରୁ ଦୂରତ୍ତ ପଢ଼ ତଳେ ପୋର ହୋଇ
ରହିଥିଲେ ତଥାର ସଫ୍ଟ୍ ଲୁକିଛି ଥିଲେ ।
ଭବରଖର ଜଣେ ବାରିବିମାସରୀ ଓସରଷିପ୍‌ର
ଗୋଟାଏ ପୋଲର କିମ୍ବୁ ଶୋଲୁ ପାଞ୍ଜିପ୍ରକାର
ଜବଇ ମସ୍ତ୍ର୍ୟ ପାଇଥିଲୁ । କୁମୀରମାନେ ମସ୍ତ୍ର୍ୟ
କର ନିପାତକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଡାକ୍ତର ତେ
ସାହେବ ପସାବ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରଦାନର
ନିର୍ମଳତା ଏହମୟ ମସାଇବାର ଉପରି ।
ମନୁଷ୍ୟକୀୟା କୁମୀର ମାତ୍ରକୀୟା କୁମୀର ପୁଥକୁ
ଅଟଇ । ମାତ୍ରକୀୟା କୁମୀର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଡରି
ବାର ବହନ୍ତି ମାତ୍ର ଏସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆନନ୍ଦ
କରିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଏସବୁ କୁମୀରଙ୍କର
ବହନ କୁଥୁ ହାତନ୍ତି । ନରକର ମୂରିଶ୍ରେଣୀ
ଶ୍ରେଣୀ ଫୋରାକର ସାହେବ ଏକ ଦୋହରା-
କଳୀ ବନ୍ଦୁକଦ୍ଵାରା ଉନିପାତ୍ରର ୨୫ ଗୋଟା
ମାତ୍ର ବନ୍ଦୁ କୁମୀରମାରିଥିଲେ ଏସବୁ ମନା ହୋ-
ଇ ଏକଜାଗାରେ ରହିଥିଲେ ଗୋଟାଏ କୁମୀର
ଯାଏ ହାତ ଲମ୍ବ ଏହି ମ୍ବୀ କରି ଲାଗି ଥିଲା ।

୧	ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫
	ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	ଟ ୨
	ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାତ୍ରକ	ଟ ୩

ଏହା ପେଟ୍ ଛରିବାରେ ଗୋଟାଏ ବଢ଼ମାନୁ
ଗୋଟାଏ କଥିପ ଓ ଦୂରମୁଠା ବାଲଗଗଡ଼ା
ବାହାରିଥିଲେ । ଏ କୁମୃତସ୍ତୁବନ୍ଧିତଙ୍କେ ପଢ଼-
ଆନ୍ତି ଏକଥିବେଳେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ମନୀ
ଥରି ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏହାରେ ପାଇଁ
ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ମୁଁ ହିଁ ଚାଲିଷଣୀ ଦେଖାଇ ଏ
ବେଳକେ ପେଟ୍ ଭିତରେ ପ୍ରଦେଶ ଦୁଆଇ ମନୁଷ୍ୟ
ଜ୍ଞାନ କୁମୃତ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସାହିତ ଲେଖା
ହୋଇଥାଇଁ । କୌଣସି ବୁଝାଇ ହାତୀ ବଢ଼କର
ଏକ ପୋଲାରୁ ଜଳ ଧାନକରିବା ଯନ୍ତ୍ରିତ
ଯାଇଥେଲା ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଗୋତ୍ର ଗୋ-
ଟାଏ କୁମୃତ ଜପରେ କା ନିକଟରେ ପଢ଼ିବାରୁ
କୁମୃତ ଭିକ୍ଷଣାତ୍ମ ଗରି ବଳରେ କାମୁକିଲା ।
ଦ୍ୱାରା ଏଥରେ ଗୁଗାନ୍ତି ହୋଇ କୁମୃତର
ପ୍ରାଣ ମେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାରୁ ଗୋତ୍ରରେ
ଚକ୍ରିଦେଲା ତଥାଗ ଦ୍ୱାରା ଗାନ୍ତି ନ ହେଲା କି
ମୁଖଭାଗ ନ ବଳୀ ଦୂରଦିନ ସେଠାରେ ରହ-
ଇ ରିତାଗ ସେତେବେଳେ କୁମୃତର ମୃତଦେହ
ଭାଙ୍ଗିଦିଲ ତେତେବେଳେ ଦ୍ୱାରା ତାହା ଦେଖି
ହେଠାର ମନୀଗଲା ।

— * —

ଅଜ୍ଞନର ବନ୍ଧୁରେ ଦିଲ୍ଲୀ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ୍ଟଗ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ।
ନଦୀଧୂର ଅନୁର୍ଭାବ କୁଆଡ଼ାର ସନ୍ଧକାଶ
ମାଙ୍କଷ୍ଟେତ ମାବଳନ ସାହେବ ମୁଣ୍ଡାଟ ନୂଜାଥ-
ଘୟକୁ ଉଚ୍ଛଳେ ଯେ ତୁମେ ଅଦ୍ୟାତ୍ମର ଗୋ-
ତ୍ତିଏ ତିବ ଧୂର ଫେରିଦେଲ । ମୁକ୍ତାର ଜାହା
ଅଧୂକ୍ଷାର କଲେଦେଖି ସାହେବ ଜାହାଙ୍କୁ ବଦ୍ୟ-
ନ୍ଧର ଦ୍ଵିତୀୟ ରିକାର୍ଡା କରେଣୁ ମୁହର
ଏବ ଦୋଃରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରଖିଲେ ଏହି ।
ମୁକ୍ତାର ଅପନୀନିଜ ହୋଇ ସମ୍ମାନର କ୍ଷତି
ପୂରଣାର୍ଥ ମୁନ୍ଦରଟିରେ ନାଲଣ କରି । ସହକାର
ମାଙ୍କଷ୍ଟେତ ଜାହା ଶୁଣିପାରି ପ୍ରାର ଫେରିଦେବା
ଅପରଥରେ ମୁକ୍ତାରକୁ ମାଙ୍କଷ୍ଟେତଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଗଲାର ଲାଗବାର ଆଖି ଦେଲେ । ଜମିନ
ପାହର ନ କଲେ ପୂରି ବିଦିଗ୍ରି ମନ୍ଦଦମା ସ୍ଥିତି
ଦିଗର କର ମୁକ୍ତାରକୁ ଦିନକ କାରାକାର
ବରକାର ଆଖି ଦିଗାପାରନ୍ତି । କରେଶର
ଧୂର ଫେରିବା ଦଶକଥର କେଉଁ ସଫା ଲାଗୁଇ
ଅପରଥ ଅଟେ ଶ୍ରୀ ସେମନ୍ତ କଠିନ କୋ-
ଣ୍ଣି ଲୋକରୁ ଅବାଲରେ ତମ ଗନ୍ଧର୍ଗୀ

ହିଡ଼ା କର ଗଣ୍ଡବା ଜପୁସ କଠିନ ଅଠଇ କିନ୍ତୁ
ଅଦାଳତରେ ହିଡ଼ା କର ଗଣ୍ଡବାର ଗୋଡ଼ିଏ
ଉଦାହରଣ ଏଠାମେ ମୟ ଦେଖାଯାଇଥାରୁ ।
ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ବର୍ଷାତ୍ମକ ଏକଜଣରୁ ଏହିପରି
ହିଡ଼ାକରି ରଖିଥିଲେ ଏସବୁ ଦେଖି ବିଦେଶକା
ହୃଥରୁ ଯେ ମାର୍ଜିଷ୍ଟ୍ରୁଟ୍ରମାନେ କିମେ କିଦିଲା-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ ସମ୍ପ୍ର ଦଶକଧାନ ଅଦାଳତରେ
ପ୍ରବଳ କରିବେ । ଫଳରଙ୍ଗ ଯେତୁଲେ ଦେଶାଦା-
ତ ଦଶର ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ ହେସିଲେ ହିଡ଼ା
କରିବାର ଦଶ ନ ହେବ କାହିଁକି ? କେବଳ
ଏହିକି ଯେ ଗୋଷୋକୁ ଦଶ ଆଇନବିଷି ହୋଇ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏବକୁ ଅନେକ ମାର୍ଜିଷ୍ଟ୍ରୁଟ୍ର ଏମନ୍ତ
ହାହା ହେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ହେମାନେ ସବ୍ଦା
ଆଇନର ଅଧିନ ହୃଥରୁ ନାହିଁ । ଅପଣା
ବାହୁବଳର କହୁଥି ପରିଚୟ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କ-
ଠାରେ ବହୁ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରନ୍ତି ।

ଗୀତାବିଦୀ

୯ ଅଜର ପୁଣୀସ ଗସ୍ତର ଭାଇ କଣ୍ଠରେ
ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଭାବୀମୁଖୀଙ୍ଗେ ପ୍ରତଳ ୨୩
ବାର କଣାଯାଏ ଏ ଅଜର ଅନ୍ଧାନ୍ୟ କଥା
ମାନ ଲୋପ ୧ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଏ କିମ୍ବା
ବିଶୁଦ୍ଧ ରହି ଛି । କବାଥ ହୁଆଇ କେବେ
ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ । ପୂର୍ବେ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଗସ୍ତର ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟି-
କରି ଗସ୍ତ ବିନ୍ଦୁଗ ରାତ୍ରି ନାହିଁ ଦେଉଥିଲା
ଓ କୌଣସି କିମ୍ବା ଉପ୍ରାତର ଲକ୍ଷଣ ଧ୍ୱନି-
ହୃଦେ ଦେଖା ନ ଗଲା ବର୍ଷଯାବ ପ୍ରାୟ ଏକ
ଭାବ ଲଳିଲା । ଏବେ ଆଉ ସେପରି ନାହିଁ
ଅଗନି ଫରଳର ଅଗନି ଦୂରକମାନ ଯେଉଁପରେ
ଦୂରାହୁଅର ଦେହପର ଗସ୍ତର ଭାଇ ବନୀ
ହୁଏ ହୁଆଇବା ଯେବେ ସବୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭଲ ଅଛି
ରେବେ ଭାବ ଠିକ ରହିଲା ଓ ଯେବେ କିମ୍ବା
ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ହେଲା ତେବେ ଜୀବିତଶାତ୍ର
ଭାବ ପରିଲା ଏବା ଅସମ୍ଭବ ବର୍ଣ୍ଣା କି ଏବଦିନର
ଖର ଅନ୍ଧାୟାମରେ ଗସ୍ତର ଭାବ ସମ୍ମା କି ମହାବିଦ୍ୟା
କରିଥିଲା । ଫଳତଃ ଏ ବିଷୟରେ ଲୋକଙ୍କ ମନୋଭାବ ବୁଝିଲେ କିତାମ୍ବୁ ପ୍ରକାଶ ହୁଆଇଲା
ଜନ୍ମଦେବତାଙ୍କ ଶାହନ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ ଉଠିଗଲାଣି ଏବେ ସେମାନେ କଥା
ଅକାଶକ ଗସ୍ତ ମନଥକୁ ଏହି କାରାଗା

ଗର୍ଜନାସତାର ପ୍ରାୟ ଏକମାସ କାଳ ଦିଶେଷ
ଖର୍ବ ଓ ବୃକ୍ଷର ଅଛବ ହେବାର ମୋର୍ଚ୍‌ବଲରେ
ଆଜ ଗରୁଳ ଲୁଣିଗଲ୍ଲ ଓ ନଗରରେ ଶର୍ଷର
ଭାଇ ଦିନୀ ବୃକ୍ଷ ଦେଲୁ ଏବଂ ହାନରେ
ଦୂର୍ବିଷ ପରିବାର ସଞ୍ଚିତ୍ତ ସମ୍ବାଦନା ଦେଖାଗଲା
ଅନୁଭୂଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ଧକାଳୀ ହୋଇଥିବାର
କଟକଜ୍ଞାର ଲେଖନ୍ତ ଓସେ ଆହୁକର ଲେକ
ଗେର ଗରୁଳ ଦିଶ ନେବାର ସେ କଥା ପ୍ରକାଶ
ହେଉଥିଲା । ଧଳରଙ୍ଗ ଏଠାରେ ସେ ଦୂର୍ବିଲୁ
ଅନୁଭୂଳ ଓ ଡିକଟପ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନୀ
ମହାନାନୀ ବାଟେ ଅନେକ ଗରୁଳ ସିବା ସେଥିର
କାରଣ ହେଉଥିଲା । ସରକାରୀ ଗରୁଳ ଥିଲାକୁ
ରକ୍ଷା ପଡ଼ିଲା ନ ଚେତ୍ର ବିରଳର ଭାଇ
ଅନେକ ଚଢ଼ି ଥାନ୍ତା ଓ ଏକପରାର ଏଥକର
ଅବସ୍ଥା ଅନୁଭୂବ କରିବାକୁ ହୁଅନ୍ତା । ବିନ୍ଦୁ
ସରକାରୀ ଗରୁଳ ରକ୍ଷା କଲେବ ହେଲେ ମୋବେ
ରମ୍ପାତୁର ହୋଇ ଏ ବର୍ଷ ଏକର ଦୂର୍ବିଜ୍ଞାନ
ମାନ ପଡ଼ିବାର କଥା ପ୍ରକାର କଟାଥିଲେ ଏଥିରେ
ମାନ ଘୃଣ୍ଣିମା ସମୟକୁ ବର୍ଷା ହୋଇ ସେମାନ-
କର ପିତ୍ର ଶାନ୍ତି କଲା ଓ ଉଦ୍ବିଧ ଗରୁଳର
ଭାଗ ବିଶ୍ଵ ମୂଳର ହୋଇ ଅନୁଅନ୍ତ ଓ ସେବଣ୍ଟ
ପରିମାନ ଦେଖାଯାଏ ସେଥିରେ ଅବାନି
ଲ ପଶେରେ ବାହାରି ସନ୍ଦେହ ଜାତ ହୋଇ
ନ । ଏମାହ ହୋଇଥିଲା ଜାହା ବିଦୁଷତ
ହୋଇଥିଲା ।

ପାତେହାଳିବନ୍ଧମ

ଗର୍ବ ବୁଧକାର ଏ ନଗରରେ ମୂଳମାନ-
ମାନେ ଏ ପରି ଉଥିଲାକରେ କହମରଣ
ଦର୍ଶନ ରେ ଥିବ ବନ୍ଧୁ ମୁଖ ଅନୁକୋବ କରିଥିବାର
ଜଣାଯାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୌଭୁକାଦର
ହୋଇ ସେହାନ୍ତର ଗୋଟିଏ ଦେଉି ଅଜ୍ଞାନକର
ହେଲା । ହନ୍ତମାନଙ୍କର ଶିବରୁଦ୍ଧ ପଥବିରେ
ଏପରି ଏହାପରି ରୁଳନା ହୋଇପାରେ ।
ସେବନ ଯେମନ୍ତ ହନ୍ତମାନେ ଶିବାଳୟରେ
ଦସ୍ତର ପ୍ରଥାପିତାଳ ଅନୁଥ କଲାନ୍ତି କହମର-
ଣୁଳରେ ଏହଜ ସେହାପାଇୟ ହୋଇଥିଲ ନନ୍ଦିବ-
ନ୍ଦିପରେ ଓ ବାହର ଦୂରଧାରରେ ଅନେକ ଦୀପ
ଛାଇଥିଲା । ମୂଳମାନମାନେ କି ସ୍ଥା କି ପରିଷତ୍
ପ୍ରମୁଖ ଚିତ୍ତରେ ଥୋକା ହୋଇ ଦର୍ଶନ
ଅଗ୍ରାରେ ଯବା ଅସିବା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ମୂଳମାନମାନେ ନନ୍ଦର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏହାପରେ

ଦେବି ଧର୍ମଲୋକନା ବୁଦ୍ଧିଲେ ବାଜାଦାରମାନେ
ଅର ଦୂର ଜାନା ବାଦିଥ ପାଗୁ ଦିର୍ଘବଙ୍କ-ମନ
ମୋହତ କଥିଥିଲେ । ମଝମାରେ ଦୀପକ
ରଖି ହାବେଳି ଅଦି ଚମାର ବାଣ କଲୁଥିଲା
ଏବଂ ମନ୍ଦିରଟେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦର୍ଶତାବ କେମନ୍ତ
ଦୁନ୍ଦରଛିପେ ତାଙ୍କ ମୁଖୁଛବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉ-
ଥିଲା ଏମନ୍ତ ସଥେତାତରଙ୍ଗପେ ବର୍ଣ୍ଣନ କରିବାରୁ
ଅମୈମାନେ ଅସମର୍ଥ ଆହଁ । ପରକୁ ଯେ
ତାହା ଦେଖିଅଛି ଏହାରସଙ୍ଗ ସେହି ଏକାଗ୍ରୀ-
ଆହଁ ଦେବିକ ଯୋଗେ ଏଗର୍ଷି ମେଦାକନ ହେଉ
ଅନ୍ତକାରହେବାଗୁ ଅଲୋକର ମୋତା ଅଭାନ୍ତି
ବୃଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା । ଏକଥ ବିଷପାରରେ ତାନିର୍ବି
ର୍ବାଣ୍ଡା ପରମାନନ୍ଦରେ ରୋଗ ହେଲା ।

ପରକାଳର ଗତ ବିଷୟରେ ଧର୍ମଗାସ୍ତ୍ର-
କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଯେଉଁଥ ହେଉ ପଦ୍ଧ-
ତରେ ସେମାନେ ଯେସମେତୁ ମହୋତ୍ସବର
ସ୍ଥଳୀ କରିଅଛନ୍ତି ସେମେତୁ ଆଜି ତମକାର
ଅଚ୍ଛା ଓ ଉଚ୍ଛାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହାତେ ମହାନ୍ ଯେ
ସମ୍ବଲପ୍ରେ ସେଥିର ବିଗ୍ରହଣ କରିବା କଠିନ
ଜଣାଯାଏ । ଧର୍ମପଞ୍ଜେ ଏହିପ୍ରକାର ଉତ୍ସବର
ସଂଯୋଗ କରି ଏହିପ୍ରକାର ଅନନ୍ଦବନମୂଳୀ
ବୌଣିଳାଗୁ ମହାପାଥାରଣର ଗାସ୍ତ୍ରିକ ଓ
ମାତ୍ରସିକ ସୁଖୁତା ବର୍ଣ୍ଣନ କରିବାର ଉପାୟ
ଉତ୍ତାପିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହିଥ ହୋଇ ନ
ଥିଲେ ଅନେକ ଲୋକ କର୍ଷଯାଇଲା କିମ୍ବନକରେ
ପାଲାନ୍ତି ବାହୁଡ଼ କରନେ ମହେନଦୀରେ ନାହିଁ ।

—○○—

ସାପ୍ତାଙ୍କ ସଂବାଦ

ଉଚ୍ଚଲକୁତ ମହାଶୂନ୍ୟମାନେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ
ର ଉତ୍ତର ପାଞ୍ଚମ ଜାତିର ଅଗେଷର ନିର୍ମଳ
ମାନାବରି ଯଥା ।

କଟ୍ଟକ—ବାବୁ ସଦାଜୀବ ଯାଚକ ଓ ବାବୁ
ଅନେକଣ ହେଉଗା ।

୧୩—ବାବ ଶାନ୍ତାଥ ବୋଷ

ବାନେଶ୍ୱର—ମୌଳିକ ଏକଗମ ଉପୁଲ
ମୌଳିକ ଅଧିକାର କରିବ ।

ଭେଗା ବନ୍ଦ ଉଦ୍‌ବରଣରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା
ଦିପେତି କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଛରନାଥ ଶୁନ୍ତରୀଆ
ଓ ବାବୁ ସାତାବାନ୍ଦ ମୁଖ୍ୟମଙ୍କ କଲକତାବୁ ଧିକ୍ଷା
ରାଜା ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଥିବାନି !

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଅବ ବିଲାକ୍ଷ ଅକେପା ବନ୍ଦ ଶକ-

ଶାଖାନାର ଅଗୀହକାର ଠଙ୍କୋର ଉର୍ବି ଉତ୍ତକଳ
ତୋସରପ୍ରା. ହୋଇଅଛୁ ଶଜାହାନ୍ତି ଓ ଆଉ କିଳଣ
ମନୁଷ୍ୟ ଏଥରେ ଦୋଷୀ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ-
ଥାଇ ସେ କୁଳମ ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଥୁତ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଶଜାହାନ୍ତି ସଙ୍ଗେ ଅବଧି ଦେଖା-
ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଜାବର ହସାର ଗ୍ରେଟକ ଓ ସିର୍ଫାଇଲାରେ
୪୭୧୦୨ ଜଣ ଅକ୍ଷମ ୧୯୩୪ ଜଣ କର୍ମକଳ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗତମାସରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ
ଏ ଛତା କର୍ତ୍ତାଳ କିଛାରେ ଜୟେଷ୍ଠ ୨୦୦୫ କର୍ମ
କରିଥିଲେ ଅତିବା ପଞ୍ଜାବରେ ଫେରିଲାକ୍ଷ
ଲୋକ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥି ପ୍ରପାଳିତ ହେଉଥିଲା

ପାଠକା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଅଛି ମନ୍ତ୍ର
ଜଣାଯାଏ । ସେଠାରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଏତେ ଅଳ୍ପ ଜଳ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ କେବଳ ଧୂଳି
ମରିବାର କୁହାଯାଇପାରେ । ଏବେଳି ସେଠା-
ରେ ଗାନ୍ଧିଯାମନ୍ତ୍ରିର ମୂଳ୍ୟ ଅଭିନ୍ଵତ୍ତ ବନ୍ଧି
ହୋଇଥାଏଛି ଓ ମନ୍ତ୍ର ଆହୁରି ବଚିବାର
ସମ୍ଭାବନା । ସଞ୍ଚିତ ସେଠାରେ ୪୦ହଜାର
ଲୋକ ସାଧା ନିର୍ମିଣ କରିଯାଇ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଏକା ଟିହାରର ଅବସ୍ଥା କିନ୍ତୁ ଭଲ
ଅଛି ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଏବର୍ବ ନାଳ ଚାହର
ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାଳ କୌଣସିଲରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇନା
ଆଇନର ପ୍ରସାବ ଉପରୁତେ ହୋଇଥାଏ ଜହାନ
କିମ୍ବାର ଜଙ୍ଗି ହେବ ସବୁଦା ଯେଉଁଠାରେ
ବଚେଶ କରି ଦୌଗମୋକହମା ଦିଷ୍ଟାରୁ କବନ୍ତି
ସେ ଖାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନ-
ରେ ହାଇକୋର୍ଟର ମନୋନାତ ଅନୁସାରେ
ଗ୍ରାମୁକୁ ଲେଫ୍ଟନେଂସୀ ଗବଣ୍ଟିର ଦୌଗମୋକହ
କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଜଙ୍ଗି ହେବ ସେଠା-
ରେ ମୋକହମା ଦିଷ୍ଟାରୁ କରିପାରିବେ ।

ବାରୁ ମନମୋହନ ଦୋଷକୁ ପ୍ରହାର କରିବା
ଅପରଥରେ ଯେଉଁ ପୁଲସ ଜନଶ୍ଵେତକୁ ଦୋଷ
ସପର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି କୁରିଳ ବିନ୍ଦରେ
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ହୋଇ ମୂଳ୍ମି ପାଇଅଛି । କଲାବଳୀ
ଲୋକମାନେ ଏଥର ବିରାମ ବିନ୍ଦଲ ହେବାର
ଜ୍ଞାନ କରି ଅତିରିକ୍ଷେ ଦୃଶ୍ୟତ ହେବାର ଜଣା-
ଯାଏ । ଏ ମୋକ୍ଷଦମୀ ମାଡ଼ିଖାର ଗଲାରୁ
ଆର ପକ୍ଷ କର୍ମଚାରୀ ଉପରେ କଳୁଟୋଳା
ପୁଲର ଟିକ୍କବ ଯେଉଁ ମୋକ୍ଷଦମୀ ଉପମ୍ରିତ
କରିଥିଲେ ସେଥିରୁ ଦ୍ୱାଦ୍ଶବଦାର ହେଲେ ତେ

ଭକ୍ତି ମୂଳ ସଂଖ୍ୟା ସଙ୍କଳ ମୋଦିମା ଏବା
ବେଳକେ ଗୋପ ପାଇଲା ।

ସନ୍ଧାନ କରିବାର ପାଇଁ ଲବଣ୍ୟଙ୍କ ବାବତ କରିବାକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପରେ ଦେଖିବାର ପରିମାଣ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ତେଣୁ-
ନିମ୍ନସ୍ଥରେ ଉଚ୍ଚର ଯେ ସମାଜରେ ବାବତ ହୋଇଥାଏ
ଅଛି ସେଥିର ପ୍ରକାଶ ଯେ କଠକ କଞ୍ଚାରେ
୧୮୦୦୦ ମହିନା ଏବଂ ପୁଣ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦
ମହିନା ଲବଣ୍ୟ ବିକ୍ରିତରେ ଉଚ୍ଚା ପଡ଼ିଥାଏ ।
ଏଥର ଏହି କାଗଣ ପ୍ରବର୍ଷତ ହୋଇଥାଏ
ଯେ ଗଢ଼କାର ମାହାଲମାନଙ୍କରେ ଅକ୍ରମରେ
ହେଉଥିବା ଗଞ୍ଜାମ ଲବଣ୍ୟ ବିକ୍ରି, ବ୍ୟକ୍ତି ହେ-
ବାର ସ୍ଥାନରେ ପୋକୁଳ ଲବଣ୍ୟ ବିକ୍ରି ହେଉଛି
ନାହିଁ । ଏ କଥା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ବିନ୍ଦୁ ଅଣ୍ଟି-
ଯେତର ବିଷୟ ଯେ ଏହାଦ୍ୱାରା ବର କ୍ଷତି
ହେଉଥିବାର ଜାଗି ମଧ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମିନେଶ୍ଵର ଲବଣ୍ୟ
ବର ସଂଦେଶର ସମାନ କରି ନାହାନ୍ତି ଭାବରେ
ବର ଥିଲେ ଯେ ଏହିପ୍ରକାର ଘଟିବ ଏଥରେ
କିମ୍ବା ସନ୍ଦେଶ କାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମନ ନଗରରେ ବୟର ଓ ମୁଦମାନଙ୍କର
ଶୋଟିଏ ତର୍କ ବିତର୍ଗର ସବୁ ଥାଇଲା । ସର୍ବମାନେ
ପଞ୍ଜେତ ଦ୍ୱାରା ତର୍କ ବିତର୍ଗ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏମାହିଲୁ
ଏହୁସି ଶିକ୍ଷା ଦୟାଯାଇଥିଲା ଯେ ସାହିତ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନ ରାଜନୀତି ପ୍ରକାଶ ବିଷୟରେ ଏମାନେ
ଉତ୍ସମନ୍ତରେ ତର୍କ କରିପାରନ୍ତୁ । ଚେଷ୍ଟା ଓ
ଛୋଟଳ ଦ୍ୱାରା କେଉଁ କଥା ଯାଧି ହୋଇ
ନ ପାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲରେ ନିର୍ମ୍ମିଷ୍ଟ କରିବାର
କଠିଣ ।

ଅପ୍ରକାଶ କେତକଲୋମା ଦେଗରେ ଖଣ୍ଡିଏ
ହିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଛି ଯେ ଜାହାର ମୂଳ୍ୟ
ଚନ୍ଦିଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ସହସ୍ର ଠଙ୍କା ହେବ ।
ଏଥରେ ଉଣା ମୂଲ୍ୟର କେତେଣ ଏ ନିଧି
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଛି ।

ଚାନର ବାଦମାର ଆପଣା କୃତିରେ ଅହୁ-
ପ୍ରେନର ଗ୍ରସ ବରବାକୁ ନିଷେଧ କରିବାର
କାଳ ପ୍ରଦେଶର ଅର୍ଥିମ ଷେତ ଏବର୍ଷ ବନ୍ଦର
ବୁଝି କରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେଉଥାଇ । ଏଥିପ୍ରାଇ
ମାନିକ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅନୁକୂଳ ବ୍ୟାପ୍କ କରିବାର
ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାଇ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ୩୮୦୦ ବାରସ
ଅର୍ଥାତ୍ ୨୧୦୦ ମହିନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ନିଯମ
ହେଲା ମାତ୍ର ଅହୁର ୧୦୦୦ ମହିନ ଅଛରିଲୁ
ବସରେ ଚାହିଁବ ।

ଅଯୋଗ୍ୟରେ ପରିକ୍ଷା ସମ୍ପଦ ଲବଣ ପର ତ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୮

- ତା ଏ ରିଜ୍‌ଲେବ୍‌ଲ୍ ସନ୍‌ଟ୍‌ରେଫିହା । ମା ଆଖାତ ଦୁଇକ ସନ୍‌ଟ୍‌ରେଫିହାରେ

{	ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ ମୂଳ୍ୟ	୫୫
	ବର୍ଷାକେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
	ନିପତ୍ତି ପାଇଁ ଡାକିମାସିଲ	୫୩

କଟକର ଲୋକମୁଣ୍ଡଳୀ ।
ଏ ସ୍ତର ନର ଲୋକମୁଣ୍ଡଳୀ ଧର୍ଦ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାର ଅଛି । ଏଥର ସାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଯେଉଁପା ଅବଗତ ହେଲାଂ କିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ
କଲାଂ ଯଥା ।

ପାଦା ।

1666

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ମଧ୍ୟମାନଙ୍କର

ପ୍ରକାଶନ
ବିଭାଗ
ମୁଦ୍ରଣ
ବିଭାଗ
ପତ୍ରିକା
ପତ୍ରିକା

କିଛି ସହରର ମୃଦୁଲୀଙ୍ଗେ ୫୦୧୦ ଟଙ୍କା ଅନ୍ତରେ
ପାଇଁ ଶ୍ରାମର ମୃଦୁଲୀଙ୍ଗେ ୨୨୭ ମୋଟ ୧୯୩୦୭
ଟଙ୍କା ପୁଣେ ସନ୍ତୋଷ ମେହିରେ ଏକଥର
ଏ ନଗରର ମୃଦୁ ସଂଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ତେବେ-
ଦେଇଲେ ୫୨୧ ଘର ଜଣା ହୋଇଥିଲା ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରାୟ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ ବିଶ୍ଵାସ କିମ୍ ସୁଇହିକାର

ଏଇ ଦ୍ୱରିଅଛି । ଏ ପକ୍ଷରେ ଗଣନାରେ ବହୁତ
ଭ୍ରମ ହୋଇ ନ ଥିବାର ବୋଧ ହୁଅର ଏକ
ଏପକାର ବୃଦ୍ଧ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବାରେ ନଗରର
ଉଚ୍ଚତର ଲିଙ୍କ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଉଅଛି । ଫଳତଃ ବୃଦ୍ଧ
ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଅଧିକ ହେଉ ବା ନ ହେଉ
ଅନେକ ମାତ୍ରିକର ଯେ ବର୍ଦ୍ଧମାନ କୋଠା
ଦେଲକ୍ଷ ସେଥିର ପରିଚ୍ୟ ନିଜ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଉ
ଅଛି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୀନର ଜୋକସଂଖ୍ୟା ଲଭିବାରେ
ଜୀବାଯାଇଥାରୁ ଯେ ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା
ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ବଳିବା ଅପେକ୍ଷା ବାଲକ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଅଧିକ ହୁଅଥାରୁ ଡିଗାର ଚିନ ସଦରେ ଗଣନା-
ରେ ବାଲକସଂଖ୍ୟା ବଳିବାଠାରୁ ଅଧିକ ଦେ-
ଶାଯାଏ ମହ ବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରଭ୍ରାରେ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା
ଅଧିକ ହେବାର ଉପରାଲିଗୁଡ଼ ନିମ୍ନମର ବିଗ୍ରହାତ
ହୋଇ ଅଛି । ଏଥର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯେ ନଗ-
ରରେ ଅନେକ ମନ୍ଦିରକର ଲୋକ କର୍ମ ଭ୍ରମି-
କରେ ଏକା ହୋଇ କାମ କରନ୍ତି । କହକରେ
ଆମଙ୍କ ମାମଳିତକାର ମୂଳ୍ୟ ଏକ ଦିଗାମ୍ଭ ଆଦି
ବହୁତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କର, ଧରବାର,
ପଠାରେ ଜାହିଁ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ
ହେଲା । ମୁହଁରେ ବିଦେଶୀଯ ଯାତ୍ରା ଓ ବୈଷ୍ଣବ
ହେଉଥି ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ପତ୍ରାଛି ମଠ-
ଧାରୀ ବାରାହିମାନେ ବିବାହ ହୁଅଛି ନାହିଁ ଏବଂ
ଅନେକ ଦେଲ୍ଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁରୁଷ ମଠରେ
ବାପ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାଲେଶ୍ୱର ନଗର
ପରଶରେ କୃତ୍ତିମ ଧନ ଦିବାରେ ନ ଏଇ

ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିବାକୁ ଆମେମନେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ହେଲୁ ବୋଧନ୍ତିଥର ସେଠିରେ ପିଲୁର ମଧ୍ୟ-
ସଲର ଲୋକ ଏକା ହୋଇ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ-
ବୋଲି ସେଠାରେ ସାଥୀରଣ ଫଳ ପଢ଼ିଲା ।
ଯାହାହେଉ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶର
ଜନସଂଖ୍ୟା କ୍ରିହଣ ହେବ ତେବେଳେ ଏ
ସମସ୍ତ ବୈଲୁଷ୍ଠତାମ ଲଭିବା ବାଲକ ଅଧେଷ୍ଠା
ବାଲିକାର ସଂଖ୍ୟା ନୁହି ହେବାର ଏହି ହେଉ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାଲିକା ଅକ୍ଷ କାଳ ହୁଅଛି ଓ
ମଧ୍ୟ ବାଲକ ପ୍ରାୟ ବାଲିକାପ୍ରତି ପିତା ମାତର
ତାଦୂଷ ଯନ୍ତ୍ରି ନ ଥାବା । ଏହି ଅଯହୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗର
ହୁବିଥିଲେ ଅନେକ ବାଲିକା ନାମ ହେବାର
ବାଲକ ସଂଖ୍ୟା ଅଭିନ୍ନ ଅଧିକ ଦୋଷାଧିକ ।
ଏକାରଣ ଅନେକାଂଶରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋଧ ହେଉ-
ଅଛି କାରଣ ବାଲିକପ୍ରତି ଅଧିକ ଅଯକୁ
ହେଲାବୁନିକା ଯାହୁମାତ୍ରବନାହିଁ ବାଦିଧାନରେ
ଧରା ବାଲକ ସଂଖ୍ୟାଠାରେ ବାଲିକା ସଂଖ୍ୟା
ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନେକ ବାଲିକାରୁ
ସେମାନଙ୍କ ପିତା ମାତ୍ର ବିକ୍ରି କରି ଅଛନ୍ତି ।
କାଲେଶ୍ୱର ଓ ପୂର୍ବର ପର୍ଦ୍ଦ ବରେ କଟକର
ଜନସଂଖ୍ୟା ବୁଲନାରେ ଜଣାଯାଏ କଟକରେ
ବହୁତ ଲୋକ ବାର କରନ୍ତି ରହି ଦୂର ନଗରରେ
ଦର ପରି ୩୫ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ପତ୍ର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
କଟକରେ ଦରଗୁଡ଼ ଛକଣା ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।
କଟକର ପୂର୍ବପରିମା ଜାତ୍ୟକୀୟ ମଧ୍ୟର
କ ୫୫୯ ଏ ପରିପାରନ୍ତି ଓ କ ୧୦୫୨ ଏ ମର୍ଜି
ଅର୍ଧାତ୍ କ ୧୦୦ ଏ ପୂର୍ବପରିମା ମଧ୍ୟରେ କ ୩୭ ଏ

